

Đài Sơn

999-16

Tùng Nguyễn VIII

July 30 - August 6, 2016
Camp Maluhia, Maui, Hawaii

Đặc San Tùng Nguyên VIII

Khóa Huấn Luyện Huy Hiệu Rừng

WOOD BADGE 999-13

Camp Maluhia
Maui, Hawaii
July 31 - August 6, 2016

TÙNG NGUYỄN VIII

Mục Lục

Lời mở đầu (Introduction)	Nguyễn Tấn Đệ
A Collection of Moments	Alina Lee Santiago
Authorization to Conduct a Course	BSA
Tùng Nguyên VIII map	Camp Maluhia, Maui
Servant Leadership	Nguyễn Xuân Lâm
Troop 1	Đình Trần
Things I Remember...	Rick Kagawa
Toán Huấn Luyện – Staff	Scribes
TN8 Patrols	Scribes
From Tùng Nguyên VII	Stephen Fite
Surprise and Pleasures	Yo-wei Liu
Nhìn về Tùng Nguyên VIII	Lý Nhật Hui
Những người ... không lẻ loi	Mai Đông Thành
Planting Seeds	Randall Nguyen
Tên các Trại Trường HĐVN	Tôn Thất Sam
14,400 Minutes	Christine Nguyễn
A-Moo, A-Moo	Trương Trà Mi
Coming Full Circle	Tú Nguyễn
Tùng Nguyên 67 hay Tùng Nguyên 8	Mado Thu Hương
Mưa Đêm	Huỳnh Tổ Loan & Phạm Minh Mẫn
Beaver, Thương	Huỳnh Tổ Loan
How Did I Go To Tùng Nguyên 8	Gia Hung Pham
Tùng Nguyên VIII	Travis Nguyen
Một Chút Tâm Sự	Bùi Tất Liêm
Còn Đi Săn Gì nữa...	Ngựa Nhiệt Thành
Gilwell Gazettes	Scribes
Wood Badge Beadings	Staff
Wood Badge Reunions	Staff
Back To Gilwell	Mado Thu Hương
Not What I Expected...	Liên Châu Lê
Mahalo	Alina Lee Santiago

Introduction “Lời Mở Đầu”

In 1911, Robert S. S. Baden-Powell took the first steps in training Scouting's adult leaders by organizing a series of lectures for Scouters. He made great strides in the years that followed, culminating in 1919 with the establishment of Wood Badge training. Wood Badge recipients now number more than a hundred thousand and can be found in all corners of the world. In 2019, Wood Badge will celebrate its 100-year anniversary. A Wood Badge reunion will be held at the 24th World Scout Jamboree in West Virginia, U.S.A., to celebrate this occasion.

The objective of a Wood Badge course is to demonstrate as practically as possible the aims and methods of Scouting. Six days in duration, the course is a multi-faceted presentation of leadership skills, organizational tools, and participatory activities based on the best of Scouting traditions and the latest in team-development theory. In addition, participants enjoy the fellowship of learning alongside many other Vietnamese Scout leaders/volunteers and, along the way, have a great deal of fun.

Upon successful completion of all course requirements, each participant receives a parchment certificate and the Wood Badge—two wooden beads to be worn around the neck on a leather thong.

In 1991, the Vietnamese training team of the Scouts

Canada conducted the first Wood Badge course for Vietnamese Scout leaders living abroad called Tùng Nguyễn I. The course was conducted in Canada. In 1994, the same Vietnamese training team conducted a second Wood Badge course Tùng Nguyễn II for Rover Scout leaders at Lost Valley Scout Reservation in Southern California, U.S.A. In 1996, the Scouts Canada conducted Tùng Nguyễn III at Gilwell Park, England. There were 123 Vietnamese Scout leaders from around the world who attended the course. More than 80 leaders were from the United States.

These courses were very successful, and the results from the feedback were positive. Those attending these Wood Badge courses went home and started to organize Vietnamese units, increasing their involvement with the local Scouting councils.

The national council of the Boy Scouts of America approved our application to conduct the eighth Vietnamese Wood Badge course, Tùng Nguyễn VIII (Course #999-16), in Maui, Hawaii, during the summer of 2016 for our Scout leaders living in the United States. Invitations were also extended to Vietnamese Scout leaders who live in Australia, Canada, Europe, and Asia.

At the July 30, 2016 opening ceremony of Tùng Nguyễn VIII (Course #999-16), there were 51 participants and 31 staff made up of Vietnamese-American, Vietnamese-Australian, American and Taiwanese Scout leaders from across the country and around the world, representing over 20 Lien Doan HDVN.

Since 1996, many Vietnamese Scout leaders from across the country (U.S.A.) have requested that the BSA continue to conduct a Wood Badge course (Tùng Nguyễn) for Vietnamese Scout leaders.

The following are Tùng Nguyễn courses with their respective course directors and locations:

1991 - Tùng Nguyễn I – Ontario, Canada - Course Director, Le Phuc Hung

1994 - Tùng Nguyễn II – Lost Valley Scout Reservation, Orange County, CA - Course Director, Le Phuc Hung

1996 - Tùng Nguyễn III – Gilwell Park, London, England - Course Director, Le Phuc Hung

Đặc San Tùng Nguyên VIII

2001 - Tùng Nguyên IV – Camp Tanah-Keeta, West Palm Beach, FL - Course Director, Nguyen Tan De

2005 - Tùng Nguyên V – Camp Emerald Bay, Catalina Island, CA - Course Director, Nguyen Duy Viet “Nicholas”

2010 - Tùng Nguyên VI – Goshen Scout Reservation, VA - Course Director, Ly Nhat Hui

2013 - Tùng Nguyên VII – Rancho Alegre, Santa Barbara, CA - Course Director, Tran Van Long

2016 - Tùng Nguyên VIII – Camp Maluhia, Maui, HI - Course Director, Alina Lee Santiago

In this Dac San Tùng Nguyên VIII, you will read and enjoy the memories of staff and participants who experienced the week-long Wood Badge course during the summer of 2016 in Maui, Hawaii. You will relive the stories of the foxes, the owls, the ravens, and also the rain, the beaches, and much more.

I would like to express my sincere appreciation to your course director Alina Lee Santiago, and to Lam Nguyen, Tran Van Long, Phuoc Martin Pham, Ly Nhat Hui, Tran Huy, the fundraising team and many of you for your support for the successful completion of Wood Badge course Tùng Nguyên VIII. We continue to make history in the Boy Scouts of America and in the Vietnamese Scouting movement.

See you at Tùng Nguyên IX.

Thân ái bắt tay trái,

Nguyễn Tấn Đệ

Staff Advisor, Tùng Nguyên VIII

A Collection of Moments

Life is a collection of moments. It doesn't always have to be the first time you do something that convinces you that this is the path you want to take - it could be the hundredth time - but there are definitely individual decisions and opportunities that shape and define your life.

Some of the moments that define my life are ones I don't even remember. Take this photo for example. I have been wearing Wood Badge beads since my dad earned his in 1985. With so many moments in my dad's life revolving around Scouting, how could mine not?

One of my first memories is of the glow of a campfire and the sound of boys laughing. My dad helped to establish the first Vietnamese Boy Scout Troop in Hawaii after the fall of Saigon and even though I left Hawaii before I was two years old, I remember visiting a campsite and the feeling of comradery around that fire.

My first meeting as a ten year old joining LD Chi Lang. My patrol leader led me up to the front of the troop to introduce me and when they asked me what grade I was in, I timidly answered "Fourth grade" and the Scouts oohed and ahhed like that was so cool. Such a safe environment to develop my self-esteem.

Age 13 and one of my Truong pulls me aside during our weekly Scout meeting to ask me if I thought I was ready to be a Patrol Leader. My first thought is "but I'm not old enough! All of the other Patrol Leaders are at least 14 years old, but most are 15!", but what comes out of my mouth is "Yes" (Apparently my inability to say no started from an early age.)

Barely a year later, and my dad tells me that a group of us are leaving Chi Lang to form a new lien doan. The bittersweet good-byes with the Truong of

Chi Lang stays with me to this day, as well as the echo of a child's confusion and misplaced guilt that we couldn't stay.

It's 1998, and I'm headed to my first Thang Tien in Fairfax, Virginia! We're still a small lien doan, so I'm leading a group of four or five Thieu Nu, and we even have two Au Sinh participating in my patrol for Tro Cho Lon. Despite competing against hundreds of other patrols, my patrol manages to place in the top three, but while I don't really remember the games, I do remember the weight of one of my Au, as I carried her sleepy form from the campfire back to our tents.

It's only been four years with LD Hoa Lu, but differences in leadership styles is driving us to split again. My dad forms LD Chi Linh in 2001 and by now, I understand it isn't my fault and this is the best way to grow the Scouting movement. I am still the product of all of the Scouts and Scouters who have touched my life up until this point - whether they choose to stay in my life going forward or ignore me when our paths crossed at various Scouting and community events was out of my hands.

I confess, the memories over the past 15 years with Chi Linh are jumbled and blurred. I remember shopping for my prom dress with my Girl Scout leader;

chi Giang, who wasn't afraid to have the woman-to-woman conversations with me that would make my mom purse her lips and shake her head. I remember introducing myself as the assistant Girl Scout Leader to the phu huynh of our Thieu Doan when I turned 18, launching immediately into the suggestion that if their girls came to them with questions about their bodies and their emotions, parents should respond honestly so as not to discourage their children from coming to them with hard questions in the future (the phu huynh were none too pleased with my suggestion).

I remember that awkward meeting in early September of 2002, where I asked the moms of Thieu Nu to volunteer as Truong, since I would be headed to university in a couple weeks - no volunteers. Over the next two years, I would be frustrated by the pressure of coming home every weekend to run Scout meetings since no one else would, missing out on various college weekends while my friends took trips or simply partied. And yet, looking back on the character that those weekends home built with my family and Scouts - I wouldn't trade it for anything.

We've had a few high school graduates stick around for a couple years to try their hand at being Truong, but it wasn't until the class of 2007 came along, and three of my graduating seniors (some who were more out of the blue than others) decided to train as

Truong. And likely out of sheer desperation, I promised them that if they committed to serving until they turned 21, we would take them to Las Vegas. It worked...

After 2007, we've picked up a new Truong-in-training in ones, twos or threes at least every other year. The rare Sunday meetings where a Scout isn't needing my attention, I can step back and watch them interact - not the Scouts, but the leaders. Leaders, most of whom grew up through LD Chi Linh as Scouts themselves, leading the next generation of youth. My heart swells with the memories of where we've been and my mind races forward to all of the possibilities of where we will go.

And when I've been asked to meet up with the former Course Directors of Tung Nguyen 4 through 7, I already know in my soul that the myriad of experiences that have led me to this moment has prepared me to put the time and money into continuing the traditions of Huong Dao using all of the resources and knowledge of the BSA, all the while trying to bridge the gap between generations of leaders using the collection of values that we all share. And when they ask, I say "Yes."

Course # 999-16

5/11/11

Boy Scouts of America

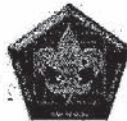
National Council

REQUEST FOR AUTHORIZATION TO CONDUCT A NATIONAL TRAINING COURSE

Course will be held in

☐ 2015 ☒ 2016

Course type requested

☒ Wood Badge

☐ NYLT
Host council National Vietnamese Scouting Committee House council No. 999 Region _____ Area No. _____Address 1325 West Walnut Hill LaneCity Irving State Texas Zip code 75038Host council staff adviser De Tan Nguyen & Mark NelsonDaytime phone number 214-505-1328 Email detan.nguyen@scouting.orgIs this a cluster course? ☒ Yes ☐ No

In accordance with all national training procedures, authorization is requested to conduct a course as indicated above. Host council agrees that staff, equipment, and facilities will meet the high standards and expectations set by the National Volunteer Development Committee along with strict adherence to the correct current materials (syllabus, Administrative Guide, Staff Guide, etc.).

Course location Camp Maluhia City/state Kahului Zip code 96732Dates Weeklong July 31 - August 6, 2016 Weekend No.1 _____ & Weekend No.2 _____

The following names are submitted as candidates for course director and backup course director. Council agrees that, if approved, each will attend any required training and/or Course Director Conference, if any, as required in the staff guide for the respective course.

Course directorName Aiina LeeAddress 2101 Vail AveCity Redondo Beach State CA Zip 90278Phone 301-808-3070Email alinalleely@gmail.comCurrent Scouting position Venture Crew 299 - Advisor**Backup course director**Name Martin Phuoc PhamAddress 15115 Dogwood Blossom TrailCity Houston State Texas Zip 77065Phone 713-305-1936Email sutukhongaoan@gmail.comCurrent Scouting position Troop Committee Chair

NYLT/PH/WB Staff Experiences			
List experience only on the type of course to be directed, most recent first (except WB troop guide for WB courses)			
Course Type	Position	Month/Year	Location
Wood Badge	TG	W3-35-1W3-35-12 2	39
Wood Badge	SPL	WE4-39-2-08	39
Wood Badge	ASM-Troop Guide	WE4-39-2-08	999-13
Wood Badge	ASM-Admin	WR-TN-06	Nat'l
Wood Badge	ASM-Program	W4-39-14-1	39

NYLT/PH/WB Staff Experiences			
List experience only on the type of course to be directed, most recent first (except WB troop guide for WB courses)			
Course Type	Position	Month/Year	Location
Wood Badge	TG	SR 825 - 2006	576
Wood Badge	SPL	WR-TN-06	Nat'l
Wood Badge	ASM-Program	999-13	999
Wood Badge	AQM	12-1 - 2012	576
Wood Badge	Scribe	13-4 - 2014	576

Request for Authorization to Conduct a National Training Course—Page 2

For Cluster Courses Only

The following councils have agreed to provide participants and staff members.

Council Name	Council No.	Council Contact Name (For this course)	Email
National Vietnamese Scouting Committee			

Host Council

National Vietnamese Scouting Committee
Council training chairman (print or type name)

De T. Nguyen
Signature

Date

Scout executive (print or type name)

Signature

Date

NOTE: Host council sends original request to the area training chairman. If unknown or position is vacant, send to the area director.

Area approvalThis course ☐ is approved or ☐ is not approved

• If the course is approved, supplies and materials to conduct this course may be ordered. Area will assure that the course director and backup course director are invited to and attend any required Course Director Conference.

• If the course is not approved, the area training chairman, along with the area director, should confer with the host council to resolve problems.

Area training chairman or director (or regional representative)
(print or type name)

Signature

Date

Submit request to Scouting U.

If the course is approved, the area training chairman must email or fax the approved application to Scouting U, the host council staff adviser, and the area director.

Email: nationaltrainingcourse@scouting.org

OR

Fax: 972-580-2340

For National/Area Use Only
Course Number Assigned (Wood Badge only)

Region Letter/Area No.

Host Council No.

- 15 -

May be blank if
council has only
one course

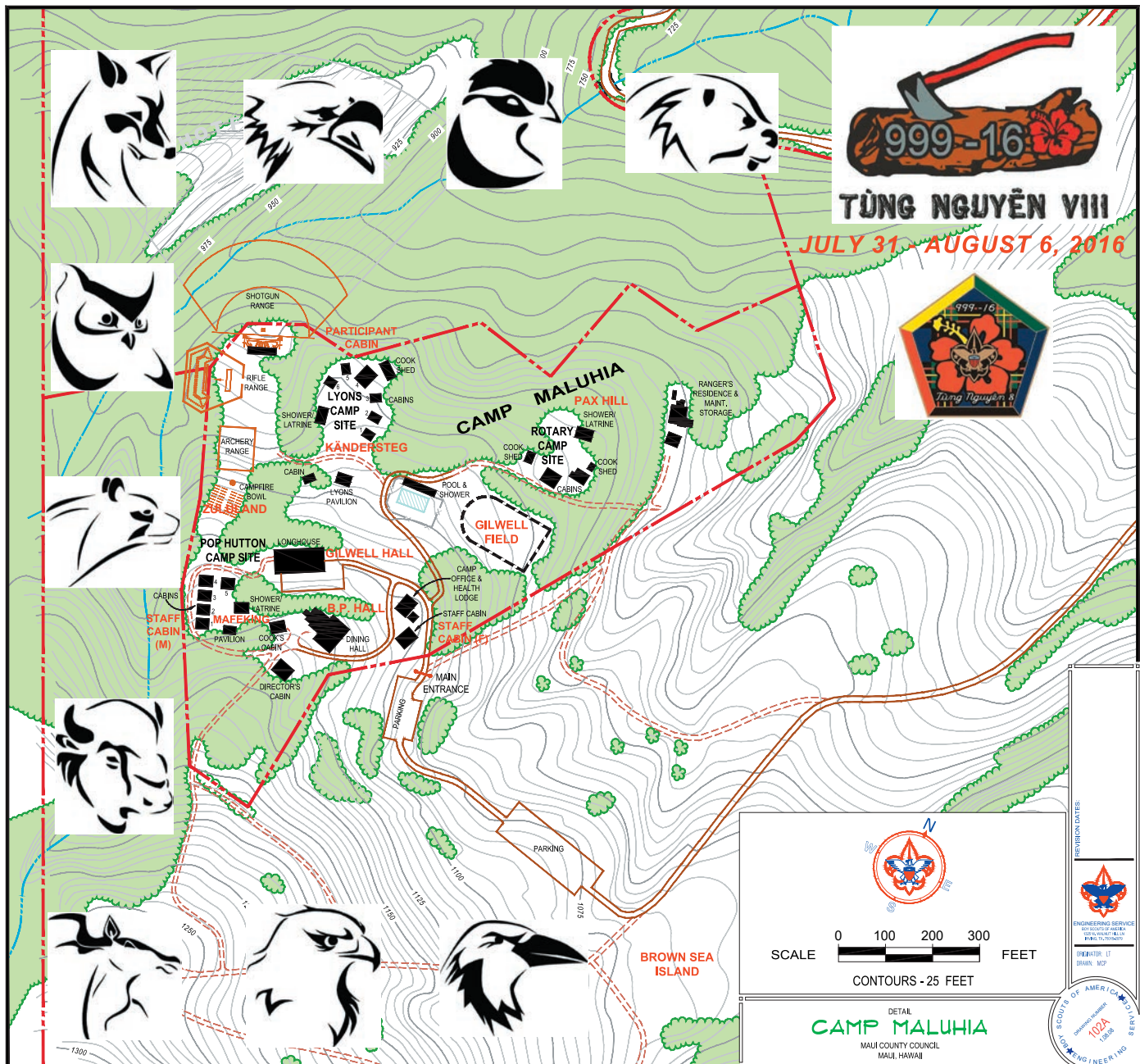
For National/Area Use Only
Course Number Assigned (Wood Badge only)

Region Letter/Area No.

Host Council No.

- 16 -

May be blank if
council has only
one course

Servant Leadership

Tôi không phải là người hay dùng Facebook. Tôi mở trương mục của Facebook gần mười năm trước để biết con tôi làm bạn với những người nào trên mạng. Theo thời gian, tôi học vài cách dùng của Facebook và theo dõi sinh hoạt của bạn bè. Đôi khi cả tuần lễ tôi mới mở Facebook để coi ai đang chia sẻ tâm tư.

Tùng Nguyên VIII thay đổi tất cả những chuyện đó. Được vinh hạnh làm Đội Trưởng Nhất trong khóa này, một trong những nhiệm vụ chính của tôi là liên lạc với mọi khoá sinh trước khi khai giảng khoá. Khóa trưởng Alina đã ân cần dặn dò tôi: khóa này có rất nhiều anh chị em trẻ, nên anh Lâm nhớ đăng trên Facebook sau khi gửi email đến các khóa sinh, vì nhiều người sẽ thường đọc Facebook hơn là email.” Tôi nhận ra một cái lợi nữa của Facebook là bao nhiêu người đã đọc bản tin.

Sau thời gian sinh hoạt gần gũi với khóa sinh và ban giảng huấn, tôi trở thành ghiền đọc Facebook để được coi những tấm hình hay những đoạn phim ngắn về sinh hoạt trong cũng như ngoài khóa mà tôi không có dịp thấy. Như các anh chị em đã thấy, trong khóa học này, có nhiều sinh hoạt diễn ra cùng một lúc mà một người trong ban giảng huấn không thể nào tham dự hết được. Đồng thời, chúng tôi cũng phải lo chuẩn bị cho những chương trình kế tiếp để không mất thời gian học tập. Vì vậy nên tôi rất vui khi được coi những hình ảnh do các anh chị em đăng lên Facebook.

Có hai điều tôi nhận thấy những bài bản và thảo luận trên Facebook đã thể hiện rất rõ ràng tinh thần của

ban giảng huấn và các học viên trong khoá Tùng Nguyên VIII này mà tôi sẽ cố gắng ghi nhớ và thực tập trong mọi trường hợp.

Rõ ràng nhất là tinh thần phục vụ của mọi người, tôi xin tạm dùng tiếng Anh, đó là *Servant Leadership*. Nếu không có tinh thần đó, ban giảng huấn đã không hy sinh thời gian chuẩn bị, trả tiền khóa học và vé máy bay, xin nghỉ việc 10 ngày để giúp các anh chị em khóa sinh có được một khóa huấn luyện thật phong phú và thực tế. Nếu không có tinh thần đó thì 51 khóa sinh đã không bỏ thời gian xa gia đình và tiền bạc để tham dự khóa huấn luyện này; chỉ vì các anh chị em biết rằng mình sẽ kiếm được thêm một số hành trang hữu ích để giúp các em đoàn sinh trong cuộc hành trình Hướng Đạo. Trong suốt thời gian chuẩn bị và trong khóa huấn luyện, tôi đã để ý thấy Trưởng Alina, khóa trưởng/Thiếu Trưởng, đã luôn luôn làm gương bằng cách thể hiện tinh thần phục vụ của một người lãnh đạo đến với mọi người, từ đoàn sinh, đến ban giảng huấn và ban quản trại (Maui County Council). Trưởng Huy, Thiếu Phó về Chương Trình, lúc nào cũng sẵn sàng nhảy vào giúp tôi và các giảng viên khác hoàn thành công tác; có những đêm tôi rời Trưởng Huy lúc 3 giờ sáng để đi ngủ mà không biết Trưởng Huy có giờ chợp mắt một chút không (ngoại trừ đêm Trưởng Huy ngủ gục trên sân khấu). Trưởng Hằng, từ hôm đầu chúng tôi đến trại đã cùng phu quân là anh Phúc dọn dẹp đất trại cùng với Trưởng Đệ và Trưởng Steve để mọi người có chỗ ăn chỗ ngủ sạch sẽ; sau đó là lao vào để lo đồ ăn trước khi ban nhà bếp đến trại; cùng một lúc Trưởng Hằng vẫn tận tâm làm việc với các Troop Guides để chuẩn bị đón tiếp các anh chị em khóa sinh. Thật khó mà diễn tả những cảm xúc của tôi khi thấy các trưởng đã thể hiện tinh thần phục vụ bằng hành động; tôi chỉ ngấm ngấm ghi nhớ trong lòng để học theo các trưởng.

Trong quá trình làm việc, tôi được cơ quan gửi đi học tổng cộng là 4 khóa huấn luyện về tính cách lãnh đạo: từ cách giám sát, đến làm giám đốc, cho đến khả năng lãnh đạo; khóa nào cũng tốn bạc ngàn. Nhưng chưa

có khoá nào cho tôi những phương pháp và cách thực tập cụ thể như khóa Tùng Nguyên. Đặc biệt hơn nữa, làm việc với ban giảng huấn và các anh chị em đã giúp tôi thấy rõ hơn một điều quan trọng một người lãnh đạo cần có, đó là tận dụng cảm xúc chứ không phải dùng lý lẽ để gây cảm hứng cho các đồng đội làm được việc khó. Như các bạn đã thấy qua những đoạn phim “Remember the Titans” và “Mr. Holland Opus”, những người huấn luyện viên/người thầy đã dùng ngôn ngữ của sự cảm thông để giúp cho đội/học trò của mình vượt qua khó khăn đến thành công. Tôi cũng đã quan sát và học được từ Trường Đệ, không việc gì làm không được. Trường Đệ giúp chúng tôi đạt mục đích rất hữu hiệu bằng cách tạo ra một mục tiêu rất rõ ràng và sinh động. Tôi nhớ đêm thứ nhì ở Camp Maluhia, đã gần 10 giờ đêm, trời thì mưa,

nhưng Trường Đệ nói với tôi và Trường Huy: “Tôi nay mình không dựng xong cổng trại là ngày mai khó sống với Trại Trường!”. Trời ơi, khích lệ tinh thần như thế thì khó khăn nào cũng sẽ vượt qua. Các bạn có để ý thấy Trường Huy, lúc nào cũng nở nụ cười trên môi, thắc mắc gì cũng giải đáp được, trở ngại gì cũng có cách giải quyết. Tôi rất quý Trường Huy vì anh đã làm gương cho chúng ta học cách lãnh đạo rất hay, không cần ra mặt hô hào, nhưng khi nói ra là mọi người đều làm theo vì anh nói với tất cả chân thành và lòng tin chắc.

Nhiều lắm các bạn ơi, tôi không thể kể ra hết những người và những việc tôi ráng ghi nhớ từ Tùng Nguyên VIII để tiếp tục trau dồi bản thân.

Mong các bạn tiếp tục ghi nhận lại và chia sẻ với mọi người để chúng ta cùng nhau học hỏi. Tôi rất mong nhận được tin vui của mọi người khi làm xong phần thực tập và làm lễ nhận gổ.

Nguyễn X. Lâm
Đội Trưởng Nhất

I Can't Bear No More

TROOP 1

What can I say but congratulations? You all have embarked on a great journey in Scouting: Wood Badge. As you worked through your ticket, you no doubt learn a lot about yourself and those around you.

You have gained experience in not only Scouting but in life itself. Your course is something special, you are part of the Tung Nguyen legacy. Of the countless Scouters before you, they have also gone through this process and have become more effective leaders, mentors, parents, and friends. This camaraderie links all of you and will bond you for the rest of your lives.

I was asked what Tung Nguyen meant to me.

It is simply one word: family.

With completing your course, you also have something special with each other. That is the endless potential that you bring to the table with your fellow Scouters to pay it forward to the next generation. At times, that may seem like an insurmountable task, but from my experience, it will be done, and if you work on it together, that potential and dream will be passed to the youth and communities that we serve. So as I close this, I leave you with the leader's pledge:

A Leader's Pledge

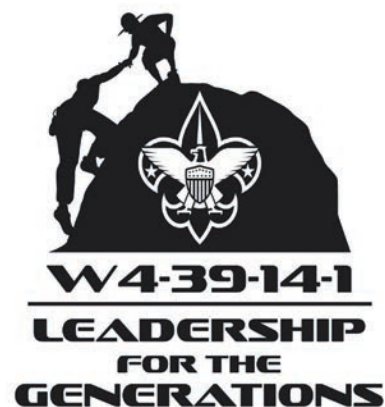
I will do more than care - I will help.
I will do more than belong - I will participate.
I will do more than believe - I will practice.
I will do more than be fair - I will be kind.
I will do more than dream - I will work.
I will do more than teach - I will inspire.
I will do more than earn - I will enrich.
I will do more than give - I will serve.

TABTT,

Tran Thien Dinh
Course Director

W4-39-14-1

Leadership for the Generations

Things I Remember About My Experience at a Vietnamese Wood Badge Course

In 2010, I was asked to help on the Vietnamese Wood Badge course at Camp Goshen in Virginia. Here are some of my many memories:

- o Every time I asked about something I saw that needed doing, I got a new job. Shanghaied.
- o Being introduced to Vietnamese food and customs.
- o I ate pho for the first time at the course staff development.
- o Alina told me that I was a pho virgin? What is that?
- o Pho has replaced my Mexican food habit.
- o Once a week I have pho.
- o I have not had many of the foods on the course because I don't know what it was called but would love to have it again.
- o Fishing and everything surrounding it was fascinating.
- o Many of the Vietnamese on the course had never caught a fish before.
- o We ate everything we caught. Big or small.
- o It was the first time I had ever eaten a carp.
- o A good time was had by all when fishing.
- o There were so many fish in this lake, when you went swimming, the fish would try and peck at any mole or irregularity on your skin. It was crazy.
- o I learned how to speak very little Vietnamese but, by the end of the 10 days, I started to understand conversations and a few words. It was strange.
- o Having a Catholic Mass on Sunday in Vietnamese in the outdoors was memorable. The fact that the priest was a participant was wonderful.
- o I met some of the most dedicated Scouters I have ever met.
- o The struggles between the young and old cultural ways was very emotional for both sides. Being an outsider allowed me to see both sides and have empathy for all involved.
- o Many great people were on staff and as participants on the course.
- o Vietnamese campfires are roudy and fun. Phu Tran is a crazy MC.

Today in my volunteer job, the experiences, knowledge and people I gained on that course gave me a gift of knowledge and understanding I would not have if I had not attended this course.

Thank you!
Rick Kagawa
Course Director
WE4-39-1-09

Key Staff

Lâm Nguyễn
SPL

Alina Lee
Scoutmaster

Hằng Tiffany Tạ
ASM-TG

John Jost
QM

Phuoc Martin Phạm
ASM-LOG

Đức Huy Trần
ASM-Program

Long Trần
Instructor

Support Staff

Hui Ly
Instructor

Đệ Nguyễn
Staff advisor

Kevin McCarthy
Instructor

Yo-Wei Liu
Support Staff

Support Staff

Mai Đông Thành
Scribe

Raymond Nhựt Nguyễn
Scribe

Trần Gia Phú
ASPL

Joel Eacker
AQM

Huê Trần
AQM

Tzung-Te Shu
AQM

Jessica Chi Hồ
AQM

Troop Guides

Mallorie Đặng

Tú Anh Nguyễn

Mindy Trần Nguyễn

Mỹ Ngọc Nguyễn

Kevin Nguyễn

Matthew Mai

Christine Nguyễn

Margaret (Meg) Eacker

Po-Yu Lin

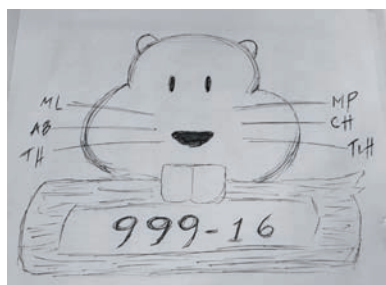

Trà Mi Trương

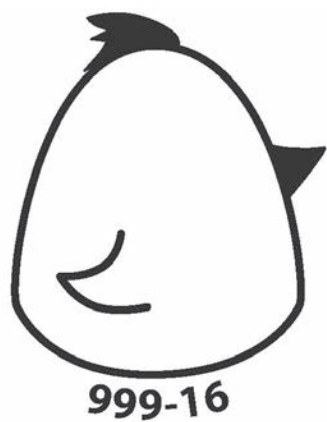
Troop Guides

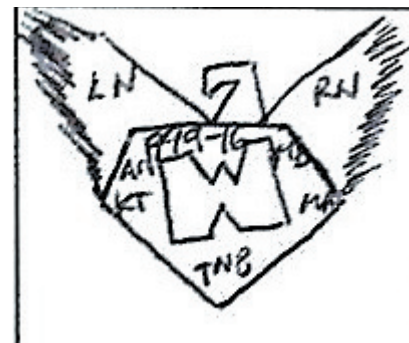
Beavers

Bobwhites

Eagles

Foxes

Owls

Bears

Buffaloes

Antelopes

Ravens

From Tùng Nguyễn VII

What did I learn from Tung Nguyen and what does it mean to me as a Scouter?

I learned patience, gratitude and connection. Tung Nguyen has the remarkable power to change lives. To teach us about ourselves, others and how we relate to others.

I attended the course with other Scouters, not knowing exactly what to expect. Each of us was there for a different reason. We shared 6 days of eating, sleeping, learning and creating a lifetime of special memories. But it was also a time of reflection on my role in Scouting and as a family member. I connected with those in my patrol, troop and family in new and exciting ways. What can I tell those who have not experienced Tung Nguyen? Nothing except it will change you. How? Each is different. You will need to experience the journey as you learn about those around you and most importantly, yourself.

The course provides an experience like no other. Each day would greet us with a new training opportunity. Whether it was a lecture or a demonstration or a game. The teaching methods were new and exciting, and somehow, it all tied together by the end of the last day.

I am more than grateful for the wonderful and dedicated friends that staffed the course and helped my patrol and I on our journey. At the time I could not realize the devotion and dedication to Tung Nguyen and Scouting that they represented. They helped me to understand to keep what is worth keeping and let the wind blow the rest away.

Now that the classroom part is over, I am working on the practical part of the experience. I want to bring the lessons learned at Tung Nguyen into my day to day life as a Scouter and as a parent. I have made a commitment to bring the vision to life. The journey did not end on the trip home.

Stephen Fite - WE4-39-2-10 Course Director

Surprises and Pleasures

*E*ver since the summer of 2013, I have been looking forward to another opportunity to work with the Scouting brothers and sisters in the Vietnamese-American communities. I prayed very hard to help another training course, Wood Badge will certainly be the best. Deep in my heart I also wanted to have other Chinese-American Scouters come along.

Unfortunately, the prayer was not answered completely. I was invited to this WB course but no one around me could come. Yet news came from Taiwan -- four would like to be course participants (then reduced to two), and two could work as staff members. Thanks to our Course Director, their wishes were all granted and I could meet new and old friends.

The first impression I had before any staff development was the choice of location. I was deeply touched by the warm story that showed thoughtfulness, tradition, love and respect from a child to her parents. The astonishingly beautiful scenery of the campsite brought us peasant memories and unforeseeable weather. Rain often came at midnight so a refreshing morning always awaited us outside our dorm. Days were filled with cheers and pleasures.

It did not take me long to accept the assignment – to model Interfaith program – mainly because I had Chinese songs suitable for it. I chose one song as the last item and asked my fellow Chinese Scouts to the stage to help. After about three verses were sung, a very strong sense of appreciation gushed out of my chest. Many mixed feelings and emotions came at the same time that I could not finish the song. For quite a while all I could do was hug and thank people who came up to me. I humbly felt that I was so loved and surrounded by many Scouters sent by God.

Of course another moving event was the closing ceremony. Every face was covered by raindrops and smiles. After a short (or long) six days, countless lessons and experiences were shared, friendship built and strengthened, determination and commitment recharged, and another successful Wood Badge course executed, completed, and celebrated.

TN8 was only four months ago but the images are still vivid to me. The four from Taiwan returned to their units and continued working hard with the Spirit they brought back from the course. They also shared their understanding about BSA. I witnessed that from messages, discussion, and pictures posted on Facebook. For that I want to thank all Tung Nguyen 8 Scouters who have been friendly, helpful, open-minded, patient, and stimulating.

The two TN Wood Badge courses I was honored to be a part of may have different “appearances” but deep down the hearts are inspired and changed just the same. The big family would soon celebrate success of the participants applying what they have learned in Maui. The brotherhood and friendship will surely go a long way from the summer of 2016.

“Could you help on the next Tung Nguyen?” I really do not know right now. But I like surprises!

By Yo-wei Liu
W3-55-14-1 Course Director

Nhìn Về Tùng Nguyên VIII

Có thể nói rằng bất cứ một chương trình sinh hoạt hay các kỳ trại dù nhỏ hay lớn của Hướng Đạo đều đạt kết quả, hay nói cách khác là thành công. Kết quả tốt đẹp hay thành công là điều mong đợi của ban tổ chức và những người điều hành. Được như vậy là do có sự chuẩn bị kỹ lưỡng với nhiều công sức hoạch định chương trình trước khi thực hiện.

Khóa huấn luyện Huy Hiệu Rừng Tùng Nguyên VIII được quyết định tổ chức chỉ sau khi khóa Tùng Nguyên VII chấm dứt chưa bao lâu, tuy nhiên, việc chọn Khóa Trưởng chỉ được chính thức vào cuối tháng 3 năm 2015. Khóa Trưởng khóa Tùng Nguyên VIII có 15 tháng để thành lập toán huấn luyện, chọn địa điểm tổ chức, chuẩn bị các buổi họp mặt và thông báo để ghi danh tham dự...

Thủ bản Huy Hiệu Rừng của BSA ngày nay không còn gọi là Huy Hiệu Rừng thế kỷ 21. Thủ bản đó được cập nhật tùy theo nhu cầu của xã hội và của Hội Hướng Đạo Hoa Kỳ. Có thể nói thủ bản hầu như được cập nhật hằng năm bởi Toán Huấn Luyện quốc gia của BSA sau khi có những đóng góp từ các Khóa qua Châu, Miền, Vùng...

Tôi sẽ tham dự khóa Tùng Nguyên VIII, ngoài vai trò của một cựu khóa Trưởng trở về giúp khóa, còn phụ trách công việc của một ủy viên chương trình thuộc Ủy Ban Quốc Gia của BSA dành cho người gốc Việt.

Địa điểm tổ chức Khóa Tùng Nguyên VIII là vấn đề cần được bàn thảo. Tôi đã từng chọn địa điểm tổ chức khóa Huy Hiệu Rừng Tùng Nguyên VI vào mùa hè 2009 vì tôi đã từng dự khóa Huy Hiệu Rừng tại Honolulu vào năm 1982. Khi đó (2009) nền kinh tế toàn cầu bị khủng hoảng bắt đầu từ năm 2008 nên số lượng khóa sinh ghi danh không đủ. Vì lý do đó, chúng tôi quyết định thay đổi thời gian và địa điểm vào năm 2010. Chọn Hawaii lại được khóa Trưởng khóa Tùng Nguyên VIII – Trưởng Alina Lee chọn tuy không cùng đảo Oahu mà là đảo Maui đã mang lại kết quả khả quan. Sự thắc mắc của nhiều người về việc chọn địa điểm tổ chức mỗi khóa mỗi khác nhau? Câu trả lời tùy thuộc vào một số yếu tố như sau: thời gian thuận tiện cho đa số tham dự viên (toán huấn luyện và khóa sinh), các tiện nghi đầy đủ

khả dĩ cung ứng cho việc tổ chức huấn luyện, tổn phí thuê đất trại, phương tiện giao thông...

Tại sao phải tổ chức dành cho người gốc Việt? Câu hỏi được trả lời thật dễ dàng: Vì nhu cầu thích nghi

của các Trưởng đơn vị Hướng Đạo gốc Việt. Dĩ nhiên, việc tổ chức khóa huấn luyện chỉ dành riêng cho một sắc dân với điều kiện phải hội đủ túc số tham dự không phải dễ. Thế mà Ủy Ban đã tổ chức đến nay được 5 khóa qua thủ bản của Hội Hướng Đạo Hoa Kỳ kể từ khóa Tùng Nguyên IV tại Florida (3 khóa Tùng Nguyên I, II và III tổ chức tại hải ngoại được dùng thủ bản của Hội Hướng Đạo Canada, TN I tổ chức tại Canada vào năm 1991, TN II tổ chức tại Lost Valley Nam Cali - Hoa Kỳ vào năm 1994 và TN III tổ chức tại Gilwell Park – Anh Quốc vào năm 1996). Qua những thực tế trên, nhiều Trưởng Hướng Đạo Việt Nam khắp nước Mỹ đã yêu cầu Hội Hướng Đạo Hoa Kỳ (BSA) tổ chức các khóa Huy Hiệu Rừng dành cho họ. Tháng 12 năm 2001, Hội Hướng Đạo Hoa Kỳ qua Toán huấn luyện Quốc gia chấp nhận đề nghị để tổ chức khóa huy hiệu Rừng dành cho Trưởng Hướng Đạo gốc Việt đầu tiên bằng thủ bản của BSA. Một sự trùng hợp lý thú là khi khóa được chấp nhận tổ chức thì thủ bản mới nhất của BSA về huy hiệu Rừng đang trong giai đoạn thử nghiệm qua 2 khóa dành cho các Trưởng đã từng tham dự các toán huấn luyện cấp Châu, Miền và Hội tham dự. Khóa huy hiệu Rừng Tùng Nguyên IV được tổ chức đúng thời điểm BSA cho

xử dụng thủ bản mới được gọi là Huy Hiệu Rừng Thế Kỷ 21. Đây là khóa đầu tiên xử dụng thủ bản mới này. Điểm nổi bật của khóa Tùng

Nguyên IV là khóa trưởng Nguyễn Tấn Đệ đã trực tiếp trao đổi ý kiến với Trưởng Vĩnh Đào, Chủ tịch Ủy Ban Quốc Tế Hướng Đạo Gốc Việt (Hội Đồng Trung Ương/ Hướng Đạo Việt Nam – International Central Committee on Vietnamese Scouting) đã đồng ý có thể tiếp tục truyền thống huấn luyện Huy Hiệu Rừng Việt Nam cho các Trưởng Hướng Đạo Gốc Việt tại hải ngoại. Trưởng Vĩnh Đào đã tuyên bố rằng: “...Bất luận ai sẽ tổ chức khóa huấn luyện huy hiệu Rừng cho các Trưởng Hướng đạo gốc Việt sau Tùng Nguyên IV sẽ được gọi là Tùng Nguyên V, VI...”

Trở lại câu hỏi tại sao lại tổ chức dành cho người gốc Việt? Thực tế, BSA đã từng thử tổ chức cho các sắc dân thiểu số khác trong phạm vi của BSA, nhưng đã gặp nhiều

khó khăn từ toán huấn luyện đến khóa sinh ghi danh tham dự như các sắc dân gốc Nhật, Trung Hoa, Mỹ, Đại Hàn... cho đến khi khóa Tùng Nguyên IV hoàn tất và Tùng Nguyên V tiếp nối, các khóa Huy hiệu Rừng của các sắc dân Trung Hoa, Mỹ mới tổ chức đạt kết quả.

Quốc gia Hoa Kỳ còn gọi là Hiệp Chúng Quốc, từ những ngày đầu thành lập quốc gia bao gồm nhiều sắc dân, việc khuyến khích mỗi sắc dân giữ truyền thống và bản sắc của sắc dân mình đã được thể hiện trên toàn quốc. Phong Trào Hướng Đạo là một đoàn thể mang tính chất đa văn hóa, do đó, tổ chức huấn luyện cho Trưởng của mỗi sắc dân được khuyến khích để có thể duy trì sự đa văn hóa này trên toàn lãnh thổ Hoa Kỳ. Có thể nói, việc dùng tiếng mẹ đẻ để hướng dẫn trong các khóa huấn luyện rất cần thiết để các Trưởng có thể thông hiểu nguyên lý mục đích của Phong Trào cũng như chương trình huấn luyện một cách thấu đáo hầu có thể hướng dẫn đoàn sinh mình

một cách dễ dàng hơn.

Ưu điểm của các khóa huấn luyện cấp cao như Huy Hiệu Rừng dành cho từng sắc dân (không có nghĩa là chỉ có sắc dân nào đó nhận ghi danh cho chính sắc dân mình mà còn có thể nhận ghi danh của tất cả các sắc dân khác miễn thành viên ghi danh đó có thể cảm thông khi tiếp nhận sự hướng dẫn hạn chế so với chính ngôn ngữ thông dụng từ sắc dân mình hay Anh ngữ):

1. Dùng thức ăn của chính sắc dân mình: Các món ăn Việt được cung cấp trong suốt khóa giúp khóa sinh thoải mái để yên tâm theo dõi khóa học.
2. Trao đổi kinh nghiệm giữa các khóa sinh: Rất quan trọng khi sinh hoạt trong cùng môi trường, hoàn cảnh, đối tượng và phương tiện. Đặc biệt là dùng tiếng mẹ đẻ để diễn đạt để khóa sinh hiểu được nội dung khóa học.
3. Lòng trong thủ bản có các tập tục, truyền thống văn hóa, nghi thức... được áp dụng để duy trì những ưu điểm của sắc dân mình.
4. Đóng góp thêm cho thủ bản của Hội Hướng Đạo Hoa Kỳ thêm tư liệu và kinh nghiệm của các sắc dân nhằm giúp phát triển Phong Trào cho phù hợp với đà tiến của toàn xã hội.

Dĩ nhiên, khóa huấn luyện nào cũng có những ưu điểm và khuyết điểm nhận được từ các khóa sinh để giúp Ban tổ chức điều chỉnh, bổ túc cho hợp lý để tạo thành nhiều ưu điểm. Sau đây là vài gợi ý cần thảo luận thêm:

1. Sự tiện nghi của Khóa tạo sự ỷ lại và khóa sinh sẽ thu mình trong cái vỏ hạn hẹp của đơn vị và bản sắc của sắc dân mình mà không chịu tìm hiểu, trao đổi cũng như so sánh khi tiếp xúc với các văn phòng cấp Châu, Đạo.
2. Theo thời gian, các thế hệ về sau với khả năng sinh ngữ và sự hội nhập xã hội. Tiếng mẹ đẻ dần dà sẽ không còn cần thiết đưa đến sự tham dự ghi danh dành cho sắc dân thiểu số hạn chế.
3. Hai nền văn hóa Đông Tây vẫn là sự cách biệt cùng với thế hệ kế tiếp được sinh ra và lớn lên tại hải ngoại là trở ngại không nhỏ cho nhu cầu của các khóa dành cho sắc dân thiểu số không ít trong tương lai.

Hình thái xã hội luôn luôn thay đổi. Thay đổi cho phù hợp với hoàn cảnh, nhu cầu và đà tiến chung của nhân loại. Sự hiện đại hóa của khoa học kỹ thuật như hiện nay ảnh hưởng không ít đến các phương tiện sinh hoạt của Phong trào. Các tiện nghi sinh hoạt

hiện đại trại đem lại nhiều thuận lợi phù hợp với cuộc sống xã hội và gia đình hiện tại. Tuy nhiên, chúng ta cũng không thể loại bỏ hoàn toàn những tập tục, nghi thức và truyền thống vẫn cần phải duy trì, phát triển để có thể giúp giữ được bản sắc của mình mà không ảnh hưởng đến chương trình, mục đích, nguyên lý kể cả nội lệ của từng địa phương hay quốc gia đang cư trú.

Phong Trào Hưởng Đạo đã trải qua khoảng thời gian dài (hơn một thế kỷ) nhưng vẫn tồn tại. Tuy nhiên, theo thời gian và đà tiến của khoa học kỹ thuật và tâm lý xã hội, Phong Trào cũng phải dựa trong cuộc sống thực tế để hướng dẫn đoàn sinh. Phương pháp giáo dục của Hưởng Đạo cần phải được cập nhật từ các cấp để gìn giữ cho Phong Trào phát triển đúng với mục đích và nguyên lý đã được BiPi đề ra từ những ngày đầu thành lập.

Lý Nhật Hui

Bobwhite

WR-TN-06

Course Director

Những Người Tham Dự Trại Tùng Nguyên 8 Không...Lẻ Lòi.

Trong số hơn 80 người tham dự trại, phần lớn đều đi một mình, một số “hạnh phúc” hơn đã đi hai mình, vài người còn được cả...ba mình.

**Anh Phạm Minh Mẫn và
chị Huỳnh Tổ Loan: hai vợ
chồng trẻ trung, hạnh phúc,
đến từ nước Úc xa xôi.
Husband & wife from
Australia.**

**Joel Eacker (Assistant Quartermaster)
and Margaret Eacker (Troop Guide) -
a cheerful couple from Las Vegas.**

**Thanh trưởng Nguyễn Khang và anh Nguyễn Trúc: hai bố con, luôn tươi cười rạng rỡ, đến từ LĐ Ziên Hồng, San Jose, Bắc California.
Son & father from San Jose, California.**

Trần Huệ & Hồ Trúc Chi

"Hỏa đầu quân" thuộc LĐ Chí Linh, Nam California, Daughter & mother (Please ignore the photo bomber Yo-Wei).

Chị Huệ và các cô con gái đã đảm nhận vai chef cooks cho nhiều khoá Tùng Nguyên và Khai Phá. Được biết kỳ trại TN8 này nhóm chị 4 người đã đến Maui thăm dò từ 2 tháng trước để biết rõ tình hình nhà bếp và chợ búa hầu giúp cho việc chuẩn bị được chu đáo hơn. Xin tặng gia đình chị những tiếng AAAA...thật lớn.

Hình hai mẹ con đẹp quá nên phải post thêm!

Katherine & Andrew Dương, hai anh em vui vẻ, sinh hoạt từ LĐ Hướng Việt, Nam California - Sister & brother.

Quân Nguyễn và Hiếu Nguyễn thuộc LĐ Chí Linh, Nam California - Son & father.
Anh Hiếu được (ai đó) giao nhiệm vụ đi trại để lo cho con trai, nhân tiện xung phong đặc lực giúp nhà bếp luôn.

Tiffany Hằng Tạ, key staff và anh Đặng Phúc, photographer từ LĐ Hùng Vương, Nam California - wife & husband.

**Chị Quỳnh, Vivian và anh Vĩ Trương -
LĐ Chí Linh, Nam California - Parents
& daughter.**

**Anh Vĩ và chị Quỳnh quá thương con
gái "handicapped" nên đã bỏ công việc
nhà xung phong phụ bếp để mỗi ngày
được yên trí thấy con gái an toàn.**

**Chị Cúc,
Thiên Nga Năng Động
Alina Lee (Course Director)
anh Lý Hui (Instructor) -
Parents & daughter.**

**Chị Cúc xung phong vào toán hoá đầu
quân để bớt nhớ...chồng (và con gái).**

**Sói Già Tận Tâm Mai Đông Thành
LĐ Hùng Vương**

Planting Seeds

Wood Badge rekindled my dormant Scouting spirit. Plain and simple. Learning all the different leadership skills and intermingling with like-minded adult leaders with the purpose to further our Scouting movement was inspirational. Seeing the staff and Troop Guides put in so much work, staying up late hours and sacrificing their time to dedicate themselves to the planning behind the course really lit a fire in me. "If they can show their Scouting spirit, be completely involved, and be so enthusiastic when life is so busy and everyone is tired, why can't I?" is what I thought to myself. Leaving a legacy behind for the Scouts that come after us and making a mark was truly the lesson I took away from the course. A seed that is planted can grow into a tree. If I can plant as many good seeds as I can, I can make a lasting impression on this world. If I can touch just one or two people with the Scouting spirit, it can work like a pyramid scheme and grow exponentially. I wanted to take a moment to thank everyone involved in making this Wood Badge course possible. Shout-outs to the Troop Guides and the staff for the amount of time they put into organizing and putting together this amazing course. Thank you to the rest of my Eagle patrol. The antics, the teamwork and the Scout spirit displayed really makes me want to give those same kinds of experience to others. And lastly, thank you to all the stellar participants of Wood Badge course 999-16 for showing what our Scouting movement can grow into.

Yours in Scouting,
Randall Nguyen
Eagle

TÊN CÁC TRẠI TRƯỞNG CỦA HỒVN TRỞ THÀNH DANH HIỆU CỦA CÁC KHÓA HUẤN LUYỆN HIỆN NAY

Tước kia, HĐVN đã từng có 3 cơ sở Huấn luyện Trường đó là Trại trường Tùng Nguyên, Trại trường Bạch Mã và Trại trường Hồi Nguyên. Đến đầu thập niên 70 của Thế kỷ trước có thêm Trại trường Tam Bình, mượn tạm rừng cao su của Dòng Đồng Công ở Thủ Đức.

1. Trại Trường Tùng Nguyên: do Trường Raoul Sérene (Tổng thư ký Hướng Đạo Đông Dương, lúc đó là Giám đốc Hải học viện Nhatrang) phát hiện trong dịp cùng nhà Bác học Yersin lên cao nguyên Lâm Viên tìm địa điểm thành lập Viện Pasteur Dalat. Khi đến thăm trang trại nuôi bò sữa của một chủ đồn điền người Pháp tên là Farraut ở khu Chi Lăng hiện giờ, thấy một đôi thông nằm giữa 2 hồ: Saint Benoit (sau này có tên là Hồ Mê Linh) và Lac des Soupires (sau này có tên là Hồ Than Thở) có quang cảnh rất đẹp nên xin chính quyền cấp cho Hướng đạo Đông Dương để làm Trại Trường từ năm 1936. Sau này trở thành Trại Trường của HĐVN mới có tên là Tùng Nguyên (Rừng Tùng) do Cha Nguyễn Văn Thích (Tổng Tuyên Úy Công Giáo) đặt theo chữ Hán-Việt. Khóa Huấn luyện Huynh Trường đầu tiên ở Tùng Nguyên do Raoul Sérene điều khiển năm 1936, được điền chủ Farraut giúp đỡ cung cấp lương thực và nơi trú ẩn khi mưa to gió lớn vì lúc đó là rừng nguyên sinh chưa có xây dựng cơ sở gì.

II. Trại Trường Bạch Mã: Năm 1937, Trại Trường HÐ Đông Dương là Schlemmer nhận thấy Tùng Nguyên quá xa với HÐ Bắc Kỳ và Bắc Trung Kỳ và HÐ Lào... nên đã lên núi Bạch Mã (có khí hậu mát mẻ như Dalat) tìm được khu đất đẹp và đứng tên xin, được Vua Bảo Đại ban tặng vào cuối năm 1937 (hiện giờ Trung Tâm Di Tích Bạch Mã còn lưu giữ bảng lớn bằng đá cẩm thạch khắc chữ Lưu niệm của Hoàng đế Bảo Đại ban tặng cho HÐ Đông Dương).

Trại trường nằm gần đỉnh núi Bạch Mã (cao độ 1.250m) giữa Huế và Đà Nẵng, cách Huế chừng 42 km về phía Nam. Ta có thể đến Trại bằng đường bộ (Quốc lộ 1) hoặc bằng Hỏa xa, xuống Ga Cầu Hai rồi từ đó đi về hướng Tây. Khu đất trại có địa thế tuyệt đẹp: sườn núi hơi dốc phía trên, phía dưới nhiều nơi bằng phẳng, rừng già bao phủ dày đặc chen lẫn vài chục gốc Huynh Đàn mọc thẳng và cao vút, lá tỏa hương thơm nhẹ nhẹ. Hai dòng suối từ trên cao chảy xuyên qua tới giữa trại thì nhập làm một như cây gậy nặng, nước suối trong lành uống không cần lọc hoặc đun sôi (bây giờ Trung tâm Kiểm nghiệm 3 ở Biên Hòa cấp giấy chứng nhận nước tinh khiết, khu du lịch Bạch Mã kẻ bảng chứng nhận cấm ngay cổng vào khu Trại Trường để du khách có thể mở vòi robinet từ các ống dẫn chiết vào chai mang theo mà uống). Bên ngoài Trại toàn rừng già rộng bao la, cung cấp nhiều nguyên liệu tạo tác như tre, mây, nhiều cây rừng dai chắc và nhiều gỗ tốt. Tuy là núi cao rừng rậm nhưng gió Bạch Mã là từ Nam Hải thổi vào vì từ Trại trường tới bờ biển chỉ khoảng 15-20 km đường chim bay. Những hôm trời quang mây tạnh có thể nhìn thấy biển và Phá Tam-Giang, một địa danh nổi tiếng về sóng lớn.

Chính Trường Schlemmer đích thân điều khiển việc khai phá rừng rồi vẽ bản đồ thiết trí và giám sát việc xây cất dựa theo khuôn mẫu của Trại trường Quốc tế Gilwell Park (Anh Quốc) và Trại trường Chamaranche (Hương Đạo Pháp). Việc tạo tác hoàn tất vào giữa tháng 7.1938 và khóa Bạch Mã Thiếu 1 được khai mạc khoảng hạ tuần tháng đó.

Trại trường được thiết trí với nhiều cơ sở và trang bị cần thiết cho việc huấn luyện: Minh Nghĩa Đường (cũng là phòng họp Đoàn, thư viện và Trạm Y tế). Vòng học (tức là khu giảng huấn), Kỳ đài, hai nơi họp Tinh thần (Công giáo và Khổng lâm), Sân thể dục, Vòng lửa trại, Sân học dấu vết (trackodrome). Khu ẩm thực và tiếp tế gồm:

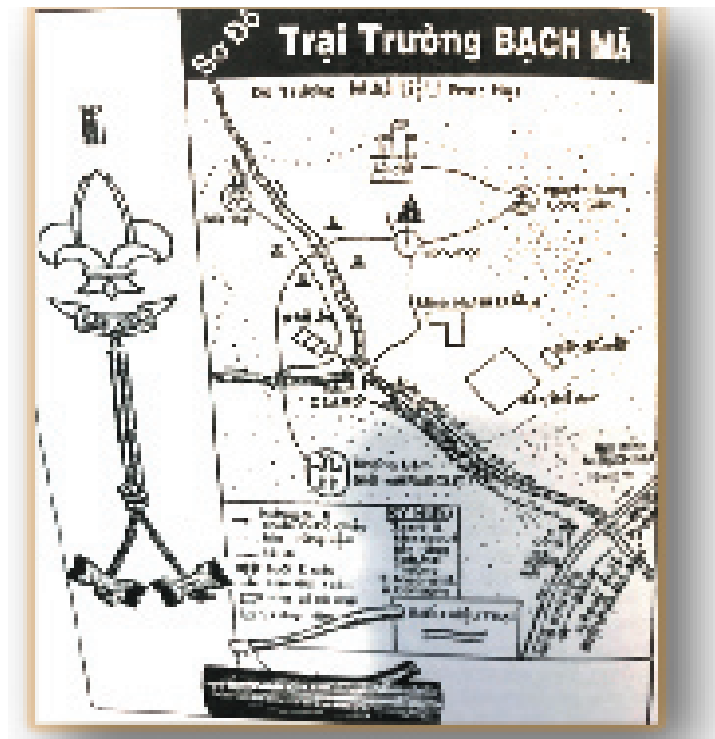

phòng ăn, nhà bếp, nhà kho. Dĩ nhiên còn có các tiện nghi khác như nhà cầu, phòng tắm... được dựng lên tạm thời khi có khóa trại.

Biểu hiệu của trại là nguồn nước (verseau) thể hiện bởi 2 dòng suối chảy qua trại, ý nghĩa là trở về nguồn HĐ. Khăn quàng Bạch Mã màu xám ửng hồng giống như khăn BR nhưng thay vì miếng vải Tô Cách Lan hình chữ nhật thì thêu biểu hiệu Bạch Mã bằng màu lục.

Trại trường Bạch Mã hoạt động liên tục từ 1938 đến 1944, những năm đầu do vị sáng lập là Trường Schlemmer làm Trại Trường và từ 1942-1944 do DCC Tạ Quang Bửu thay thế.

Quản lý trại trường Bạch Mã là Trường Bạch Văn Quế, chẳng những lo đầy đủ trợ huấn cụ cho các khóa học, cung cấp thực phẩm dồi dào cho các trại sinh, ngoài ra còn là một Huấn luyện viên giỏi...

III. Trại Trường Hồi Nguyên: Sau 1954, HĐVN chỉ còn sinh hoạt từ Quảng Trị trở vào Miền Nam, Trại trường Bạch Mã không còn là trung tâm nên trở lại Cao nguyên Lâm Viên, khoảng thời gian 1955-1956, Trường Nguyễn Xuân Long làm việc tại Trường Cao Đẳng Nông-Lâm-Súc Bảo Lộc, lại có thêm Trường Ngô Đình Bảo – LĐT Liên đoàn Biệt Lập Hồi Nguyên... đã kiểm được khu đất gần Suối Tiên ở Madagui dưới đèo Bảo Lộc, xin chính quyền địa phương cho phép Hướng đạo được mở trại Huấn luyện Huỳnh Trường. Nhờ có Trường Mai Liệu từng tham dự các Trại Trường thành thử rành rẽ trong việc tạo tác... nên trước ngày trại, Trường Liệu đã thuê người đồn cây, mở ra những khoảng đất trống để làm vòng hồi hop, nơi cắm lều hay làm đường đi trong

trại... do đó Trại trường Hồi Nguyên thành hình từ mùa hè năm 1956; đã mở được nhiều khóa Dự bị và Bạch Mã (vì lúc đó chưa có DCC nên không mở BR).

Vì vùng rừng này toàn cây lá rộng, lá vàng rụng xuống gặp mủ nhiều, ẩm mục nên vất (một loại đĩa ở trên cạn) sinh sôi nảy nở nhiều; lại thêm thú rừng thường lai vãng... không tiện đóng trại dài ngày, do đó những khóa Huấn luyện sau đành trở lại Tùng Nguyên.

TRỞ VỀ MÁI NHÀ XUA: TÙNG NGUYÊN

Năm 1957, HĐVN được HĐ Thế giới công nhận là thành viên, hè năm đó một phái đoàn các Trường kỳ cựu gồm TUV Tôn Thất Dương Văn, Cung Giũ Nguyên, Mai Ngọc Liệu và Nguyễn Xuân Long sang Gilwell dự lễ Kỷ niệm 50 năm Phong Trào HĐTG đồng thời tham dự một khóa HL tại Trại trường Quốc Tế này. Sau khóa học, TUV Dương Văn đề cử Trường Cung Giũ Nguyên làm Trại Trường QG của HĐVN để Trại Trường Gilwell phong nhậm DCC.

Ngay sau khi về nước DCC Cung Giũ Nguyên lo chỉnh trang Trại trường Tùng Nguyên để đào tạo Huỳnh Trường cho HĐVN.

Trại trường Tùng Nguyên là một đồi thông rộng hơn 40 hecta, phía Đông có Hồ Than Thở đối diện với cổng Trại Trường, phía Tây có Hồ Mê Linh (nay đã cạn, thành khu canh tác rau, hoa), phía Bắc là Học Viện Lục Quân (Trường VBQG cũ), phía Nam cách Nhà Máy nước cũ bởi mấy vườn rau tươi tốt. Từ cổng trại trường đi lên theo hướng T-TB là Đại lộ BP lên đỉnh đồi thì đến Minh Nghĩa Đường, nhà gạch lợp fibro-ciment do Trường Huỳnh Văn Nhu vẽ kiểu. Sau lưng Minh Nghĩa Đường là nhà ăn của Toán HL, phòng Quản lý và kho chứa vật dụng. Khu vệ sinh nằm sau lưng cách nhà quản lý 40m. Khu phía Bắc của Minh Nghĩa Đường dành cho khóa Ấu; khu TN của MNĐ dành cho Khóa Tráng; Khu ĐN dành cho khóa Kha. Khu phía Nam nằm giữa khu khóa Kha và khóa Tráng là khu vực của khóa Thiếu. Bàn thờ Công Giáo nằm giữa khu vực Thiếu và Tráng. Phật Đài thì nằm giữa khu vực Thiếu và Kha. Sân chào cờ cũng là vòng Lửa trại nằm trong khu vực Trại Thiếu, cột cờ là cây thông cao nhất và thẳng vút lên không trung.

Năm 1958 mới mở lại khóa BR Tùng Nguyên I do DCC Cung Giũ Nguyên làm Trại Trường.

Trại Trường Tùng Nguyên tiếp tục đào tạo Huỳnh Trường cấp BR cho đến cuối thập niên 60 thì bắt đầu dời xuống Trại trường Tam Bình.

IV. Trại Trường Tam Bình: Đến đầu thập niên 70 của thế kỷ trước, vì chiến sự leo thang, đường bộ không được an toàn nên HĐVN mượn rừng cao su của Dòng Đồng

Công Thủ Đức để làm cơ sở HL Trường cao cấp. Nơi đây gần phi trường Biên Hòa nên các trại sinh từ Quảng Trị đến Quảng Ngãi có thể đến Đà Nẵng để nhờ LT Nguyễn Tấn Định xin máy bay quân sự đi và đón về cho đỡ tốn kém. Các Trường từ Quy Nhơn đến Phan Thiết và Cao nguyên có thể về Nha Trang nhờ ALT Đỗ Phát Hai xin máy bay chuyên chở nếu cần.

Năm 1971 – mở khóa NTC 1 do Trường Néric của APR chủ trì, DCC Lê Mộng Ngộ làm Khóa trưởng.

Năm 1972 – mở khóa NTC2 do Trường Kader của APR chủ trì...

Các khóa Bằng Rừng tiếp tục mở tại Trại trường Tam Bình cho đến tháng 12 năm 1974.

Tuy Tam Bình cũng kể là một Trại Huấn Luyện Huynh Trưởng của HĐVN nhưng cơ sở mượn tạm của Dòng Đồng Công Thủ Đức.

Dù là chủ quyền của HĐVN hoặc mượn tạm của Dòng Đồng Công, nhưng sau 1975, các Trại trường nói trên, HĐ không còn được sử dụng, kể cả Hội Quán ở 18 Bùi Chu, Saigon.

Đến đầu thập niên 90 của thế kỷ trước, có một số đơn vị HĐ tái lập do “tự phát”, để giúp các Trường có căn bản cầm đơn vị, Trường Nguyễn Xuân Long, Trường Lê Gia Mô và gia đình HĐ Xuân Hòa bắt đầu mở lại các Khóa Huấn Luyện nhưng vì không liên lạc được để ghi danh với khối HL của Quốc Tế nên dùng danh từ Hồi Nguyên để gọi cấp Dự Bị và danh xưng Tùng Nguyên cho cấp Bằng Rừng.

Tôi và Voi Hoạt Bát liên hệ được với Trường Lê Phục Hưng của Toán HL Canada nên vẫn mở Khóa Bằng Rừng theo sổ đăng ký của Canada và của Gilwell. Cũng gọi là khóa Tùng Nguyên như khóa Tùng Nguyên III được tổ chức tại Gilwell Park mà Trường Lê Phục Hưng và Trường Nguyễn Tấn Đệ đã tổ chức năm 1996... cũng phát khăn quàng Gilwell chứ không làm khăn quàng Xám thêu cây thông thay cho miếng vải ecosse đặc trưng của Mac Laren.

Sư tử Đàm đương
Tôn Thất Sam

14,400 Minutes

***I**n every day, there are 1,440 minutes. That means we have 1,440 daily opportunities to make a positive impact.” –Les Brown*

I had the opportunity to spend not just one day, but ten days—that’s 14,400 minutes with people who have made a positive impact on me forever. This quote stood out to me because while in quantity it was just ten days spent with our group at TN8; in quality, the friendships I made are worth a lifetime.

In ten days, we had the opportunity to meet people from around the US and internationally; and go from the awkward surface level conversations, such as “What do you like to do for fun?” to “What are your greatest fears?” in the Who Me game.

In ten days, we had the opportunity to discuss leadership qualities and experience the Scouting journey as each person played the role of a Cub Scout growing through the program.

In ten days, we had the opportunity to eat our meals together, tell each other stories, and laugh with one another.

In ten days, we had the opportunity to be silly with each other, from wearing cow costumes and acting out skits to embracing diversity as we partook in interfaith worship and working with friends from different cultures who spoke different languages.

In ten days, we had the opportunity to depend on each other, break down barriers with each other, and cry together.

And by we, I included myself in these experiences. While I was a Troop Guide creating these opportunities for my patrol (SHOUT OUT to the Antelopes!), I was impacted by all of this as well. Seeing how my patrol transformed, seeing the relationships that they have built with others and myself, I too, was transformed.

As leaders in our community, both in our personal lives as well as in Scouts, we often look at the part that we have in contributing. “What do I have to do?” “What is the next step I should take?” And somehow in the process, as time goes by, it sneaks up on us as we realize the strong bonds we have built with those we work with. These relationships are the foundation of positive impact. You cannot have change and be an advocate for change without building relationships first. And the relationships we built at TN8 will not only be unforgettable (because, let’s face it, how do you forget Hawaii?), but also the stepping stone for change as we take the lessons we have learned back home to our local communities.

The 14,400 minutes with each of you has definitely had a positive impact on me, and will certainly have a place in my heart; and I can only hope that in that time, I have done just as much for you.

Christine Nguyen

Antelope Troop Guide

A-Moo, A-Moo

*T*here are camps and then there are camps. Tùng Nguyễn VIII pretty much ranked up there alongside Trại Thăng Tiến in my years with Scouting. Looking back, Maui was the perfect location for it, despite some early misgivings of it being too far, too costly, and too different from what a camp location should be. Camp Maluhia blended in beautifully to the natural, unhurried rhythm of life there. The weather, with its afternoon and night time lightning showers followed by everlasting humidity, reminded me so much of our beloved motherland, Việt Nam. Our clothes never fully dried out despite the washing and the airing--and don't even mention the socks! I remembered spending silent moments basking in the serene aura of our campground as the sun ascended slowly over the horizon. The rays of early sunlight reflected just right, skimming over the beautiful, blue water that illuminated the panoramic vista from BP Hall's front porch. I can still remember vividly those quiet moments.

Our camping days, on the other hand, were anything but quiet! As a first time WB staffer, I had my moments of misgiving and doubt. What was I thinking of in joining this week long course where other staffers had termed as intense and sleep was synonymous to "say what?" But I stuck to my resolution to hang in there because of one thing: my fellow staffers. To see such

dedication and single-mindedness in achieving a common goal among such great leaders is a humbling and eye-opening experience.

Our Key Staff

Stealthy as a shadow yet determined as a bear, Course Director Alina Lee Santiago was the perfect, quiet storm that moved everyone along in its unrelenting path. We didn't always see Alina but Alina's presence was in everything that we saw. The camp was stamped with her meticulousness to details. Sure, Mother Nature threw in a few monkey wrenches to test our fearless leader but, guess what, they didn't work. It reminded me of the proverbial saying, "When life gives you lemons, make lemonade." Many times our meeting locations and agenda were turned topsy-turvy because of a downpour or treacherous, muddy terrain. That didn't stop Alina. Plan B was in place right after the first drop of rain touched the ground. In Alina, we saw "Be Prepared" at its best.

Next, our Assistant Scoutmaster of Program, Tr. "WEEE" Trần. Now here is a man quite the opposite from Alina. We saw him everywhere running around to make sure that all was in place, checking on locations and other staffers to ensure that all was ready, as well as seeing him in his infamous pose of lying sprawled on his tummy on center stage in Gilwell Hall... sleeping. (Awwww.) Yep, the course was fun because of our ASM of Program. He was actually my SPL when I was in WB two years ago. Huy, you have not changed a bit--still as zany and loveable as ever.

Regarding our Assistant SM of Admin, Tr. Phước Phạm, I have to say he was the quiet one in the group. I didn't interact much with Tr. Phước except through emails for registration and the occasional bumping into each other when we had a moment to breathe during break times and chow times. But, besides the hilarious

moments when he talked to the Weather Rock, I was fortunate to get a glimpse of the man behind the calm facade. He is a dynamic mentor. As I sat and listened to him helping one of my patrol member on his ticket, I couldn't help but see the sharpness and intellect of a wise soul. He was very gentle in his guidance and thorough in his explanation to my patrol member. I couldn't help but be fascinated by his approach. If you know me, you know I am the type of person who does things full steam ahead, loud and direct. I really could use some training in the art of gentle persuasion from Tr. Phước. I could see in him the person that the group would go to for advice and ideas. Our course was very lucky to have this former NYLT Course Director as a key staff.

To our Quartermaster, Mr John Jost, I can only say one word: Wow! Merci! Gracias! Danke! (They are each one word!) Rumors had it that Day 1 was a brain-fryer for Troop Guides and participants alike. I was ready to be toasted and hung out to dry when midnight stroke to end the first day of course. But, it didn't happen, thanks to Mr. Wonderful here. Yeah, the TG's job was to guide our patrol but we needed props and equipments in order to do it. Enter John. To paraphrase him, "Here are your buckets, TGs. Everything you'll need are in there. When you're done, return the bucket back into this bulls-eye circle on the floor and I'll refill them for you tomorrow. And BTW, don't touch anything on my table or you won't get your buckets. Got it? Thank you." Well, we TGs were no dummies. We got our daily buckets. We knew who was the real, second boss on the course.

Tr. Lâm Nguyễn, our Senior Patrol Leader, was the face of our Key Six. He was the rock that could weather any storm. When things go haywire, he was the cool and collected person who would straighten matters out. He bolstered our Troop's spirit with his lazy smiles but nothing got pass his hawk-eye scrutiny. The description that came to mind that would best describe him would be "an iron fist in a velvet glove." I really admired that about Tr. Lâm. "You can still get things done your way but in a fun way" is always how I like to live my life; here is a man who got that motto down pat. I need to take les-

sons from you, Tr. Lâm.

Lastly, what can I say about "Mommy," our Assistant SM of Troop Guide, Chị Tiffany Hằng Tạ? I guess you have to be a TG to fully understand the dynamic of the bond between the ASM of Troop Guide and her brood of TGs. If Alina was the quiet storm, Huy the powerhouse, Tr. Phước the wiseman, John the provider, and Tr. Lâm the shepherd, then Chị Tiffany is the Crazy Glue that bound them and us all together. She is quirky, funny, direct, inspiring, and a mentor, all roll into a loveable package. You get this from her from day one of TN8 preparation, one year before the course even started! Chị Tiffany and I truly met for the first time on this course and it was like a Vulcan mind-meld (Bamm!), one half meeting the other missing half. The way we think and talk were eerily similar. For those who think I operate at a 200% level of excitement and spirit, Chi Tiffany will floor you with her infinite energy and upbeat mannerism. Nothing fazes her, I tell you! I bow to you, oh Great One. She's one of the reasons why I love TN8 as much as I do. Thanks for being there, Sis.

There are so many more people whom I would love to write about, who deserve special acknowledgment for their contribution to the success of this course. But, I figure there's a limit to how much a person can write before she bores the readers. So I would like to drop some names here, a few brothers and sisters who deserve a shout-out for their tireless efforts throughout the seven days journey.

To our ASPL, Tr. Phú Trần, you are a hoot! Your skill as Quản Trò is unparalleled! I have got to learn some of your art in entertainment.

To Raymond and Tr. Thành, our Scribes for photos and the Gazette, thank you for all the beautiful memories you recorded in pictures and words. Our memory of TN8 will blur with time but what you captured on photos and articles will revive those memories as if they only happened yesterday.

And, to our two beautiful Grubmasters.

Hỏa Đầu Quân Chị Huê and Chị Chi and your kitchen staff, I can only say for me that a trip is only memorable if you have good food to accompany it. You fed us and you fed us well. I don't think there were anyone in the course who went home hungry (some of us actually gained a few pounds after the trip!). Your food was delicious because you added this secret ingredient into all your dishes: TLC. Thank you for looking after us all.

Let's not forget my very special Beaver patrol: Chị Tổ Loan, Anh Định, Maurice, Marvin, Andy, and Christina. "Are you a beaver? 'Cuz dam!!" What can I say: We rock! I am so very happy to be your TG. We had such beautiful times together. Thank you for sharing your journey with me. I will see you all at your Beading. Bao-Bao, Beavers.

Last but not least, a big group hug to my 10 Trưởng from LD Hướng Việt, Irvine, CA, who attended the course: Travis, Randall, Kevin, Andrew, Caitlyn, Vivian, Marvin, Katherine, Karen, and Anh Thắng. We actually did it! Imagine all the fun things that will happen in the next 18 months with you all working on your tickets together for your respective units. Come to think of it, it's actually mind-boggling imagining 10 tickets (50 goals) all at work in one Liên Đoàn. OMG! By the way, the 11th Trưởng, who had to withdraw from TN8 due to schedule conflict, attended the Orange County Council WB course 1 month later in September. (He wasn't about to be left out of the WB fun.) Steven is a Fox! Now, all of Hướng Việt's Thanh Trưởng are Wood Badgers! Yayyy!!!

I will end my thoughts on this note: to my fellow TGs, I love you all. We arrived in Maui as acquaintances and friends; we left the island as brothers and sisters. The memories of what we shared together will forever be a part of us now. I will reach for those memories when I think of you: Mindy, Mallorie, Christine, Kevin, Matthew, Meg, My, Tu, and Po-Yu. Take care of yourselves until we meet again. A-Moo. A-Moo.

YiWB,
Trương Trà Mi
Fellow Buffalo (W4-39-14-1)
Troop Guide to Beaver Patrol (WB 999-16)
Hải Ly Đảm Đang

Coming Full Circle

I participated in Tung Nguyen III in August of 1996. Twenty years later, I am humbled to serve as a Troop Guide for TN8 among other Scout leaders that share the same values and passion for Scouting.

I am grateful to be part of an awesome staff. Alina and all staff members were more than willing to help each other without any hesitation or reservation. This just shows everyone's dedication to each other and making this course a great success. Chi Hang's leadership and self-sacrifice seamlessly binded the Troop Guides to get to and sustain as a top performing team. The late night meetings and moments of great comradery were the best. All the silliness with songs, dancing (cows) and laughter charged me for the next day's lessons with more passion and vibrant energy.

It was great to see so many young Scouters working towards their Wood Badge as it reminded me of my first Wood Badge course as a young Scouter. The high level of Scout spirit motivated myself to give all that I could to be a good Troop Guide and to work through the countless night hours. I was lucky enough to share my work and life experiences with the Raven patrol. Each Raven patrol member has a unique quirkiness that made my experience as a Troop Guide memorable.

I have learned much about myself from the participants and fellow Troop Guides during the course. I look forward to seeing everyone finish their ticket and get beaded.
Tú Nguyễn - BEAVER, THƯƠNG !!!

Tùng Nguyên 67 hay Tùng Nguyên 8

*“Cùng nhau bước lên đồi Tùng Nguyên
Rồi cùng nhau vui sống ấm êm...”*

TN67 (1967 VN) hay TN8 (2016 Hawaii) cũng đều bước lên đồi cao, vui sống ấm êm, cũng cùng màu áo ấy, cũng cùng thở làn hơi Hướng Đạo nhưng cách nhau đã 49 năm. Từ 19 tuổi ngày ấy và 68 tuổi ngày nay. Một đoạn đường, một khoảng thời gian thật dài ...hay rất ngắn? Tùy cảm nghĩ trong từng lúc, từng phút giây. Nhìn lại màu tóc thì thật dài nhưng nhìn lại nụ cười, những nụ cười vui tươi hơn hờ trên từng nét mặt thì TN67 hay TN8 là một như nhau.

“Đây đoàn ta từ muôn phương sum họp một nhà”
Khắp bốn phương ACE tụ về đây họp mặt, một lòng, một chí hướng trui rèn kỹ năng lãnh đạo, mong góp một phần tô bồi cho Phong Trào.

Ngày ấy (1967) tung tăng chạy nhảy trên đồi cao, dưới đồi thấp, theo từng trò chơi, từng khóa học được các Trường trao truyền. Các khóa xoay quanh tổ chức cách cầm đoàn, các kỹ năng trong Hướng Đạo. Ngày nay, lên đồi xuống dốc, hơi thở gần như đứt đoạn nhưng cũng vẫn theo kịp các em. TN8 đã đưa vào chương trình tập luyện tinh thần, và nhấn mạnh hướng nhìn, cách ứng xử của một người lãnh đạo, đây là lối huấn luyện bằng rừng của Thế Kỷ 21.

Dẫu có khác nhau như thế nào nhưng Tùng Nguyên luôn luôn ghi đậm nét trong cuộc đời HĐ của mỗi trưởng, mỗi trại sinh.

TN8 đã trẻ trung hóa các sinh hoạt nhờ đội ngũ Huấn Luyện Viên và staff, trại trưởng và 80% trại sinh đều ở thế hệ X, một thế hệ tương lai sáng chói của phong trào. Các Trường cổ vũ đều là những trường kỳ cựu, những cội thông già trên đồi Tùng Nguyên, cũng đã trẻ lại với không khí của thế hệ vui tươi trẻ trung. Những nụ cười không tắt trong 7 ngày trại gian khó, với những cơn mưa chợt đến chợt qua làm ướt đầm những bộ đồng phục nhưng không ướt được những con tim.

Trãi qua bao nhiêu Trại huấn luyện rồi, trại nào cũng nghiêm túc, các HLV ít khi đùa giỡn riêng TN8 ghi lại không thiếu những tràng cười trong mỗi lần chào cờ buổi sáng. Các Trường Huấn luyện tươi vui, pha trò, và các trại sinh bắt chước. Vẫn nhớ Trường SPL Lâm, với nụ cười hiền hòa, thối tù và, thối mãi mới được vì bị các trại sinh chọc phá ứ...ứ...ứ hoài nên Trường không thối ra tiếng. Trường Huy với những con vịt làm phần thưởng cho đội

trúc. Trường Phước với cái xềng đủ kiểu và tảng đá đoán thời tiết thật vui nhộn: “You see and you believe”. Trường Alina trẻ trung và thân ái với câu chuyện dưới cờ của từng ngày

“Đội của Tôi” với phần sinh hoạt và những tràng cười không dứt mỗi khi sắp hàng hô khẩu hiệu đội., Á mình vào đội Đại Bàng với khẩu hiệu BAY CAO đã làm các đội bạn cười to khi nghe BAY CAO thành BÀI CÀO ! vì phát âm không rõ. Cũng như khi hô CHÚ Ý! Thì thành CHUỐI, do nói lẹ. Đội bên cạnh Bobwhite thì hô BÓP HOÀI., lại còn đưa tay bóp nhẹ lên vai làm ai nấy vừa cười vừa lắc đầu.

Troop guide là một Trường yếu điệu thực nữ rất dễ mến, nói năng dịu dàng, lại có nick name là Ty Điệu nên cũng...điệu thật. Chị Mindy luôn chăm sóc cho các đội sinh. hướng dẫn và trình bày các bài học thật dịu dàng đáng mến, và đã thức khuya đến 2 giờ sáng cùng đội sinh, ưu tư lo lắng cho từng tickets của từng người.

Trong đội các em thật dễ mến, Allan, Randall luôn cười và chọc phá, Carter và Kevin thì chừng chặc hơn, điềm đạm hơn nhưng cũng đùa giỡn hết mình. Riêng có Meagan thì đặc biệt nhỏ tuổi, tiếng nói nhỏ nhẹ, nhẹ nhàng rất dễ mến. Meagan luôn luôn xem chừng cho Chị Mado. Mỗi khi lên dốc đồi, em luôn đi kèm Chị vì Chị phải thở dốc và đi chậm từng bước. Khi trời mưa, Carter cởi áo mưa trùm cho Chị. “Em còn trẻ, ướt mưa không sao, Chị mặc áo vô kéo ướt bị bệnh.” Thật cảm động. Lúc đội tự nấu ăn, các em không để cho Chị nấu bếp, dành làm hết. Chỉ đến bữa nấu chót Chị mới trở tài rim sườn, rôti

gà cho các em và cảm động khi nghe nói: “Oh ngon quá, this is Grandma’s style”. Vì có Chị trong đội nên các em ráng nói tiếng Việt. Riêng Megan cố nói và nói rất hay. Kevin thì sợ Chị Mado không hiểu tiếng Anh nên cố gắng dịch ra tiếng Việt một cách...ngập ngừng. Những trò chơi được bày ra thật thú vị và ý nghĩa theo từng bài trong khoá học. Nhất là trò thi đua hoà tiên bay cao, kèm theo những màn cười la thật hào hứng. Hòa tiễn của đội Eagle bay cao thật cao, cao nhất với tiếng la to cổ vũ và các nụ cười sung sướng trên từng nét mặt. Và cũng riêng đội Eagle không thể nào quên trò thi đua đi trên 2 thanh gỗ và đã ngã nhào lên nhau, lăn đùng ra trên đất, Cú ngã lịch sử này được ghi lại trong video và lên trên báo hằng ngày, gazette, làm Eagle hơi què nhưng không dấu được nhìn nhau cười khúc khích.

Về nhà bếp thì không thể nào không nhắc tới với lòng cảm kích đã bỏ công lao, thì giờ, lo cho hết các bữa ăn trong trại. Chưa bao giờ đi trại huấn luyện mà được ăn ngon, ăn nhiều như TN8 này. Xin hoan hô và cảm ơn ban nhà bếp.

Tóm lại, TN 8 đã cho các trại sinh một cái nhìn mới mẻ về vai trò của một người lãnh đạo và một hướng đi vững chắc giúp cho người trưởng có đủ vốn liếng, tài liệu để

điều hành, hướng dẫn đơn vị mình. Xin cảm ơn tất cả các Trưởng huấn luyện, phụ tá và các phụ huynh hòa đầu quân. Xin các ơn các Anh Chị Em trại sinh đã làm nên một TN8 thật ý nghĩa trong tình huynh đệ, đoàn kết, thân ái.

*In My Dreams I’m Going Back to Gilwell
In my dreams I’m going back to Gilwell,
To the joys and the happiness I found
On those grand week-ends
With my dear old friends and see the training ground.
Oh the grass is greener back in Gilwell,
And I breathe again that Scouting air,
While in memory, I see B.P.
Who never will be far from there.*

<https://youtu.be/826ELWd9D4A>

Bài này đã được dịch ra bài hát tiếng Việt và chúng tôi đã hát suốt từ TN67 cho đến nay:

*“Lòng nằm mơ thấy chân đi về trại Gillwell
Về nơi vui và Hạnh Phúc chính tôi đã tìm
Gặp bạn xưa ta thương trong những ngày Trại Trường
Lòng thấy nao nao yêu trại
Trại Gillwell cỏ tươi xanh hơn dù ở đâu
Làn hơi Hương Đạo ta lại chung nhau thờ
Trong ký ức lương tri tôi thấy BP
Không hề khuất xa Gillwell bao giờ”*

Lời cuối :

Lòng nằm mơ và mong ước được đoàn tụ một lần nữa cùng tất cả TN8 trong một ngày không xa. Ngày trao khăn!

Mado Thu Hương
Vành Khuyên Yêu Đòi
Eagle Patrol, TN8

MƯA ĐÊM

Từ tối hôm qua, trời cứ rĩ rã mưa, Sydney mưa là quý. Bởi ít khi mưa. Theo như kế hoạch sáng nay 7 giờ 20 các em thuộc Sói Đoàn Âu Lạc, Liên Đoàn Văn Lang (1st Canley heights Scouts group) có mặt ở ga xe lửa Cabramatta để đi Bushwalking do Tr.Mẫn tổ chức, có mời cả Âu Đoàn An Tiêm, Liên Đoàn Bách Việt ở Bankstown cùng đi. Đây là một phần của việc thực thi ticket của Tr.Mẫn.

Vì mưa nên phụ huynh cũng ngại cho con đi rừng vào lúc này, nên cell phone của Tr.Mẫn cứ reo liên tục: “Trông ơi, mưa, có đi không Trường?” sau mỗi cú gọi, chỉ nghe Trường trả lời như một “Đi chút! Sói con không sợ mưa nhỏ nhỏ đâu, hẹn gặp nhé!” Cũng may, khi khởi hành thì mưa cũng tạnh dần và gần như dứt. Ô! Con cảm ơn trời!!..

Từ sau khoá huấn luyện ở Hawaii, cứ thấy mưa đêm lại nhớ Tùng Nguyên VIII. Cái đêm Tỉnh Tâm huyền diệu, sâu lắng!

Mình thuộc đội Beaver, là đội được xếp đi trước, lần lượt các đội kế tiếp. Đứng trước mình là Marvin cũng bị mất bằng khăn quàng như mình, sau lưng mình là Christina Huỳnh cũng vậy. Mọi người hai tay trên vai người trước, rông rảnh lạng lã lần bước trong đêm! Đi đâu vậy ta? Chưa biết! Làm gì vậy ta? Chưa biết!

Trời thì cứ tiếp tục mưa. Không nhìn thấy gì cả, chỉ nghe tí tách từng hạt mưa vỗ lên vai lên áo. Lần bước theo người đi trước! Hình như có anh HDS nào đó hướng đạo cho tụi mình thì phải! Ủ Nhi ! Cái gì đây? Bạn

Marvin không có mặc áo mưa nên bị ướt nhẹp. Bạn Hải ly này ốm quá! Vai toàn xương. Ở đây, tối vậy, mưa vậy, trong rừng vậy, nếu có con cọp đói bò ra gặp Marvin cũng không thèm ăn đâu bởi chẳng có chút thịt nào!!!

Đang nghĩ bâng quơ bỗng thấy vai mình bị kéo giật lại... À phía sau có ai đó trượt chân kéo vai bạn lại. Mùi thơm cây cỏ ướt, không nhận được, ngửa cổ hít sâu một hơi dài sảng khoái.

Ừa, này giờ đi khá lâu rồi, sao chưa thấy tới ta? Rồi đi nữa, đi nữa... Ô! Lên dốc đây, cứ lên... Cứ lên... Ừa tới rồi! Chân mình đập lên cứng cứng như sàn xi măng... Ừa! Đi nữa hả? Tới chưa? Đi nữa... Ô! Hay vậy ta? Chắc phía trước có gì đây! Thôi cứ đi. Trời tối hay sáng? Có thấy gì đâu? Cứ đoán, cứ đi lần trong tối mà đi.

Bỗng có ai đó đụng vào khăn bị mất của mình như giúp tháo khăn ra. Ô ánh sáng từ ngọn nến lung linh tỏ rõ điều luật HD thứ nhất. Quên mất người phía trước, phía sau đứng nhắm đọc chầm chậm như đọc một điều chưa đọc bao giờ. Ủ Nhi! Hình như bây giờ mình mới đọc kỹ hơn, hiểu rõ hơn thì phải! ... Rồi bước tiếp, dừng lại, ngẩn nhìn, chiêm nghiệm điều luật 23.....4..... Tự hỏi có phạm cái nào không? Có gắng hết sức để giữ đúng chưa nhỉ??

Mình cứ nghĩ lung tung, chân bước dần đến vùng sáng mới mà không hay. Wow!!! nhiều nến quá! Mình chợt muốn đếm xem có bao nhiêu nến cả thấy? Vừa đếm được chút thì đội khác lên tới. Quên rồi! Đếm lại... Rồi đếm 1-2-3-4-5... “Bị” mọi người đưa mắt về hướng phát ra tiếng động, lại thấy một anh bạn người Mỹ lò dò bò dậy từ một vết to dài trên mặt đất ướt.

Đội Beaver đến trước, đứng chờ các đội khác, nên mình có dịp lắng nghe từng âm thanh. Từng giọt mưa. Với bao ánh sáng lung linh. Lạ thay mưa vậy mà không có một ngọn nến nào chịu thua mà tắt!!

Sau mấy tiếng “bị, bị” chụp Éch, các đội cũng đã vào chỗ đầy đủ. Buội lễ bắt đầu... từng anh chị trong ban huấn luyện như bất động, nghiêm trang đọc lại từng điều

luật HĐ...

Có tiếng bẻ cây cho vào ngọn lửa đang nổ tí tách, đoàn người di chuyển về hướng ngọn lửa. À, lúc này mọi người được một Trường cho cái gì nhỉ? Giờ mới có dịp lấy từ túi ra ngắm nhìn, một nhánh lá nhỏ - vật tín nhé! Đến trước ngọn lửa và đặt vào, nhánh lá nhỏ nhanh chóng cháy lụi như thấu hiểu rõ các điều luật HĐ.

Bước thêm vài bước, nghiêm trang tay chào tay bắt với khóa trưởng Alina, Ô! Lại thêm một vật tín nữa, từ tay Trường trao vào tay mình trong lúc bắt tay. cái gì ta? Nó cứng cứng, lạnh lạnh, có góc cạnh, xù xì một lớp khắc.

Đến chỗ có ánh sáng từ phòng hắt ra, mọi người mới hí tay ra xem. Ôn đẹp quá! Một tín vật, một lời nhắn! Ai nấy lặng lẽ cất lại vào túi với nét vui mừng lẫn hạnh diện...

Một lúc sau vào phòng, có đèn sáng hắt hơi, nhìn quanh lại thấy mọi người lại mang ra ngắm nhìn vật tín tiếp! Bây giờ thì nó là bảo vật rồi, không còn là vật tín nữa!!

Tiệc chè tối ăn mừng lễ tỉnh tâm hoàn tất mỹ mãn, dù trời vẫn còn lát đất mưa.

Về đến phòng, mưa vẫn rơi, nằm hoài mà không ngủ được, cứ nghĩ hoài, phục ghê Ban huấn luyện. Thật cảm ơn và cảm kích của mình đến quý Trường huấn luyện.

TABTT.

Sydney. 29/9/2016.

Tổ Loan Huynh-Son ca Lúu lo

Phạm minh Mẫn-Hoảng Tìt tón

BEAVER, THƯƠNG !!!

Sáng nay còn tỉnh ngủ nướng thêm chút, thì bỗng nghe cell phone gò " Bông Boong " À ! Có message đầu đố ...!

Chưa kịp mở ra check thì lại "Boong Boong " rồi "Boong Boong " ... À! Đây rồi . Đội Beaver đang chat với nhau đây.

Tung con Hải ly bắn tin qua lại như tên lửa đây. Coi nào À, thì ra Troop Guide đội Beaver Trà Mi khai hỏa, nhắc nhở gọi ngay ticket cho chị khi hơi nóng Tùng Nguyên còn âm âm.

Với lời lẽ thân thương, dạt dào tình cảm chị vừa khuyến khích vừa thăm dò xem ai đã bắt đầu thực hiện mấy cái goal của mình chưa... Rồi dẫn đến thương thương nhớ nhớ. Rồi vòng lại Bao Bao. Beaver Bao Bao, Bao Bao không dứt... Bỗng màn ảnh nhấp nháy xuất hiện một tứ MOM!! Tứ Hải Ly Christina. Rồi MOM! Thấm thiết của Maurice, rồi Hải ly Andy cũng MOM!!!

Nhớ lại ngày đầu nhập trại, trò chơi làm quen với Staff rất hay. Mình cứ lay hoay tìm mấy cụ già làm quen và xin ký nhận. Đi một vòng, ô kìa, một mái tóc trắng tinh cất theo kiểu dựng đứng, à còn đeo kính nữa chứ. Đúng rồi. Ông già! Kính lão đặc thọ! Dạ xin chào ...!! Chết cha sao cái mặt chưa đủ nhăn để thành lão! Lúng túng đành chọn câu hỏi: chắc anh có con đã nghỉ sinh hoạt Hướng đạo phải không? Dạ chắc đúng! Tui tên là Lâm, chào chị! Dạ tui là Loan, từ Úc, xin anh ký nhận cho ô này! Úi chà chà đột lẹ. Nguyễn Xuân Lâm, đội trưởng nhất đấy! Không khéo bị đứng cột cờ như chơi !!!! ... (và rồi chỉ ngày hôm sau thôi, sau bữa ăn trưa của đội mình chung với anh, mình nhận ra ngay mẫu tiêu lâm pha lẫn hạnh tử tâm của " Con Như Lai" từ anh. Vậy là mình bớt sợ bị đứng cột cờ)

... Và rồi mây cụ cũng chẳng đông đảo cho mây. hỏi cũng đã hết, đành quay qua mây khuôn mặt non non trẻ hơn chút... À! Thì ra, Staff trẻ trẻ cũng thích nói tiếng Việt quá chứ... và rồi mình bị trò chơi cuốn hút quên mất mình đang nói tiếng Việt hay tiếng Anh từ lúc nào và cũng quên mất mình đã làm quen với sồn sồn hay cụ già quên luôn đang nói với Staff người Mỹ hay người Việt Nam, người Taiwan. Mà mình chỉ cảm thấy mình đang lặn hụp trong nhiều điều thích thú mới lạ của trò chơi....

Mình được chia vào Đội Beaver. (6 em thì một đội), nhìn quanh đội có một anh Hải ly "già", chắc cũng "già" hơn mình chút. Troop guide thì còn khá trẻ, lại xinh đẹp nói toàn tiếng Mỹ, làm mình cũng "phút đầu gặp em, tình tứ quay cuồng!" Nói thể thôi, chứ sau một lúc nhìn mặt mình thấy vừa ngu ngu vừa ngáo ngáo Troop guide Trà Mi thương tình tha cho cái tội phải nghe tiếng Mỹ! thể là mình nhẹ gánh thả hồn theo mây!! Còn lại trong đội là 4 Hải ly đang thời sung sức, có thể bẻ gãy mọi thử, trứ sững trâu. Nhanh nhẹn, tháo vác và dĩ nhiên cũng phun toàn tiếng Mỹ, nói trong cổ họng lại vừa nhỏ vừa nhanh, mình nín thở chú ý lắng nghe, mà cũng không bắt được hết ý. Ái chà! Điều này mình phải tay túm quần, tay nắm đuôi mới chạy theo kịp thôi!! .

Đang suy nghĩ quần vơ, thì sau buổi cơm chiều lại có trò chơi Đồ xí Ngẫu trả lời câu hỏi, (nhằm tìm hiểu lẫn nhau) được bày ra chơi. Bắt đầu là Hải ly già nhất, anh Thịnh, với câu hỏi mọi người đoán xem anh là con thử mây trong gia đình? Thể là mọi người nhao nhao đoán.

Tự xưng máu anh hùng dõm của mình nổi lên lồng bông, giơ tay xin được đoán: "chắc như bắp, anh Thịnh là con út trong gia đình!!!" nói xong, anh Thịnh phán: "Đúng phúc !!! Sao biết vậy ? "

- " Em nhìn cách sống của anh từ hôm qua tới hôm nay là em biết!!!" (Úi chà chà, bây giờ mình có muốn xuống cũng không kịp rồi! Ui ui) Mọi người nhao nhao xoà tay ra: "chị biết coi bói hả?" "coi dùm đi !!" Trời đất!! Có biết gì đâu mà bói! Nhưng cũng gồng mình nói: "OK, để mình coi cho từng người. Nhưng không được tin!! ???" "sao vậy?" "tại ... Không đúng!!!" "Ồ!!!... " .

May mà trên núi. Chừ gần sông thì cả bọn đã bung mình thấy xuống sông rồi!

Trò chơi tiếp tục. Không khí vui nhộn ban đầu từ từ lắng đọng bằng những câu hỏi len lỏi vào tâm tư hơn: Nếu còn một ngày để sống, bạn sẽ làm gì? Một Hải ly trẻ Andy sau hồi đắn đo suy nghĩ: "tôi sẽ giành hết thời gian gần gũi ba mẹ và em tôi!"

Một câu khác: "nếu được làm Vua 1 ngày thì anh làm gì?" Tôi sẽ ban phát tiền bạc cho người nghèo!" .

"có một điều bạn đã làm và ăn hận nhất? " " "

Các câu trả lời đều được trả lời tứ tận đáy lòng.

Ngồi đó, ngắm nhìn, lắng nghe từng câu trả lời tự xưng niềm yêu thương xúc động trào dâng, mình chợt yêu mến lạ cái đội Beaver của mình, từng ánh mắt, từng khuôn mặt trầm tư rồi mới trả lời một câu hỏi.

Đền phiên mình... Câu hỏi: Hãy nói về một tật xấu mà bạn có?

Đang lắng lòng suy tưởng, lựa chọn, bởi có nhiều tật xấu quá không biết chọn cái nào.

Khi ngược lên thì thấy mọi người đang chờ đợi lắng nghe. Sao mà thương quá, sao mà chân tình quá. Mình bực nói khi nước mắt đã lưng tròng: "là tật hay khóc đó! Ở nhà ông xã dặn các con: "khi mẹ khóc thì hãy để yên cho mẹ khóc!!!"

Cả đội Ồ! Lên nhò nhò. Với tay vỗ vai chia sẻ. Bây giờ thì nước mắt rơi thiết rồi. Xua tay dống dạt mình nói: "Để yên!" thể là cả đội cười ầm lên...

"Bên trái tôi là người tôi yêu tôi thương,
Bên phải tôi là người tôi yêu tôi thương,
Trước mặt tôi là người tôi yêu tôi thương,
Chung quanh tôi là người tôi yêu tôi thương..."

Quàng tay qua vai Marvin mình hỏi Marvin có tên tiếng Việt không?

Dạ có! Em là Minh Quân.

Christina: "em là Oanh!"

Maurice: "em không có, em Maurice"

Andy: "em có, em là Thiên An".

Trà Mi: Trà Mi, tên một loài hoa.

Anh Thịnh: Thịnh!!!.

"Mình là Tô Loan. Bạn người Úc thường gọi Laura. Nhưng mình thường khoái được gọi Tô Loan hơn. Mình chưa quen nghe tiếng Mỹ, nên có mấy cái trong khoá học phải đoán thôi. Sợ không chính xác, mình hiểu sai, làm sai thì uống quá. Vậy mình có thể nói chút tiếng Việt với nhau được không? Và có cái gì chị không biết chắc chắn thì hỏi lại, các em giải thích cho chị bằng tiếng Việt nhé. May ra đây là cơ hội cho chị hiểu thêm tiếng Mỹ qua tiếng Việt, được không? "

"Ồ! Được mà. Được mà, chị cứ hỏi. Chắc ok." 4 cái đầu Hải ly trẻ nhè nhẹ gật!!!. Hì hì. Vậy là tạm được rồi, còn gì bằng!.

Tiếng Mỹ học thêm ở đâu không thấy, cứ thấy 4 bạn Hải ly trẻ xù xì tiếng

Việt với mình là thấy vui sướng tận chín tầng mây rồi. Đã vậy rồi đang ngồi học một Hải ly quay qua nói nhỏ nhỏ: “chị hiểu không? Họ nói vậy vậy nè...” “À! Ý chính là vậy vậy ... hả?”

cái hay là Hải ly này dịch rồi thì Hải ly khác không lập lại nữa mà lắng nghe tứ ngữ tiếng Việt từ bạn mình. Còn mình thì cứ muốn dừng gần hết Hải ly này rồi lại Hải ly khác, để lắng nghe từng giọng nói, ngắm nhìn từng cử chỉ diễn giải bằng tiếng Việt. Ôi! Thương làm sao từng khuôn mặt một.

Thình thoảng lại thấy các Hải ly trẻ âm ứ với nhau bằng một hai tứ tiếng Việt! Tuyệt vời làm sao khi Andy bắt chợt nói với mình: Hôm nay em nói mấy tiếng Việt mà em biết nó, hiểu nó mà chưa nói với ai bao giờ. Hôm nay em nói với chị em thấy cũng OK, cũng dễ, em nói, chị hiểu em rất vui. Ở nhà em chỉ nói mấy tiếng quen quen thôi: ăn cơm, uống nước, đi tắm, thay quần áo... Với mẹ thôi. Chỉ xài mấy tiếng dễ dễ thôi...!!”.

Troop guide Trà Mi gần như nói hẳn tiếng Việt với hai Hải ly già. Ôi thương quá là thương ngôn ngữ nước tôi.

Trưa hôm sau, các đội ra lều ngủ và tự nấu ăn. Đội Beaver quyết định nấu món hot dog, cơm chiên, và canh bắp cải. Hải ly trẻ hăng hái ra tay nấu trước.

Các em làm gọn, lẹ. Khéo như anh đầu Bếp kỳ tài.

Buổi chiều thì hai Hải ly già tuyên bố ra tay làm món cháo gà và gỏi gà. Có nước mắm chanh ớt chấm gói đang hoàng.

Nhìn món ăn bày ra là tiếng MOM, DAD cũng chính thức ra đời. Thấy

thương quá! Cứ vừa gấp gói chấm nước mắm lại kêu MOM. Cứ phản đối vì bắt phải ăn thêm, lại kêu MOM. Muốn hồi thức ra chào cờ kéo trễ cũng kêu MOM mà nhỏ nhỏ. Cứ rảnh phút nào, thoáng thấy bóng dáng khom khom cũng kêu MOM....

Giật mình, đang đứng chờ mặt trời mọc, trời còn ui ui tôi thoáng nhìn ra nhau giữa đám đông kinh kịch cũng nghe bật một tiếng MOM rõ mồn một. Trời ạ. Sao mà thương Beaver chi lạ...

Tàn cuộc rồi. Chia tay rồi, khóc cũng hu hu rồi. Vậy mà đang ngồi chờ chuyến bay ở phi trường Kahului bắt chợt nghe tiếng MOM đầu đó! Quay lại MOM!!! BAO BAO!!! MOM!!

Ôi Maurice!!! Con trai tui!! Và cả con dâu tương lai Katrina Huynh nữa.

Thương sao, nhớ sao cho vừa.

Kỷ niệm về Trại Tùng Nguyên VIII.

Maui. Hawaii. 8-2016.

Huỳnh Tô Loan

Son ca Lú lo

How did I go to Tung Nguyen 8?

It has been more than three months since Tung Nguyen 8 already. Today is 11-23-2016, and in just a few more hours, it would be Thanksgiving Day. Thank you all for being a part of TN8, and thanks to everyone who made it happened.

I don't know if this is the best time for me to put some words together to write to my friends, brothers, and sisters from TN8, but I now finally found a moment to sit down to write about that special camp in Maui.

I am sure all of the other participants already turned in articles of their wonderful memories of TN8. I think I will relive those moments when I read their articles. I guess adding another article to all the written masterpieces won't change much.

So I am going to take it in a different direction by sharing how odd it was for me to be a part of this phenomenal event.

I guess it was meant for me to participate and meet many other Scouters at this particular wonderful training course, Tung Nguyen 8. And I later called them my brothers and sisters.

Back in the 90s, my advisors and mentors Hung Le, Tuan Le, and chi Huong Dao mentioned Wood Badge courses to me. They talked to me about taking the courses at different locations. However, I did not care much for it. I rather enjoyed the weekends at home in my comfort zone than being somewhere for one whole week.

Nevertheless, I believe everything happens for a reason; we meet people for a reason, and we come together for other reasons as well. It could be a coincidence for all of us to meet at one place. It may be something spontaneous that causes something to happen. Maybe something above us brought us together in one place, whereas we could have been somewhere else doing something else. With or without some specific people, Tung Nguyen 8 was still under the way. But why did I and other participants choose to be a part of this TN8? Things just happened for a reason and good turns led us on one same path, to unite us at one location, in beautiful Maui.

Thanks to Venturing Supercamp II (Trai Khai Pha II), I happened to work with a number of enthusiastic Scouters, knowing they would be staffing at TN8, and with the encouragement of anh Tuan Le, I decided to put in my application for the course. I was so excited to go on that trip: how fun it would be to spend a week at camp and then spending another week of vacation with my family! Knowing I would take my family to the island for a 2-week vacation was great.

Yet, the fun had not happened - I had to cancel my flight and hotel rooms because my wife got cold feet: bringing three kids, ages 1, 3, and 5, and pushing an 80-year-old man in his wheelchair, my father, would not be fun for her at all. I concurred with her decision, cancelled the flight and hotel rooms. It would be troublesome for her to manage our three kids for one week, and I would not be focused during the course thinking of them playing on the sands of Maui without me by their sides. But inside of me, the urge of going to TN8 was still burning.

For some reason, I guess my wife read my mind, not too long prior to the start of the course, she said I should go if this is something I should have done 20+ years ago.

It was a tough passport she gave, but it worked out for me. What my wife did not know was I would still have to complete my ticket. It means there would be a lot of weekends I won't be around the house that often because I have to work my ticket.

Happy Thanksgiving, Brothers and Sisters of TN8!

Gia-Hung Phan, Fox

Tung Nguyen VIII ...

I honestly didn't know what to expect from this course. The story of how I even ended up there in the first place is ridiculous in itself. Here it goes – my unit leader, Tr. Tra Mi, came to meeting one day with a couple other leaders within our lien doan, and we stood in the blazing sun during chao co lien doan for a “Wood Badge beading ceremony.” I had no idea what that even meant. I just saw this log on the ground with an ax stuck in it. People were singing and dancing about beavers and eagles and tickets, and I didn't really have a clue what was happening. I was sweating and sun burnt and all I wanted to do was not stand there anymore.

Following the ceremony, I made the mistake of walking past a shady canopy area where I saw Tr. Alina and several leaders from other lien doans, as well as our own new Wood Badge bead recipients, snacking on delicious Costco croissants (I can't remember if it was actually croissants, but for the sake of the story, let's pretend my memory is correct). Being the angelic polite person I am, I walked over to say hello and greet our guests (“Hi, nice to see you. How are you? I'm actually here for the croissants.”). Five minutes.

Well, in those five minutes, Alina and Tra Mi had somehow convinced me and about 10 others in Lien Doan Huong Viet to seriously consider putting down our deposits to attend our own Wood Badge course, Tung Nguyen 8 in Maui, the following summer. I don't know how. It just happened.

Fast forward to today. A year has passed since that fateful day the croissant trap was laid out for me. The course is complete. All the TN8 attendees have again gone our separate ways... And I feel like my Scouting career has been taken to the next level. Honestly.

There's something called “Wood Badge Magic” that everyone talked about. By its very nature, you can't say exactly what it is, because it's different for everyone, but that's partly why it's so amazing. Everyone who goes to Wood Badge will return home with a different something that will change them. I've seen it with my own eyes. It lights a fire in people. If you open up your mind and your heart to the lessons and the experiences you have at Tung Nguyen, you simply cannot return home the same person you were before you came.

For me, my “Wood Badge Magic” was coming to understand the magnitude and scope of the Vietnamese Scout movement and even Scouting in general, and realizing how large of an impact my work had on shaping and improving the lives of youth all around me. In

1 Day after TN8 in Lahaina, Maui

meeting all the amazing leaders from around the world, I felt so honored to even be able to share the Tung Nguyen experience with them and to be considered their peer. I could feel their energy and passion for Scouting and preserving Vietnamese culture with each interaction we had. I made amazing friendships with Scout leaders both near and far – some as far as Taiwan and Australia, and others much closer to home. I rebuilt my relationships with other units – something I had lost when I left for university, and never quite gained back until now. I had never been to a place where so many people, most of whom sacrificed substantial amounts of money, time, and energy, were gathered together in one place, not for any personal or selfish gain, but to find out how they could better serve others. Servant Leadership, as we learned. How could anyone pass up an opportunity to help change the world while teaming up with people like them? That, to me, was the most inspiring and awesome aspect of Tung Nguyen – it was the literal embodiment of Scouting principles. I've never been more pumped than I am now to be a part of this amazing movement, with a team of caring and compassionate leaders around the world to help me make a difference.

Thank you so much to the Tung Nguyen VIII staff and my fellow Wood Badge participants for providing me with such a life-changing and memorable experience. Let us continue to leave our legacy on this ohana, the Vietnamese Scouting family.

Travis Nguyen

Bear Patrol

Trại Tùng Nguyên VIII

Một Chút Tâm Sự Gởi Về Camp Maluhia, Maui.

Khi mở Đặc San Kỷ Niệm 15 Năm Thành Lập Tráng Đoàn Nguyễn Trãi . Những bài viết hay quá . Mình phục sát đất các Trưởng đã viết bài trong đó. Sao văn hay chữ tốt thế nhỉ? Ngày xưa còn là chú học trò tiểu học, mình dốt luận văn vô cùng.

Câu văn lung củng, luộm thuộm. Ý tưởng cùn như chổi sắp vắt đi . Bài luận văn nào cũng xếp hạng chót lớp. Vậy mà cả gan nhận lời viết bài cho Đặc San Tùng Nguyên VIII. Khó gấp mười Tickets thừa hai Trưởng Lý Nhật Hui và Nguyễn Xuân Lâm .Thôi thì vâng lời hai Trưởng, em xin cố gắng . Sói con nghe lời Sói già , Sói con không nghe mình.

Đoạn đường gian khổ viết văn bắt đầu. Mà xin thừa với Hai Trưởng , Sói con này nghĩ sao viết vậy , Nhớ tới đâu viết tới đó , có sao viết vậy. Mong bài viết được điểm C là vui lắm rồi. Thôi thì tự hoan hô Anh này một cái cho lên tinh thần. Câu truyện phiên lưu ký của một Anh Sói “đã già” xin bắt đầu.

Tôi không bao giờ nghĩ cả nhà tôi lại ủng hộ tôi đi Trại Huấn Luyện cả hai tay . Nhất là bà vợ yêu quý . Tôi chỉ sợ nàng nói : “Già rồi còn đi làm gì nữa hả Bố” Không những không nói mà còn hỏi đã ghi danh chưa? Trại phí khi nào đóng. Còn nhắc các con xem Bố cần gì , làm cho Bố .Các Bạn có biết sương như Tiên là gì không? Tôi được đi Hawaii, được tham dự Trại Huấn Luyện Bằng Rừng. Ước mơ Đi Trại Bằng Rừng là ước mơ rất ráo của bất cứ Trưởng Hướng Đạo trước hay sau 1975. Sau 75 khi qua định cư bên Mỹ , tôi nghĩ chắc không còn cơ hội nào nữa cho ước mơ đó. Bây giờ đã thành sự thật , tôi hi vọng vẫn còn đủ sức khỏe và tiêu chuẩn để được trở thành trại sinh trại Huy Hiệu Rừng .

Với tôi đi Trại ngoài mong ước có ngày được đeo khăn quàng Giwell. Còn một mong ước khác là được sống lại bầu không khí của những trại huấn luyện Hướng Đạo đã trải qua. Hòa mình vào thiên nhiên, thấy mình trẻ lại như chàng trai hai mươi lòng tràn đầy niềm vui và lý tưởng.

Tưởng tượng mà xem, có hạnh phúc nào hơn được sống trong đất Trại Trường Bằng Rừng giữa núi rừng, biển trời Maui. Mỗi sáng được ngắm cảnh bình minh với mặt trời mọc lên từ dưới biển sâu mênh mông. Hòa mình trong làn gió phủ đầy hơi sương buổi sớm mai. Nghe tiếng rì rào nói chuyện của cây rừng. Xa xa dưới kia sóng vỗ dưới những ghềnh đá .Từng đàn chim hải âu tung cánh. Tiếng chim kêu chào đón những buổi sáng mai. Những đêm lửa trại, ngồi chung với các bạn trẻ, tâm hồn còn trong sáng, trái tim đầy nhiệt huyết, những đôi mắt long lanh, đang dần thân cho lý tưởng Hướng đạo. Tất cả chúng tôi từ khắp mọi miền đất nước, từ các quốc gia khác, Australia , Taiwan...Cùng đến Trại Trường tìm cho mình hành trang, kiến thức mới để tiếp tục con đường Hướng Đạo mình đang đi.

Thưa các bạn, chỉ cần nghĩ tới các điều trên, tôi đây, một Sói đã già nhưng trái tim còn vững vàng, đôi tay luôn sẵn sàng, đôi chân còn mạnh khỏe. Mong đợi từng ngày đáp chuyến bay qua Hawaii, đi Trại Huấn Luyện Bằng Rừng Tùng Nguyên VIII.

Bao điều học hỏi mới mẻ đang chờ đợi, những bài học dành cho Trưởng Bằng Rừng. Tôi rất biết nghề Trưởng Hướng Đạo không dễ dàng, đơn giản chút nào. Nghề sống với 10 điều luật Hướng Đạo. Nghề lấy danh dự làm trọng. Nghề mà lời nói phải chân thật vì ai cũng có thể tin vào lời nói của Trưởng. Nghề không có lỗi

sống xấu. Làm một việc thiện mỗi ngày. Nghề luôn luôn phải tự vấn lương tâm có xứng đáng được gọi là Trưởng Hướng Đạo không? Tôi có thật là một Hướng Đạo Sinh không? Hay chỉ là Hướng Đạo với bộ cánh là đồng phục Hướng Đạo.

Chắc các bạn đều biết Bushido (võ sĩ đạo). Các Samurai Nhật Bản mà các nguyên tắc hành xử ai cũng phải kính trọng. Đến Tùng Nguyên VIII tôi muốn được học làm sao trở thành một Samurai Hướng Đạo. Chỉ có Trại Bàng Rừng mới làm được điều đó cho trại sinh. Nơi đó chúng ta học nguyên tắc sống và làm việc của một Trưởng Hướng Đạo. Đạo Trưởng Đạo Xuân Hòa, Sài Gòn - Trưởng Trần Văn Hợp, Đại Bàng Vui luôn nhắc tôi điều này: “Trưởng Hướng Đạo hãy cố gắng là một Samurai” Đến bây giờ Tôi vẫn chưa là một Samurai, vẫn còn đang học và đang cố gắng sống theo tinh thần Samurai được tí nào hay tí đó.

Lo lắng không biết mình có đáp ứng được những đòi hỏi của Trại. Thế là tôi đã phải mang hết sách vở, tài liệu ghi chép trong các trại huấn luyện đã đi qua còn lưu giữ để ôn tập, xem lại hết, ôi kể cả nút giấy, A,B,C tích tè ...May mắn là cách đây vài năm Trưởng Trần Văn Hợp đã gởi cho tôi rất nhiều sách huấn luyện BR của Anh cho tôi. Anh vẫn hi vọng tôi về Việt Nam tham dự trại trưởng của Đạo Xuân Hòa. Giờ Anh không còn nữa. Lo lắng của tôi giống như ngày xưa trước 75 đi Trại Trường Bạch Mã. Chắc là Bàng Rừng còn khó hơn trăm lần. Cứ như vậy mà ôn bài riết.

“Welcome - Aloha. Welcome to Trại Huan Luyen Bang Rung Tung Nguyen VIII. We are glad that you have chosen to take on this challenging journey... Welcome to Wood Badge! May every step you take be exciting and may your experience be more than you expected. Tabtt, Tran X. Duc Huy - Assistant Scoutmaster.”

Sáng sớm hôm nay 29 tháng 7 năm 2016 tôi lên đường. Đáp chuyến bay American Airlines – Phi trường Los Angeles đi Kahului, Maui, Hawaii.

Hơn sáu giờ bay, vùng trời Maui hiện ra. Máy bay hạ thấp dần độ cao. Ngồi bên cửa sổ ngắm nhìn

khung cảnh bên dưới. Biển xanh biếc quanh co, hàng trăm con sóng đuổi theo nhau. Những ngọn núi chạy dài, những cánh đồng, những ngôi nhà mờ ảo bên dưới, Những cánh quạt gió màu trắng nhiều vô số, chạy dài trên những ngọn đồi giống như những giải ren trắng quần quanh. Phi trường đã hiện ra. Đã bắt đầu thấy rõ những ngọn cây, rặng dừa, đường xá quanh co, xe cộ đang chạy bên dưới. Máy bay đáp nhẹ xuống phi đạo. Aloha Maui!

Ra khỏi máy bay, bước ra khu nhận hành lý, ngó ra ngoài khu đón khách đã thấy Anh Hui, Anh Đề, và nhiều Anh Chị trong Ban Điều Hành Trại đón sẵn. Tay bắt mặt mừng hân hoan chào đón nhau vô cùng thân thiện. Ấm cả lòng.

Mình và vài trại sinh đến trại sớm hơn nửa ngày, sớm hơn giờ qui định nhập trại, một Trưởng đón trại sinh đưa đi chơi ngoài phố trong khi chờ đợi tới giờ nhập trại. Mấy Anh em vào Jack in the Box ăn bữa ăn đầu tiên trên phố Maui. Đi chung với anh em có Trưởng Course Director Tùng Nguyên IV, Trưởng Nguyễn Tấn Đề. Trưởng Đề vui vẻ, dễ thương, chăm sóc chu đáo các trại sinh đang bơ vơ nơi đất khách quê người.

Chiều rồi, về trại thôi. Xe chở Anh em đi quanh co theo đường chân núi lên đất trại. Trời bắt đầu chạng vạng tối, mưa nhè nhẹ. Rừng, núi một bên, biển một bên, thỉnh thoảng gặp vài căn nhà nhỏ ẩn mình trong vườn cây rậm rạp đã phủ bóng tối. Đến đất trại, không khí có vẻ khản trương. Nhiều Trưởng trong Ban Điều Hành Trại đang vội vã làm việc. Được hướng dẫn tới văn phòng làm thủ tục nhập trại. Chị Mindy đang tươi cười đợi chúng tôi làm thủ tục nhập trại. Đang làm thủ tục, thật bất ngờ gặp Linh mục Vũ Hải Đăng, người hàng xóm, nhà đối diện ở Việt Nam cũng đang làm thủ tục nhập trại. Trước 1975, cả hai cùng sinh hoạt Đạo Xuân Hòa, Saigon, tay bắt mặt mừng ôm chầm lấy nhau. May mắn còn được ở chung cabin và cùng Đội Antelope. Tha hồ ôn lại bao kỷ niệm Hướng Đạo thời niên thiếu. Đêm đầu tiên, mưa rả rích, không khí hơi lạnh cuộc thử thách bắt đầu.

Tiếng tù và Giwell đã kêu, The Kudu Hon đang trầm trầm vang xa. Ngày trại thử nhất bắt đầu, mưa ào ào đổ xuống. Ái chà! khó rồi đây. Đường đi khó không khó vì ngăn

sống cách núi, nhưng khó vì lòng người ngại núi e mưa. Ban Huấn Luyện bèn đưa trại sinh vào Giwell Hall để khai mạc. Thời khóa biểu ngày đầu tiên chạy theo kim đồng hồ không kịp thở. Bài học này vừa dứt đã sang bài huấn luyện khác. Cái này là bài học thử thách đầu tiên khi bước chân vào “Quân Trường”.

Cái khó đầu tiên tôi phải vật lộn ngay ngày đầu là khả năng tiếng Anh Lê ăn đong. Bài giảng toàn bằng tiếng Anh Lê, lâu lâu chêm tí sủu tiếng Việt (Chữ Quốc Ngữ, Chữ Nước ta, Con cái nhà đều phải học... Sao chả ai chịu học cho tôi nhờ!). Thú thật, ai cười cũng được, tiếng Anh của Trưởng già này chỉ đủ đậu Quốc Tịch và xã giao dăm ba câu nên phải banh tai, mở to mắt vừa nghe vừa đoán. Nhưng may mà có các em trong cùng đội Antelope kịp hiểu ra truyện, hết lòng giúp đỡ làm thông ngôn. Troop Guide Christine cũng nhiệt tình nói tiếng Việt với tôi. Nếu không “chết liền”.

Chạy show như vậy, đôi là cái chắc. Khi chưa tới trại, mình không hình dung ăn uống như thế nào. Chắc phải nấu nướng như đi trại ở Việt Nam ngày xưa. Thật là bất ngờ, được ăn uống như ở nhà hàng. Các bữa ăn sao thịnh soạn quá. Nấu ngon như Mẹ nấu ở nhà. Món ăn không ngày nào giống ngày nào, nóng hổi, thơm phức...Đúng là “Kính thưa các loại sào giòn”. Đi trại sướng như tiên, đòi hỏi gì nữa. Đã thế, sáng nào cũng có sẵn cà phê, nước trà nóng hổi, tỏa mùi thơm ngát. Trời sáng mưa rả rích, lạnh lạnh, uống một ngụm cà phê nóng đã làm sao. Ôi bổn thêm một điều thuốc quá. Có những ai còn nhớ những lúc ngồi trên gốc cây ngoài cổng trại, có sẵn chai nước đựng đầy tàn thuốc... Khói huyền bay lên cao. Sao mà quên được những giây phút “mê li đời ta” ấy.

Cho ăn uống vừa ngon lành , vừa no nê như vậy mới đủ sức cho thời khóa biểu một ngày huấn luyện đầy đặc. Quay như chong chóng. Bài này vừa xong đã vội bài tới. Mau mau không kịp chương trình .Cứ như vậy từ 7 giờ sáng đến 9giờ30 tối . Các Trại sinh vù đi vừa chạy dưới “trời chột nắng chột mưa mà chẳng bảo gì nhau”. Áo, quần chưa khô đã vội ướt. Trưởng Mar-

tin, chuyên gia dự báo thời tiết mỗi sáng chào cờ, đoán kiểu nào cũng bảo đảm đều trúng. Nắng mưa, gió máy cả ngày ấy mà , sai sao được . Trưởng Martin còn phân công, giao nhiệm vụ lau chùi nhà vệ sinh, rửa chén bát cho các đội trực. Trưởng ấy suất sắc hoàn thành nhiệm vụ phân công này. Nhớ Trưởng quá trời!

Các bài học được Ban Huấn luyện soạn kỹ lưỡng. Tham khảo , tìm hiểu trước khi giảng bài . Diễn hình như Trưởng Thanh Mai đã đến cabin chúng tôi để tìm hiểu các trại sinh già đang suy nghĩ gì khi tham dự trại . Rồi cũng tìm hiểu tâm tình các em trẻ nữa , để bài thuyết trình của Trưởng đáp ứng được cả già lẫn trẻ . Mỗi bài có nhiều vấn đề liên quan tới chủ đề được đặt ra để mọi người cùng tham gia thảo luận, chia sẻ, đặt câu hỏi, tìm câu trả lời với sự hướng dẫn của các Giảng viên. Hi vọng tất cả mọi người đều đạt được kết quả tốt nhất. Còn Tôi tiếng Anh ảm ớ: “I speak English a little”. Sợ quá, nên đêm nào cũng phải thức khuya xem lại mọi bài đã học. Học trước các bài học cho ngày mai để bắt kịp anh em nói tiếng Anh giỏi hơn tiếng Mẹ đẻ. Nếu, vâng nếu các Trưởng giảng bằng Chữ Quốc ngữ chữ nước ta , Con cái nhà đều phải học ...” Tôi bảo đảm sẽ là một học trò được điểm A . Cha Đăng và Trưởng Ánh cùng chung cabin lúc nào cũng khích lệ: “

Đừng lo quá ! Anh Liêm ui!”.

Không biết bạn Ánh bây giờ ra sao? Già không thua gì mình, nhưng giỏi hơn mình nhiều. Ra khỏi cái giếng của mình, mới thấy biển trời mênh mông. Gặp được nhiều người giỏi gấp vạn lần mình.

Đến Trại Trường, mỗi trại sinh đều có cùng một mục đích. Đến để được học hỏi những kiến thức kinh nghiệm mới, những hiểu biết về tâm sinh lý của trẻ em, những phương pháp giáo dục của Hướng Đạo áp dụng cho thế kỉ 21. Nhất là giúp các Trưởng biết cách phát huy hết năng lực của người làm Trưởng. Yêu nghề Trưởng.

Xin hết sức cảm ơn các Trưởng Huấn Luyện đã làm hết sức mình vì mục đích cao cả của trại và vì các trại sinh đang kì vọng vào các Trưởng. Các Trưởng là

những anh hùng.

Thưa các Bạn, thưa các Trưởng, không thể không viết thêm về cái “giây phút ban đầu ấy” khi vừa bước chân vào đất trại. Camp Maluhia, Maui. Trời đổ cơn mưa khi đứng ngoài hành lang văn phòng ghi danh nhập trại. Nhìn rừng cây bao phủ chung quanh đất trại đang chìm dần trong bóng tối. Bỗng cảm thấy có một Spirit gì đó rất đặc biệt bao trùm nơi đây. Dường như đó là cái không khí của một quân trường. Tự nhiên cảm thấy có sự đòi hỏi ta phải mạnh mẽ, cố gắng hết sức, chấp hành kỉ luật trại một cách nghiêm túc. Tất nhiên đây không phải là “Thao trường đỏ mồ hôi, chiến trường bớt đổ máu”, nhưng là nơi ta rèn luyện Nghề Trưởng. Vâng “rèn luyện” có ý nghĩa nhất.

Ngày hôm sau, linh cảm ấy gần đúng với thật. Nơi đây bỗng xuất hiện các người lính Hoa Kỳ, trong quân phục rằn ri màu đất, giày lấm bùn ngồi trên xe quân đội chạy từ nơi nào đó trong rừng đi qua đất trại. Nhìn họ mạnh mẽ làm sao! Thú vị thật.

Không biết tôi có quá cường điệu không? Dường như mỗi Trại Trưởng đều tỏa sáng một ngọn lửa linh hồn của trại. Đốt cháy nhiệt huyết trong lòng mỗi trại sinh giúp họ vượt qua mọi thử thách trong những ngày ở trại. Ngọn lửa ấy sẽ cháy mãi trong tim mỗi trại sinh khi trở về nhà. Bạn thân mến, đừng nỡ để ngọn lửa ấy tàn rụi. Có thể vì lí do nào đó Bạn không chơi Hướng Đạo nữa. Bạn cứ để ngọn lửa ấy trong tim bạn. Đôi khi bạn sẽ cần nó. Nói cho Bạn biết, Bạn làm sao có được ngọn lửa ấy khi bạn và tôi chưa bao giờ tham dự một Trại Trưởng Bằng Rừng. Bạn có nghĩ tôi quá đề cao Trại Trưởng BR không? Cái thời đi Hướng Đạo trước 1975 của tôi, mọi người đều coi việc được đề nghị đi Bằng Rừng là một vinh dự. Một chứng nhận bạn xứng đáng được trở thành Trưởng Hướng Đạo.

Bạn được huấn luyện để thành Trưởng giỏi. Nhưng đôi khi còn tùy vào bạn có muốn thật hay không? Cũng có những đẩy đưa một ai đó thành Trưởng. Theo thiên ý, một Trưởng Hướng Đạo với tôi cần được kinh qua nhiều trại huấn luyện khác nhau. Sinh hoạt và trưởng thành nhiều năm trong Hướng Đạo. Biết luôn trau dồi kiến thức. Bạn biết đó, khi đi xin việc, các hãng xưởng luôn hỏi bạn về kinh nghiệm, trình độ học vấn và quá trình làm việc của bạn. Có thể tôi sai khi suy nghĩ về vấn đề này. Nếu vậy tôi xin lỗi. Nhưng cũng xin kể cho Bạn câu chuyện này:

Có một lần tôi đến xin một Liên Đoàn Trưởng Hướng Đạo, mà Đoàn của Trưởng ấy sinh hoạt vào mỗi sáng thứ bảy tại một cái Park rất lớn gần nhà. Sau khi giới thiệu về quá trình sinh hoạt Hướng Đạo của mình. Tôi hỏi Anh có thể cho tôi được tham gia sinh hoạt với Liên Đoàn của Anh không? Trưởng này hỏi tôi có con sinh hoạt trong Liên Đoàn này không? Tôi thưa không có. Anh ta bảo tôi muốn sinh hoạt và để trở thành Trưởng Hướng Đạo trong Liên Đoàn này phải là Phụ Huynh có con đang sinh hoạt trong Liên Đoàn. Trưởng hợp của tôi rất tiếc không được. Tôi trình bày thêm với Anh ta là Tôi đã đi Bạch Mã trước 75 và cũng đã đi Trại Huấn Luyện Bằng Rừng tại Mỹ gần đây. Nhưng có lẽ vô ích vì ta có vẻ không “care” điều này. Ngượng ngập tôi đành chào Anh với tất cả thất vọng. Chả nhẽ đây là cách nói truyện và lắng nghe của một Trưởng Hướng Đạo. Thật lạ lùng, muốn trở thành Trưởng Hướng Đạo phải là Phụ Huynh có con đi Hướng Đạo. Có nghĩa là con là Hướng Đạo Sinh, Bố nếu muốn, sẽ trở thành Trưởng để coi con. Không hiểu nổi! Tôi nghĩ các Đoàn khác ở đây không biết có kiểu làm như vậy không? Chưa bao giờ tôi có kinh nghiệm này. Hoặc tôi đã lỗi thời, bảo thủ, cổ hủ, không theo kịp trào lưu. Mà sao tôi khó khăn, chấp nhất vậy. Phong trào Hướng Đạo sẵn lòng đón bắt cứ ai muốn gia nhập miễn là họ tuân theo các điều lệ của Hội. Vậy Phụ Huynh muốn gia nhập phục vụ cho Phong trào là việc đáng hoan nghênh. Nhưng có điều, ở đây chỉ có Phụ huynh mới được làm Trưởng mới là đặc biệt. Có nhiều người tự phong Vua và làm luật quá. Sợ thật. Thôi bỏ qua truyện ấy đi. Dầu sao tôi cũng phải xin lỗi, nếu đây là suy nghĩ chưa tới nơi tới chốn.

Tôi lúc này, may mắn đang sinh hoạt tại một Liên Đoàn Hướng Đạo có các Trưởng đúng nghĩa là Trưởng Hướng Đạo. Những Trưởng Hướng Đạo tôi luôn ngưỡng mộ. Xin cảm ơn các Trưởng Lý Nhật Hui, Trần Nghĩa (L.Đ Chí Linh) Riêng Trưởng Nhan Thiện Hùng (L.Đ Hoàng Sa) cho tôi biết thế nào là một Trưởng đam mê, sống chết với Hướng Đạo, một Trưởng không quản ngại giúp tôi mọi thứ trong suốt

thời gian đi trại TN VIII. Các Trưởng Hui, Nghĩa, Hùng luôn khích lệ tôi, giúp tôi quen dần và thích nghi với sinh hoạt Hướng Đạo bên Mỹ.

Những ngày trại trôi qua, thật nhanh. Ngày nào cũng là ngày không thể quên. Tối nay, rời trại đã lâu thế mà lúc nào cũng nhớ tới những ngày mưa gió, “đi lên đi xuống” những con dốc trơn trượt. Nhớ các Trưởng mặt lúc nào cũng tươi cười, chả thấy lúc nào nhăn nhó hay tỏ vẻ mệt mỏi. Nhớ những ngọn đồi, những cánh rừng, biển trời mênh mông. Nhớ nhà ăn. Nhớ phòng họp Gilwell, nhớ lều trại, nhớ những buổi học ... Nghĩa là nhớ hết mọi thứ, nhớ hết mọi người. Ôi ! làm sao mà diễn tả bằng lời được.

Đến ngày thứ năm, thứ sáu của trại, mọi người đã bắt đầu lo đệ trình tickets cho troop guides. Sau giờ ăn tối, Không ai vội về lều, ráng ngồi lại phòng ăn. Những khuôn mặt đầm chiêu đang vội vã hoàn tất cho xong tickets.

Ngày chia tay đã kề bên. Những lời chia tay đã được nói ra. Tôi sắp rời căn nhà Giwell, Maui của chúng ta. Rời xa, nhưng tôi biết tôi vẫn sẽ luôn nhớ hoài về nó. Tất cả những người đã cùng sinh hoạt với tôi trong căn nhà đó chắc chắn có được mối giây liên kết vô hình. Mong có dịp gặp lại trong một dịp nào đó các thành viên Tùng Nguyên VIII.

Buổi chào cờ cuối cùng của Trại, trời có vẻ buồn nên mưa ướt áo. Bình minh bị che khuất trong mưa. Bài hát Back to Giwell được hát lên như những lời chia tay. Sau mọi nghi thức kết thúc trại, dường như có được một nỗi buồn quyến luyến.” Gặp nhau đây, rồi chia tay...” không buồn sao được phải không bạn? Các Trưởng trong Ban Huấn Luyện đứng dọc hai bên cổng trại chào tiễn các trại sinh đang lặng lẽ đi qua. Cuộc hành trình đã hoàn tất. Xin chào và cảm ơn các Trưởng trong Ban Điều Hành Trại.

Cái ngày cuối sao mưa hoài thế này. Những ngày học tập vất vả đã qua. Con đường trước mắt còn nhiều thử thách. “I’m growing old and feeble, and I can Antelope no more. So I’m going to work my ticket if I can”.

Sáng sớm hôm sau, hầu hết trại sinh và một số Trưởng lần lượt rời trại. Chiều về, trại sinh và Trưởng chỉ còn lại ít người. Trại trở nên trống vắng, tĩnh mịch. Không còn rộn rã tiếng cười nói quanh đây. Đêm nằm ngủ một mình trong căn lều lớn. Thao thức mãi không ngủ được. Bước ra khỏi lều đi lên nhà ăn kiểm li cà phê. Nhà ăn vắng vẻ quá. Đứng bên cửa sổ nhâm nhi cà phê, nhìn mưa rơi. Buồn, trở về lều, đứng trên con đường dốc ướt đầm nước mưa nhìn xuống sân cờ. Tất cả chỉ là bóng đêm lạnh lẽo.

Hôm nay Thức dậy không phải vội vã đánh răng, rửa mặt, mặc đồng phục, vai đeo túi tài liệu, lưng lẳng bình nước bên hông chạy nhanh ra sân tập họp, chào cờ. Chậm rãi bước xuống sân cờ. Những cột cờ đã được hạ xuống. Khúc gỗ với cây búa dính chặt và thân đã được cắt đi. Những căn lều nằm dưới rừng thông vẫn còn đó, nhưng vắng bóng người. Trời hôm nay bỗng khô ráo. Cả sân bắt đầu tràn ngập nắng bình minh. Những rừng thông cao vút, những rừng tre to lớn đang uốn mình qua lại trước gió. Giờ đây không nghe thấy tiếng hát “Back to Giwell, happy land” của các đội. Không thấy Trại Trưởng Alina, đứng bên cạnh là Đội Trưởng Nhất Nguyễn X. Lâm đang cười thật tươi. Không thấy Trưởng Trần X.D. Huy kha khá mũm mĩm đang vỗ tay hô hào trại sinh mau mau nghiêm chỉnh sửa soạn chào cờ để còn chạy đua với thời khóa biểu trong ngày. Bao nhiêu là Trưởng khác nữa. Rời trại gần hết rồi.

Bỗng nhớ nhà quá. Mong mau tới ngày về nhà thôi. Về Quận Cam của Tiểu Bang Vàng Cali. Về Santa Ana. Chắc cả nhà đang đợi.

Chào tạm biệt Camp Maluha, Maui.

Hi vọng có ngày tái ngộ.

Bùi Tắt Liêm

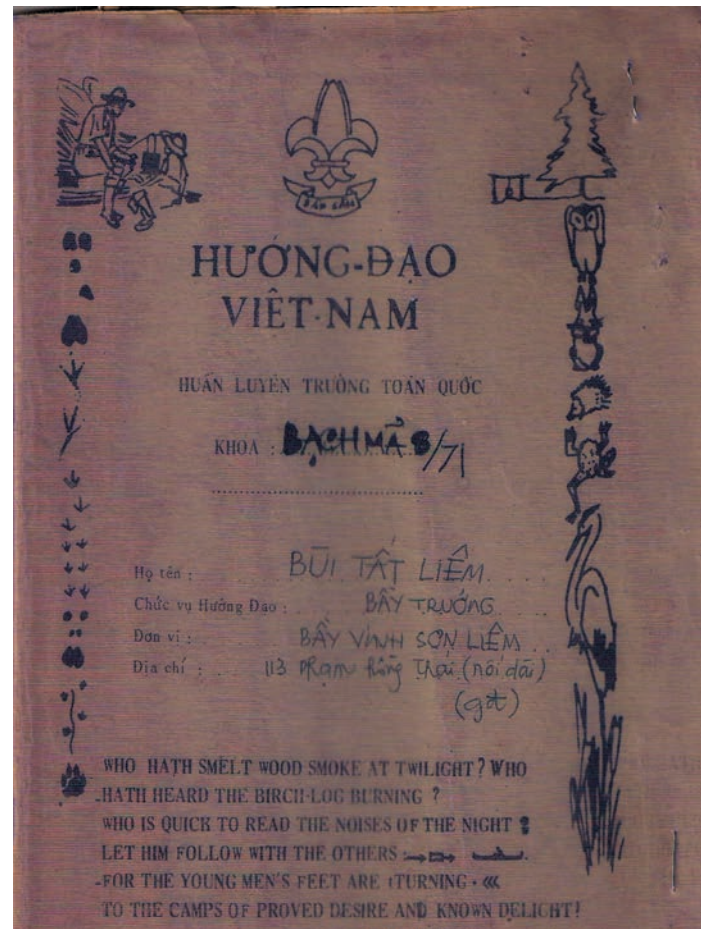

Còn Đi Săn Gì nữa Anh Sói Đã Già!

(Tặng các bạn sắp già và đã già ở trại TN. VIII)

Trong cái thùng nhôm chất đồ để đi qua Mỹ định cư có bốn cuốn sách giáo khoa Hướng Đạo, ba sổ tay ghi chép của các trại huấn luyện Hướng Đạo tôi đã tham dự, các huy hiệu của áo Hướng Đạo Việt Nam, tất cả được gói gém kỹ lưỡng xếp dưới đáy rương. Khi ra phi trường tôi sợ nhân viên phi trường xét thấy tịch thu, rồi lại bắt bẻ đủ truyện thì phiền to. Thời gian tôi lên đường qua Mỹ, Việt Nam chưa mở cửa, nhà cửa ở Sài Gòn lúc đó người ta còn bán rẻ để đi Mỹ. Tổ chức vượt biên vẫn còn. Vì vậy các thứ gì liên quan tới chế độ Miền Nam đều thuộc loại phản động, đồi trụy. Các huy hiệu H.Đ trên áo đã được vội vã tháo ra đúng ngày 30 tháng 4 năm 1975. Cái ngày tôi nghĩ sẽ lại mặc đồng phục H.Đ cùng anh em trong Đạo Xuân Hòa đi giúp đồng bào chạy nạn. Trận chiến ấy mọi người bàn tán tình hình nguy cấp lắm. Mọi người đang toan tính con đường tháo chạy. Bộ đội Miền Bắc đã tới cửa ngõ Sài Gòn. Đất nước như chỉ mảnh treo chuông. Ngày kinh hoàng ấy, tại sao nó lại xảy ra trên quê hương yêu dấu của tôi và không ngờ nó vào tận trong nhà tôi. Nó là nguyên do khiến cho những người lính Việt Nam Cộng Hòa phải giã từ quân phục, vũ khí mà ngay cả những huy hiệu Hướng Đạo chẳng liên quan gì tới lính tráng cũng phải cất dấu.

Ngày hôm đó, vào khoảng 8 giờ sáng tại Ngã Tư Bảy Hiền, Sài Gòn tiếng súng nổ khắp nơi. Chiến xa của Quân Đội miền Bắc đã tới Bà Quẹo, cách Bảy Hiền độ vài cây số để tiến vào Sài Gòn. Mọi người đều bàng hoàng, không tin Việt Cộng đã vào tới tận đây nhanh như vậy. Lính nhảy dù của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa trong trại Hoàng Hoa Thám trấn giữ ngay ngã tư Bảy Hiền quyết tử thủ chặn đà tiến quân của Quân đội Bắc Việt và Mặt Trận Giải phóng Miền Nam. Nhà tôi ngay mặt đường Quốc lộ 1, cách Bảy Hiền một đoạn đường ngắn. Nghĩ tới cảnh Việt Cộng vào tới đây đi khám xét từng nhà tìm binh lính và nhân viên của chế độ Việt Nam Cộng Hòa bắt làm tù binh hay mang ra xử bắn. Không còn cách nào hơn, tôi và Bố vội dấu hết quần áo nhà binh và cả bộ đồ H.Đ của tôi vào giữa hai bức tường ngăn hai nhà hàng xóm với nhau phía sau nhà bếp. Trước đó tôi đã lấy dao lam gỡ thật lẹ các huy hiệu Hướng Đạo, rồi cho vào lon sữa guigoz dấu dưới hồ cá Tai Tượng ở sân sau. Chiến sự đã tới ngay trước nhà tôi. Mẹ và các em đã chạy lánh nạn trong Trường Trung Học Đặc Lộ cách nhà tôi vài căn phố từ lúc trời còn mờ tối.

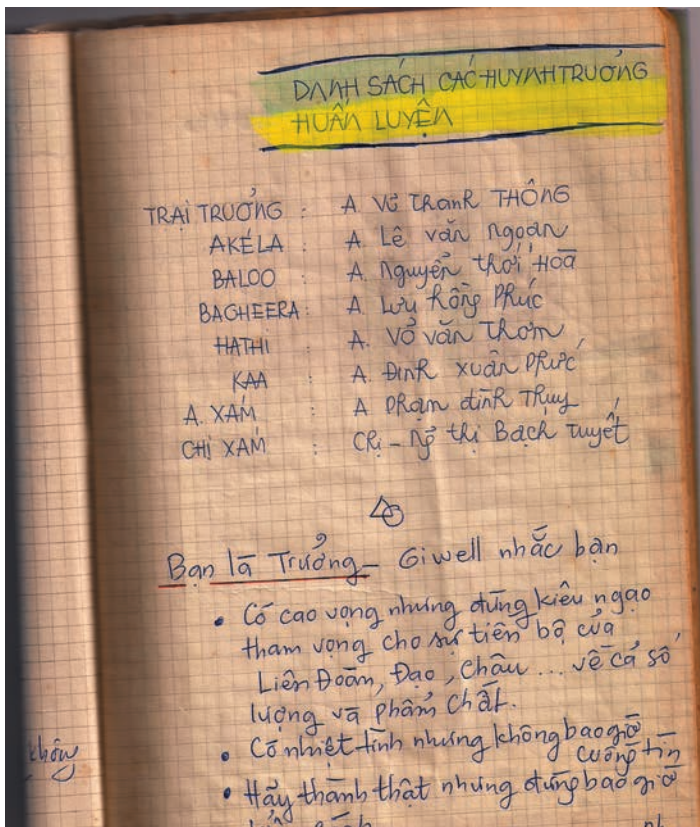

Tôi định ngưng chuyện chiến sự ở đây để khỏi dài dòng. Bài viết này cho Đặc san Tùng Nguyên VIII chứ đâu phải viết để tưởng nhớ ngày 30 tháng 4. Tuy có vẻ lạc đề nhưng nó cho thấy được đi Hướng Đạo học được cách mưu sinh, thoát hiểm, những điều đó đã giúp ích cho tôi rất lớn trong cái ngày không mong đợi này. Nhưng tôi biết bạn cũng đang tò mò chuyện gì đã xảy ra mà ra vẻ quan trọng quá vậy. Khoan, hôm nay viết bài này, tôi vẫn cứ tưởng như mới xảy ra, dù đã hơn 40 năm trôi qua. Viết ra không phải để tưởng nhớ ngày 30 tháng 4, mà để nhớ ngày cái chết kẻ ngay bên mà còn cố giữ mấy cái huy hiệu Hướng Đạo. Cần viết ra như một trong muôn ngàn người chứng kiến giây phút lịch sử ngày khởi đầu cho những chia ly tan tác của người dân miền Nam Việt Nam. Chỉ một phần nhỏ câu chuyện mà tôi và gia đình vừa là nhân chứng vừa là nạn nhân được viết. Viết để chứng minh nhờ những kinh nghiệm đi Hướng Đạo mà tôi may mắn thoát chết.

Tiếng súng rền vang ngoài quốc lộ 1, dọc theo con đường trước cửa nhà tôi. Không còn cách nào để chạy ra, quá nguy hiểm khi ra ngoài. Tôi, Bố và một đứa em gái còn ở lại dành ở yên trong nhà. Cửa sắt đóng

chặt, ngồi trong nhà thấp thỏm không yên. Bỗng nhiên bên ngoài lại vang lên tiếng khóc, tiếng gọi nhau, tiếng chân của những người chạy trốn chiến tranh vang lên trước cửa nhà. Là Hương Đạo sinh, vì vậy lúc đó tôi hoàn toàn không sợ hãi, rất bình tĩnh. Tôi đã từng đi giúp cứu trợ đồng bào chạy trốn giao tranh Tết Mậu Thân 1968. Đây là cơ hội để đi. Đang đeo vài cái túi đồ dùng lên vai. Bỗng cảm thấy có cái gì đó là lạ. Ngoài đường bỗng im hoàn toàn tiếng người. Tiếng súng giao tranh hình như dừng lại. Tiếng đạn cạ nông bay trên mái nhà cùng những tiếng nổ rất gần. Truyện gì sắp xảy ra đây. Bố tôi và em tôi lo lắng, tôi cũng cảm thấy bất an. Bỗng có tiếng đập cửa sắt nhà tôi. Có tiếng gọi tên em tôi: “Ý ơi, Ý ơi!”. Tôi bò dưới nền nhà ra cửa sắt để xem ai mà giờ này còn gọi Ý ơi. Khoảng hở dưới chân cửa sắt tôi thấy những đôi chân đi dép râu đang đứng trước cửa. Người tôi cứng lạnh. Việt Cộng đã vào tới đây và đang đập cửa nhà tôi. Tôi chợt hiểu ra tiếng gọi Ý ơi là tiếng gọi Đồng chí ơi. Tiếng đập cửa mạnh và dồn dập. Tôi nghe có tiếng nói: “Đồng chí ơi, nhà này không khóa cửa, chắc có người trong nhà”. Một người trong bọn họ kêu to: “Có ai trong nhà không?”. Suy nghĩ rất nhanh, đợi khoảng vài giây, tôi trả lời: “Ai đó, Ai gọi cửa đó”. Không đợi trả lời, tôi vội mở hé cửa, nếu không mở cửa để họ phá cửa xông vào ăn đạn lệ hơn là mở cửa cho họ. Tôi sẽ lãnh nguyên một tràng đạn khi giáp mặt họ, tôi đã nghĩ như vậy, tôi cảm thấy một nỗi sợ làm lạnh cả người. Chúng tôi

luôn tin là Việt Cộng giết người không gớm tay, nhất là những người làm việc cho Chính phủ Việt Nam Cộng Hòa. Cửa mở ra, trước mắt tôi là sáu bảy lính Bắc Việt, nón cối trên đầu, quần phục màu xanh rêu đậm, quần xắn lên tận đầu gối, đi dép râu, tay cầm B40, lưng đeo gùi của người Thượng nhét đầy đạn B40. Có lẽ đây là một tiểu đội chống xe tăng. Nhìn họ còn quá trẻ, đang tuổi học sinh? Những đứa trẻ bị ép buộc ra mặt trận? Có lẽ họ không có con đường nào khác, đi cũng chết, trốn còn thê thảm hơn là chết. tất cả bước nhanh vào trong nhà tôi. Với giọng như hầm dọa, một người trong bọn họ hỏi tôi với giọng miền Bắc hoàn toàn: “Sài Gòn còn xa không?”. Tôi chợt nhận ra họ đứng trong tư thế bao vây tôi. Có điều mặt mũi của họ đều không có vẻ gì hung ác và tàn nhẫn. Dầu sao nếu tôi sơ sót điều gì đó trong lời nói và trả lời những câu hỏi hay hành động khiến họ phải nghi ngờ, tôi sẽ bị bắn chết ngay. Đó là qui luật của chiến tranh. Tôi còn đang viết bài này cho các bạn đọc, như vậy lúc đó tôi may mắn không bị ghim đạn đầy người. Tôi trả lời Sài Gòn gần đây. Sau khi đảo mắt quan sát tôi và nhìn quanh nhà cẩn thận, họ hỏi tôi nước uống. Xin nước uống có nghĩa là an toàn rồi đây. Tạ ơn Chúa! Tôi đi lấy nước mời họ. Nài chuỗi Sài Gòn trên bàn, tôi mời họ ăn. Một người có lẽ là chỉ huy tiểu đội lấy thuốc lá mời tôi. Một điều thuốc Quân tiếp vụ, gói thuốc có hình người lính Việt Nam Cộng Hòa cầm súng chân co lên như đang lao lên tấn công. Có thể họ đang nghĩ tôi, người dân Miền Nam là nạn nhân bị kềm kẹp dưới chế độ VNCH, họ được tuyên truyền vào Nam để giải phóng cho chúng tôi, có thể vì vậy họ không giết tôi. Không còn ở tư thế đề phòng, sau khi uống nước, họ hỏi tôi còn ai trong nhà không? Tôi nói còn Bố và em gái đang ở phía sau nhà. Tôi xin họ vào trong xem. Bố tôi và em gái ra sao. Lúc đó tôi chỉ sợ họ quát đứng yên tại chỗ là xong đời. Không thấy họ nói gì, tôi vội vào trong nhà. Thật tội nghiệp, Bố và em tôi nét sợ hiện lên mặt. Thấy tôi họ mừng quýnh, mừng vì tôi chưa bị bắn, họ đã biết Việt Cộng đang trong nhà tôi. “Không sao đâu” tôi trấn an Bố và em. Ngoài đường tiếng súng bỗng vang rền. Tôi nghĩ trong đầu Nhảy dù có lẽ bắt đầu phản công. Quyết định trong đầu thật nhanh. Tôi ra gặp họ xin cho chúng tôi chạy tới nơi trú ẩn Trường Đắc Lộ. Có lẽ Mẹ tôi và các em đang lo sợ cho mấy Bố con chưa kịp chạy. Thực ra họ chẳng biết Trường Đắc Lộ là gì, ở đâu. Giáp mặt với họ như vậy chả biết lúc nào họ cho ăn đạn. Anh chàng Bộ đội chỉ huy bảo chúng tôi không nên ra khỏi nhà, vì đang có giao tranh bên ngoài rất nguy hiểm. Tôi hơi ngạc nhiên không hiểu vì sao họ không ra ngoài chiến đấu, lời nói không có gì hung ác, đã thế viên chỉ huy nói với tôi yên

chỉ Bộ đội và quân giải phóng sắp tới rồi. Tới rồi còn gì mà chưa tới, đang ngay bên cạnh tôi là ai đây. Tiếng súng cả nông càng lúc càng dồn dập. Phi trường Tân Sơn Nhất có lẽ đang bị tấn công. Tiếng đạn bay rít bay trên mái nhà. Tôi nhất định phải chạy ra khỏi đây. Tôi nói với họ còn Mẹ và mấy đứa em đang đợi trong nơi tạm trú không biết sống chết ra sao nên nhất định phải đi kiếm họ cho an lòng. Viên chỉ huy suy nghĩ một lát, nhìn tôi có vẻ như đang quan sát rồi nói tôi mau đưa em và Bố đi thật nhanh, còn dặn chúng tôi nhớ chạy sát mé tường, chạy thấp người xuống để tránh đạn. Mừng quá chúng tôi vội ra khỏi nhà, Bố tôi không hiểu sao sợ đến nỗi đi gần như không nổi. Ước gì bạn trải qua kinh nghiệm này, bạn mới biết cái sợ nó như thế nào. Cũng may cho tôi đủ bình tĩnh trong lúc này. Bạn có biết Mậu Thân ở Huế như thế nào không? Lúc này đây Bộ đội Bắc Việt đang nắm sinh mạng của chúng tôi. Cũng may Bộ đội Bắc Việt đang trong nhà tôi còn đang tuổi học trò chưa đủ hận thù, hung ác? Những đứa trẻ bị đẩy ra chiến trường, vượt rừng núi đến nơi cách xa hàng ngàn cây số, đến nơi mà họ được tuyên truyền cho biết nơi ấy dân chúng bị áp bức và nghèo đói cần giải phóng cho họ. Nếu là du kích mặc bà ba đen, quần khăn rằn ri, đội nón tai bèo, tay A.K, mã tấu giắt lưng vào nhà tôi ngày đó, kể như xong cái mạng của tôi và hai người thân.

Tôi đẩy Bố tôi và em gái ra khỏi nhà. Trước khi đi tôi còn nói nhờ các anh trông nhà dùm, nếu có đi xin đóng cửa thật chặt. Cả ba Cha con chạy thật nhanh vào con đường Nhà Máy Nước Đá bên hông nhà tôi, tránh đường Quốc lộ 1 đang giao tranh. Không một ai ngoài đường. Đang chạy tôi chợt nhớ còn chiếc Honda 67 để trong nhà phải quay lại lấy để khi cần có xe đi cho lẹ. Không do dự tôi bảo Bố và em cứ chạy vào nơi tạm trú, còn tôi chạy ngược trở lại đập cửa gọi Bộ đội cho tôi lấy xe ra. Gần hai ba chục phút trước họ đập cửa nhà tôi, bây giờ đến lượt tôi đập cửa trở lại. Nghe tiếng đập cửa và tiếng gọi họ cẩn thận ghì súng đi ra, thấy tôi họ bảo ngoài đó nguy hiểm lắm phải không? Tôi nói trở về lấy chiếc xe máy để chạy cho lẹ. Thế là họ đẩy xe ra dùm tôi. Leo lên xe chạy vào Hẻm Nước Đá mới có một khúc đường ngắn, tôi nghe tiếng bom nổ ngay sau lưng ầm ầm. Không còn chân chừ gì nữa, tôi rồ ga chạy như điên về phía trường Đắc Lộ, chui qua cánh cổng trường khép hờ tôi phóng xe chạy ngay vào trong sân trường, đến phòng học chỗ Bố Mẹ tạm trú xem có đầy đủ mọi người không. Lạy Chúa tất cả đều bình an. Thấy tôi về kịp không bị phát đạn nào ai nấy đều mừng rỡ.

Câu chuyện chưa xong đâu, nếu thấy hồi hộp xin đọc tiếp phần đáng buồn và tang thương này. Sau khi mọi người đã an tâm có mặt đầy đủ, an toàn. Tôi leo lên

tầng cao nhất của trường để ngó về phía nhà tôi xem có chuyện gì xảy ra. Linh tính cho tôi biết có chuyện không lành xảy ra khu nhà tôi. Một cột khói đen thật to bốc cao ngay chỗ đó. Tôi cầu xin đừng cháy nhà con Chúa ơi. Tôi không dám nói gì với cả nhà vì giờ này không chắc chắn chuyện gì đã xảy cho căn nhà của gia đình chúng tôi. Đành chờ đợi xem sao. Không một ai dám ra khỏi trường học trong hoàn cảnh này.

Radio nói Ông Dương Văn Minh đã đầu hàng. Hoảng hốt, sợ hãi, lo lắng khắp nơi. Không ai biết rồi chuyện gì sẽ xảy ra. Thế là hết. Không ai tin Miền Nam Việt Nam lại có thể đầu hàng. Ai đã đẩy đất nước tôi vào cảnh bi thương này.

Rồi thì người ta cũng đã lục tục với khuôn mặt buồn bã, lo âu trở về nhà. Tôi cũng vậy. Tương lai rồi đi về đâu?

Ở đâu bỗng xuất hiện bọn 30 tháng 4 như những con chó dại chạy trên đường. Sủa và cắn bất kì ai. Những con chó mới vài ngày trước còn vóc dáng con người.

Phía trong nhà tôi đã bị san thành bình địa, còn trơ lại cánh cửa sắt cong queo khóa chặt vào nhau. Về nhà chỉ có tôi và ông cậu ruột, cả hai tôi sát cánh cửa sắt cong veo uốn vào nhau bị khóa chặt, không có cách nào mở được. Bây giờ lấy đâu ra cửa sắt sà beng mà nạy. Nằm sát nền sân trước, ngó qua chân cửa sắt cong veo tôi thấy xác một con vật cháy đen nằm sát một góc cửa. Tôi gọi ông Cậu: “Cậu ơi có con chó chết cháy trong nhà”. Cậu tôi cũng tò mò nằm bẹp trên nền sân, nhìn kĩ theo hướng tay tôi chỉ. Cậu tôi mặt bỗng tái xanh kêu lên: “Chó gì mà chó, người chết cháy trong nhà đó cháu ơi”. Tôi giật mình nghĩ ngay tới những Bộ đội tuổi học sinh đã vào nhà tôi tránh đạn. Tôi thắc mắc tại sao họ lại ở trong nhà mà không ra ngoài chiến đấu. Họ cũng sợ chết? Là con người, dù bị nhồi nhét đủ thứ trong đầu, họ vẫn muốn sống? Hai cậu cháu chờ cả ra khi chứng kiến xác chết trong nhà, làm sao bây giờ? Trở về chỗ tạm cư, tôi và cậu báo ngay cho mọi người không dấu diếm gì cả: Nhà ta trúng bom, bị phá hủy hoàn toàn, có xác Bộ đội chết trong nhà nhiều lắm. Bố yên lặng, Mẹ tôi cũng vậy. Còn sống là may. Cửa đi thay người. Chiến tranh lựa nhà tôi tặng cho một quả bom? Thiêu hủy tất cả. Đứng nghĩa vô sản. Cướp luôn đi sinh mạng những người đã vào nhà tôi. Cái chết của họ tội nghiệp quá. Họ đã chết khi còn quá trẻ. Đáng buồn thật. Thật vô nghĩa đến tột cùng. Ngày nào đó hi vọng Bố Mẹ họ nhận được tin báo tử với cõi lòng tan nát. Những người Bố và Mẹ ở cả hai bên đều cõi lòng đau đớn như nhau. Xin đến ngày 30 tháng tư đốt cho họ một nén nhang. Sau này, Mẹ tôi đều làm như vậy mỗi

khi 30 tháng 4 trở lại. Nén nhang cho những người chết trong nhà tôi. Những nén nhang cho những người lính Việt Nam Cộng Hòa vì Tổ quốc đã hi sinh. “Hỡi người Chiến sĩ đã bỏ lại cái nón sắt bên bờ lau sậy này, bây giờ Anh ở đâu...” lời hát làm rơi nước mắt mỗi chúng ta, những người Công dân Miền Nam Việt Nam.

Nhà tôi đành ở tạm trong trường Đắc Lộ cả tuần. Không ai dám về nhà kể cả tôi. Có thể án tử đang treo trên đầu chúng tôi chỉ vì trong nhà có Bộ đội chết. Ngay ngày sau, tôi lấy hết can đảm đi báo cho UBNDCM nằm ở khu Ông Tạ rằng nhà tôi bị cháy và có người chết trong nhà, xin cho người tới kiểm tra. Họ chỉ hỏi địa chỉ mà không thắc mắc gì cả. Ngày sau họ tới phá cửa sắt mang bảy tám xác ra ngoài, che kín từng xác xếp trước sân nhà tôi. Hàng xóm bu quanh, chảy nước mắt vì nghĩ gia đình tôi là những xác đang nằm đó. Ông Chủ ruột đi qua thấy mà không dám dừng lại vì sợ. Ông cũng vừa vất áo lính ở nơi nào đó. Ông báo cho các thân nhân là nhà Anh Chị Cả và các cháu bị trúng bom chết hết rồi. Nhiều người quen biết đi qua không tin, thì được hàng xóm xác quyết là với số người chết đông như vậy là nhà Ông Bà ấy chứ còn ai nữa.

Chúng tôi tiếp tục sống trong lo sợ, xin đừng có một ngày họ mời chúng tôi tới để hỏi về chuyện chết chóc này. Trong những ngày đen tối này hỏi tới có nghĩa là chết, vì họ có thể ghép đủ thứ tội cho chúng tôi về cái chết của những Bộ đội này.

Khoảng vài tuần, có vẻ nguy hiểm đã qua, chúng tôi trở về. Cửa sắt đã bị phá hôm những xác Bộ đội được mang ra. Nhìn vào nhà, tất cả đã thành bình địa. Hai cậu cháu bắt tay vào thu dọn đồng đồ nát. Quần áo lính, nón sắt, ba lô, vật dụng cá nhân, thơ từ, sách vở, đủ thứ của những người lính bị Đồng Minh phản bội, quăng lại trong căn nhà cháy thành bình địa của gia đình tôi từ lúc nào. Còn giữ làm gì những thứ đó. Hết tất cả rồi, mất hết tất cả rồi, hiện tại và tương lai? Chia li, tan tác, lo âu, sợ hãi ...

Chúng tôi sẽ làm tạm lại nhà, hai cậu cháu ra sức san nền, thu dọn rác rưởi. Trong đám đất, gạch ngổn ngang còn thấy những mẩu xương người, lương khô bộ đội còn sót lại. Chúng tôi chôn luôn xuống nền đất. Hình như có mùi cám khét trong những bánh lương khô. Chẳng thấy có bức thư nào gửi từ miền Bắc cho họ rơi rớt sót lại. Cái chết của họ chắc đau đớn lắm. Xin cho họ được chết bình an.

Hộp guigoz đựng các Huy hiệu Hướng đạo nằm dưới hồ cá còn nguyên vẹn. Hồ cá và hòn non bộ bên trên đã vỡ tan. Con cá Tai Tượng nằm chết khô, kiến bu đầy, tro xương.

Câu chuyện được kể ra để thấy một Hướng

Đạo Sinh đối phó với hoàn cảnh sống chết như thế nào và Hướng Đạo Sinh ấy được huấn luyện như thế nào mà có thể bình tĩnh trước tiểu đội B.40 của Bộ đội Miền Bắc để thoát chết trong gang tấc. May cho tôi được Bố Mẹ cho đi Hướng Đạo. May cho tôi được ở một đơn vị H.Đ với các Huynh Trưởng biết cách huấn luyện thực sự. May cho tôi là chưa bao giờ tôi chán H.Đ. Hướng Đạo trong trái tim tôi.

Câu chuyện được kể ra vì cái ngày đó tôi vẫn còn giữ được những huy hiệu Hướng Đạo trong đồng đồ nát, tro tàn. Khi moi chúng ra từ đồng gạch, tôi nghĩ đây chỉ là những vật kỉ niệm chẳng còn cơ hội nào nữa để may lên áo Hướng Đạo.

Không tôi đã đoán tương lai sai, như con Gấu ngủ Đông, mùa Xuân 2014, chú Gấu thức dậy. Những huy hiệu H.Đ được may lên áo trở lại. Bây giờ tôi có hai áo: Một áo Hướng Đạo Hoa Kỳ, đơn vị 901, Orange County Council. Áo kia là áo mà những huy hiệu Hướng Đạo ngày xưa được may trở lại. Từ đồng tro tàn lại hồi sinh, tuyệt thật.

Trở lại Hướng Đạo là cơ duyên. Tôi có người bạn Hướng Đạo Mỹ tên Mike Bannett. Anh ta là Trưởng của Đoàn Hướng Đạo Mỹ được thành lập cho con em người Mỹ phục vụ tại Việt Nam. Tên đoàn là Troop 1 – SaiGon-VietNam. Tôi và Mike sinh hoạt Hướng Đạo chung với nhau như anh em. Sau thời gian phục vụ trong quân ngũ tại VN. 1971 Anh về nước, vậy là bất vô âm tín. Khi Miền Nam rơi vào tay Miền Bắc 1975. Người tị nạn VN đổ vào Mỹ. Tin là tôi có thể sống sót, qua được Mỹ theo dòng người chạy trốn Cộng sản, anh ta bắt đầu tìm kiếm tôi bằng mọi cách có thể được. Liên lạc với hết mọi Hướng Đạo Việt cũng như Mỹ. Cuối cùng, gần bốn mươi năm tìm kiếm, may nhờ thời đại internet, face book... Mike tìm được tôi. Qua điện thoại trong cú gọi đầu tiên sau bao năm tìm kiếm, Mike nói: “Tôi biết bạn sẽ sống sót, bạn sẽ qua đất nước này vì tôi biết bạn là một trong những Hướng Đạo cử khôi mà tôi từng gặp.” Chúng tôi đã hẹn ngày gặp lại khi có dịp. Mike ở Florida, tôi Quận Cam, Cali. Mấy năm sau mới có bữa ăn cùng nhau tại nhà tôi kể từ năm 1971. Buổi gặp mặt hôm đó có cả các Anh Lý Nhật Hui, Trần Nghĩa, Nhan Thiện Hùng cùng đến chia vui. Như những người Bạn H.Đ, Anh Hui đã tặng cho Mike những huy hiệu H.Đ của Việt Nam tại Hoa Kỳ làm kỉ niệm. Mike cho biết Mike rất vui vì thấy tôi còn sống thật sự.

Tôi trở lại sinh hoạt H.Đ ngay sau khi Mike tìm được tôi. Trưởng Trần Nghĩa –LĐ Chí Linh, Cali đã giới thiệu tôi với Trưởng Lý Nhật Hui. Được mở vòng tay thân ái chào đón. Tôi lại có một gia đình H.Đ. Tôi không còn mỗi lần đi ngang qua một cái công viên

nào đó thấy các em Hướng Đạo sinh hoạt, lòng cảm thấy bồn chồn nôn nao. Trở lại sinh hoạt, tôi phải cố gắng hết sức để có thể thích hợp với lối sinh hoạt H.Đ theo lối Mỹ. Lúc đầu tôi nghĩ: “có gì khó đâu”. Nhưng không như tôi nghĩ. Sinh hoạt H.Đ bên Việt Nam khác hẳn với H.Đ Việt bên Mỹ. Hai hệ thống giáo dục, hai nền văn hóa khác hẳn nhau. Trẻ em bên Việt Nam sợ và nghe lời cha mẹ, thầy cô gần như là điều bắt buộc, là lẽ đương nhiên. Bị ăn đòn khi còn bé, lớn lên khi nhắc lại những trận đòn rất đau ấy không ai oán trách cha mẹ hay thầy cô đã đánh mình. Nhiều khi còn biết ơn những trận đòn ấy, nhờ nó mà nên người. Bên Mỹ ư! Đi tù là cái chắc nếu thầy cô, cả cha mẹ nữa đã đánh đòn con, nhất là để lại vết đánh cho người khác thấy. Trẻ con Mỹ được khuyến khích tự suy nghĩ, tìm tòi, sáng kiến... để phát triển tài năng. Được tôn trọng, được quyền phát biểu ý kiến và nhất là được bảo vệ tuyệt đối quyền của trẻ con. Học sinh bên Việt Nam, nói chung từ nhỏ tới lớn cái gì cũng học “thuộc lòng”, được dạy như thế nào thì làm y như thế đó. Cái quan trọng là phải thi đậu Trung Học, Tú Tài một, Tú Tài hai để khi đi nhập ngũ sẽ là những Hạ sĩ quan, Sĩ quan. Nói riêng với bạn thời nhỏ! nhớ đừng nói với ai là tôi luôn mơ trở thành Phi công, với “Những Chuyến Bay Đêm” tuyệt diệu của phi công Văn hào Antoine de Saint Exupéry.

Hai nền giáo dục khác biệt như vậy nên đòi hỏi tôi phải quan sát và tìm hiểu sinh hoạt của các em Hướng Đạo bên Mỹ qua cách làm việc của các Trưởng đã sinh hoạt lâu năm ở đây, tìm hiểu chương trình, thời khóa biểu, đọc tài liệu...nhất là cách sinh hoạt. Tôi một Trưởng Hướng Đạo trước 1975 đã mở mắt, vĩnh tai không còn nghĩ “có khó gì đâu”. Sinh hoạt khác rất nhiều so với sinh hoạt bên VN. Có quá nhiều cái khác mà tôi phải học để thích nghi, nhất là ngôn ngữ. “Nhập gia tùy tục...” đúng vậy, nhưng nhiều khi cũng cảm thấy khúc sông này gặp ghềnh thấy lạnh chân quá nhưng luôn tự nhủ cố gắng và đừng nản lòng phụ lòng các Trưởng ưu ái đón tiếp mình trở lại H.Đ. Đường đi khó không khó vì ngăn sông cách núi, nhưng khó vì ngại núi, e sông...Vây chứ đôi khi mình cũng làm cho các Trưởng ấy thất vọng.

Khi còn là Trưởng bên Việt Nam trước 1975. Bầy, Đoàn, mà tôi phụ trách luôn được huấn luyện cách hành xử như những Thiếu Sinh Quân của Quân Đội Việt Nam Cộng Hòa. Khởi đầu là học cách tập hợp với tất cả kỉ luật của nó rồi đến việc chào kính, thưa hỏi, nói chuyện với Huynh Trưởng. Việc này làm cho thật tốt rồi hãy nói tới chuyện sinh hoạt chuyên môn khác sau. Tiên học lễ, hậu học văn. Vô kỉ luật như bầy khỉ Bandar-log thì làm được gì. Nhớ lại khi còn là chủ Thiếu

Sinh được đưa lên làm Đội trưởng, Thiếu Trưởng Lê Văn Diễn, một thần tượng Hướng Đạo của tôi cho đến tận bây giờ, luôn huấn luyện và làm gương cho chúng tôi lối sống như một Samurai. Quần áo Hướng Đạo luôn sạch sẽ, chỉnh tề, đi đứng mạnh mẽ, thẳng thắn, ngay ngắn như những người lính. Khi tập hợp, tất cả H.Đ.S phải nhanh lẹ, trật tự, yên lặng, nghe theo hiệu lệnh rầm rập... Vâng Anh ấy là một Sĩ Quan Quân Lực VNCH, thuộc một đơn vị đặc biệt nào đó. Khi Anh ra mặt trận. Anh em còn lại thay anh điều hành Liên đoàn, mỗi người một nhiệm vụ. Tôi đã học được cách làm việc của anh. Tất nhiên điều ấy không phải dễ dàng. Tôi chưa là người lính làm sao tôi có phong cách lính như anh. Tiếp theo cái khó là Tôi có đủ gương mẫu để làm gương cho các em hay không? Trưởng Hướng Đạo phải luôn rèn luyện bản thân. Phải cố gắng học cách sống lấy danh dự làm đầu. Để khi, những gì mình nói ra với các em, những Hướng Đạo Sinh, không là những điều giả dối. Sống giả dối sẽ hành động và nói những lời giả dối. Đừng đóng kịch trước các em. Chúng ta không phải là những người làm chính trị, khi vận động, nói như thánh, nhưng chỉ là dối trá lừa bịp. Máy ai trong bọn họ từ tế. Không chỉ các em nhìn chúng ta sống, nhưng còn Phụ Huynh của các em nữa. Họ chắc chắn đánh giá tư cách Trưởng của chúng ta. Chúng ta có xứng đáng để họ tin tưởng giao con nhờ chúng ta giáo

dục với mong ước sẽ trở thành những đứa con ngoan trong gia đình, hiếu thảo với Cha Mẹ, kính trọng Ông Bà. Lớn lên là những công dân tốt, có trách nhiệm, hữu ích cho xã hội như tôn chỉ và mục đích của Phong trào Hướng Đạo. Tôi mong không có Trưởng Hướng Đạo nào khoác lên mình bộ đồng phục Hướng Đạo để khoe mình cũng là Hướng Đạo dưới con mắt mọi người. Khi hát “Anh em chúng ta chung một đường đi...” nhưng đừng đi chung để dèm pha đủ điều. Lời thề Hướng Đạo trước cờ Tổ quốc và cờ Đoàn cũng có khi chưa bao giờ họ đặt tay lên thề, hoặc đã có thề nhưng đã quên. Có khi quên luôn những giây phút thiêng liêng, cảm động, khi chú Thiếu Sinh sau bao phần đầu đã được phép đặt tay lên cờ Đoàn đọc lời tuyên hứa quan trọng nhất của cuộc đời Hướng Đạo của em. Lời hứa đi với em trong suốt cuộc đời. Hướng Đạo với một ai đó giống như một kiểu thời trang. Có lẽ tôi quá lời nữa rồi, bản thân còn luôn tự hỏi tôi có xứng đáng là một Hướng Đạo Sinh chưa? Mà đặt vấn đề thế này, thế nọ. Hãy lo tu cái thân của anh trước đi, chưa đủ tư cách đâu để nói. Tôi xin khẳng định chưa bao giờ tôi xứng đáng là một Hướng Đạo Sinh đúng nghĩa. Khoan vội nói tôi là Trưởng H.Đ. Suốt đời tôi phải học làm sao để trở thành Hướng Đạo Sinh. Tôi không phê phán, đây chỉ là những điều tôi được nghe rất nhiều người lên tiếng phản nản.

Vì vậy, như đầu bài viết tôi cứ nghĩ sinh hoạt Hướng Đạo bên Mỹ có khó gì đâu. Lắm to, với tôi thôi bạn ạ, nhiều kẻ đủ đường. Mỗi chủ nhật tham gia sinh

hoạt tôi phải soạn bài rất cẩn thận về đề tài mà tôi được đề nghị sinh hoạt với các em. Nhờ sự góp sức của các Trưởng cùng đơn vị, tôi không tự ý làm một mình bất cứ việc gì liên quan tới sinh hoạt của các em mà không có ý kiến với Trưởng phụ trách. Hàng Đội Tự Trị ngay trong các Trưởng chứ không phải chỉ áp dụng cho các em. Tôi không có tài năng gì xuất sắc. Vì vậy, khi nhận công việc gì tôi không nhắm mắt làm cho xong. Suy nghĩ mọi cách để làm sao cho công việc được kết quả tốt nhất có thể. Ghi nhận mọi thất bại để suy nghĩ tìm cách sửa đổi. Nếu công việc đạt được kết quả tốt, tôi tự thưởng mình một lời khen và tự nhắc nhở cố lên. Mong và đón tiếp mọi phê bình góp ý bất cứ từ đâu. Các bạn có muốn hỏi tôi: “Bạn soạn như thế nào cho tôi biết được không?” O.k, Như thế này nhé: Thí dụ tôi dạy cho các em bài học lịch sử Việt Nam về Sự tích Trăm Trứng Trăm Con – Huyền Sử Đồi Hùng. Trước tiên tôi soạn bài, soạn đơn giản, ngắn gọn bằng hình thức song ngữ. Không quên các câu hỏi kiểm tra. Những câu hỏi được viết trên những miếng bìa lớn để các em dễ đọc, dễ trả lời. Bài học không dạy theo lối kiểu gây khó cho các em. Bài học có sự tham dự tích cực của các em và cả Phụ huynh các em. Học cụ cũng không thể thiếu, có vẽ lớn hình ảnh nói về truyện Trăm trứng Trăm Con trên một, hai hay ba posters khổ lớn để các em vừa nghe vừa xem hình ảnh minh họa. Làm thêm một vài món thủ công như các mũ của vua Hùng Vương, Con trai vua Quan Lang, con gái Mị Nương v.v... Có thể cắm thêm cờ ngũ sắc cho có không khí của lịch sử. Khi thực hiện bài học, người trình bày phải như một kịch sĩ đang diễn, âm thanh của giọng nói góp phần quan trọng cho kết quả bài học. Tôi còn mượn trống múa Lân, tiếng trống đánh từng từng các từng từng càng gây hào hứng cho bài học. Khi cả Trưởng và các em cùng hào hứng tham gia bài học, kết quả không phải nhỏ phải không các bạn? Tùng Nguyên VIII cũng chỉ cho tôi và các bạn lối làm việc này.

Đi Tùng Nguyên nhớ về Trại Trường Bạch Mã bên Việt Nam trước 1975 tôi có được vinh dự là trại sinh. Tôi còn nhớ trong giờ học các Trại Sinh B.M ngồi dưới đất theo từng Đàn, Đội. Sổ ghi chép cầm sẵn trên tay, tai nghe Trưởng Huấn luyện giảng, tay cầm bút ghi lại thật nhanh những điều đã nghe một cách cẩn thận, sạch sẽ, rõ ràng. Quyển sổ ghi chép này sẽ được Ban Huấn Luyện phát cho trại sinh, sẽ thu lại sau khi kết thúc trại. Các Trưởng giảng viên sẽ xem lại từng cuốn sổ của trại sinh để làm gì đó tôi không được biết. Nhưng khi lên Văn Phòng Hội Hướng Đạo Việt Nam nhận sổ về tôi thấy mỗi bài tôi ghi chép đều có chữ kí của Giảng viên giảng bài đó, kèm theo phần sửa chữa

những gì trại sinh viết không chính xác, đôi khi có cả các dấu? Ý nói bạn viết gì thế, Trường không hiểu, bạn nên coi và nhớ lại cho đúng. Trước mặt tôi cuốn sổ ghi chép trong Trại Bạch Mã ngày xưa, những dòng ghi chép đầu tiên trên trang giấy là bài nói chuyện của Trại Trường Vũ Thanh Thông:

Bạn là Trường, Giwell nhắc bạn:

- Có cao vọng nhưng đừng kiêu ngạo, tham vọng cho sự tiến bộ của đơn vị mình về cả số lượng và phẩm chất.
- Có nhiệt tình nhưng không bao giờ cuồng tín.
- Hãy thành thật nhưng đừng bao giờ kiêu cách.
- Tuy khoan dung nhưng không nhu nhược.
- Thái độ quả quyết nhưng không nghiêm khắc.
- Chấp nhận thay đổi nhưng không mất quan điểm về nguyên lý.

Tôi luôn đọc và nhớ các nguyên tắc này, cố gắng hết sức áp dụng nó cho cả trong đời thường.

Trại Bạch Mã mà tôi tham dự xin chia sẻ một cái khác với Tùng Nguyên VIII là theo thời khóa biểu từ 11 giờ tới 12 giờ trưa các đội đi lãnh thực phẩm nấu cơm trưa. Chiều 18 giờ 30 tới 19 giờ 30 nấu cơm chiều. Đi nấu cơm đấy nhé, không phải cơm ngon, canh nóng chờ sẵn rồi lại sữa tươi, trà thơm, cà phê nóng đầy trên bàn tha hồ thưởng thức ở Trại TN VIII. Khác xa thật. Như vậy là tôi hơn bạn cái khoản tay làm hàm nhai “Sống hay chín ăn cũng bay nổi, khê không khê trong nồi cũng hết...khê không khê chúng ta cùng cười ha ha ha” mà thực ra đến giờ này tôi cũng chẳng còn nhớ sống, chín, khê ra sao. Nói vậy chứ Tùng Nguyên VIII cũng có ngày tự nấu cơm lấy mà ăn đấy chứ, nhưng có thói lừa bếp trộn cả mỡ lên đầu. Bếp gas thì phùng mang trộn mỡ làm gì. Đã thế còn có bàn ăn đàng hoàng mới sướng chứ. Ngoài khoản nấu cơm ra, xem lại chương trình học Bạch Mã cũng chạy vất vả y chang Tùng Nguyên VIII. Tạ ơn trên vì tôi đã là trại sinh Bạch Mã và giờ đây tôi vinh dự là trại sinh Tùng Nguyên VIII.

Nhờ trải qua các Trại Huấn luyện này tôi mới đủ can đảm tiếp tục giúp các em qua sự giúp đỡ hợp tác nhiệt thành của các Trường trong Liên Đoàn.

Xin phép được nói chút ít về Trại Trường Bạch Mã. Trại nằm gần đỉnh núi Bạch Mã (1250m) giữa Huế và Đà Nẵng. Khu đất trại có địa thế tuyệt đẹp. Hai con suối từ trên núi cao chảy xuyên qua tới giữa trại thì nhập lại như hình cây nạng. Nước suối trong lành, uống không cần lọc. Bên ngoài trại toàn là rừng già, đủ mọi loại cây quý. Đất được Trường Schlemmer tìm ra, được Vua Bảo Đại ban tặng năm 1937. Chính Trường Schlemmer khai phá rừng, vẽ họa đồ xây dựng trại theo

khuôn mẫu Trại Trường Quốc tế Giwell (Anh quốc) và Trại trường Chamarande (Pháp quốc). Nhưng khung cảnh thiên nhiên của Bạch Mã chắc vượt xa hai trại trường kia. Khóa Bạch Mã đầu tiên vào khoảng cuối tháng 7 năm 1938.

Biểu hiệu của trại là Nguồn Nước (Verseau), bởi hai dòng suối chảy qua trại. Khăn quàng giống khăn Bằng Rừng, nhưng thay vì miếng vải Tô Cách Lan thì thêu hai dòng suối màu xanh lục.

Những Trường Trần Văn Khắc, Hoàng Đạo Thúy, Tạ Quang Bửu, Cung Giũ Nguyên, Mai Ngọc Liệu... đã xuất thân từ trại này. Các khóa Bạch Mã sau này vì chiến tranh nên không thể tổ chức tại đây mà phải chọn những nơi thuận tiện an toàn để tổ chức.

Có thể mỗi người đi trại với thái độ khác nhau. Đi cho biết, đi cho vui, đi cho cũng bằng người khác, đi với tất cả trân trọng và hãnh diện mong muốn trở thành một trường Hướng Đạo có thêm kiến thức để góp phần phát triển phong trào.

Khi dùng chữ Bằng Rừng trước 1975 ta cũng hiểu ngay được đi trại trường BM hay BR đối với Trường Việt Nam nó quan trọng dường nào. Trại trường là nơi học cách làm Trường với tất cả danh dự và trách nhiệm. Vì vậy tôi dùng Châm ngôn của Sói con “Gắng Sức”. Mong các Bạn giúp tôi, tôi không muốn là người lữ hành cô độc. Tôi muốn học các gương tốt của các Trường đã đeo khăn quàng Giwell. Mong lắm thay.

Trong đời thường tôi rất mê đạp xe đạp đua. Kỉ luật bản thân tôi học trong Hướng Đạo đã giúp tôi trong môn thể thao vất vả này. Bao năm nay, qua bốn mùa thay đổi tôi luôn đứng giờ với chính mình. Bây giờ đã 67 tuổi tôi vẫn giữ kỉ luật đó. Thứ năm, thứ bảy luôn 5 giờ 30 sáng dẫn xe đạp ra khỏi nhà, bấm đồng hồ xe đạp chỉ giờ trong ngày, tốc độ... leo lên xe, go. Cho tới một năm trước đây thôi, tôi 66 tuổi, vẫn thoải mái đạp xe đạp course vào hai ngày thứ năm, thứ bảy mỗi tuần trên Pacific Coast Highway. Thứ năm tôi vừa đi vừa về 50 miles, thứ bảy tôi đạp xa hơn, trung bình 60 miles, với tốc độ trung bình 16 miles, 17 miles/giờ. 5 giờ 30 sáng tôi rời nhà, thường về tới nhà lúc 9 giờ 30, 10 giờ sáng. Vậy mà chỉ mấy tháng nay, ở tuổi 67 tôi bắt đầu cảm thấy đạp xe không còn tốc độ như trước, đoạn đường tôi thường đạp xe bắt đầu cảm thấy xa. Thay vì 60 miles nay chỉ còn đạp 50 miles, 40 miles. Những con dốc vừa dài vừa cao ở Newport Coast, Laguna Caynon tôi leo lên không khó, bây giờ sao leo lên khó quá. Tôi nhất định không bỏ cuộc. Sói con: “Gắng Sức”. Trước khi lập chương trình tập huấn để tăng sức trở lại, tôi quyết định đi khám sức khỏe tổng quát để xem vì lí do gì lúc này chạy xe tẻ quá. Sau khi coi các kết quả, Bác

sĩ gia đình khuyến tôi: “Chú lớn tuổi rồi, đạp xe bình thường nhẹ nhàng thôi, chạy như xưa không được đâu, tuổi đã kha khá, không khéo đứng tim nguy hiểm lắm”. Nghe cũng hơi buồn. Tôi tuổi đã kha khá rồi sao? Vậy mà cứ nghĩ còn khỏe lắm. Về nhà soi gương thấy khuôn mặt già thật, lại còn đen đui xấu xí quá. Cũng tại chỉ vì bộ đồng phục Hướng Đạo đây mà, mặc lên người ta tưởng “Tuổi ba mươi mà ngỡ như trẻ thơ” À không “Tuổi sáu mươi bảy mà cứ ngỡ như ba mươi” Bộ đồng phục làm ta cảm thấy mạnh mẽ, linh hoạt trẻ trung. Hình như còn chơi Hướng Đạo thì còn lâu mới già. Sinh hoạt với các em đáng tuổi cháu mà vẫn xưng Anh vậy thì già ở chỗ nào. Suốt thời gian ở TN VIII chạy nhảy, dầm mưa dãi nắng có thua trại sinh trẻ nào đâu. Mặc bộ đồ đi xe đạp, soi gương còn ngon lành lắm, nhưng đến lúc đạp xe mới thấy mình “Đã Già”. Một người bạn Hướng Đạo nói với tôi: “Tuổi mày còn chơi Hướng Đạo làm gì nữa cho mệt” Anh ấy còn bảo đó là cái nơi toàn truyện chả ra đâu vào với đâu, mệt với mày quá. Ở nhà mỗi Chủ nhật hai vợ chồng ra biển đi bộ tập thể dục, ngắm biển hít thở không khí trong lành không thích hơn sao? Trả lời lại nó tôi cũng nói: “Mệt với mày quá”.

“Tôi còn yêu tôi cứ yêu”, “Tôi còn chơi được Hướng Đạo tôi cứ chơi...”. Bây giờ lại là Tráng sinh “GIÚP ÍCH” nữa chứ. Thôi thì cái nghiệp dĩ, lớn tuổi sức khỏe có kém thì hoạt động giảm bớt cường độ, hát nhỏ hơn, chạy chậm hơn, chia sẻ công việc với các Trưởng cùng đơn vị, chọn những việc vừa sức. Hãy âm thầm, khéo léo tìm cách chia sẻ kinh nghiệm làm Trưởng qua các sinh hoạt cho các em Trưởng trẻ. Tuổi già mà vẫn hữu ích tại sao không làm, miễn là đừng vướng chân người khác, tìm cách hòa đồng với họ, tôn trọng, lắng nghe các ý kiến của họ, chia sẻ công việc một cách chân thành. Lượng sức mà nhận lãnh công việc.

Chả nhẽ các Trưởng trẻ không tôn trọng các Trưởng già, coi thường và không hợp tác. Nếu được huấn luyện trong Hướng Đạo đoàn hoàng, Trưởng trẻ không tôn trọng các Trưởng già thì bạn chưa đủ xứng đáng để nhận trọng trách làm người chỉ huy đầu anh Trưởng trẻ. Bạn có nghe Luật của Sói con bao giờ chưa. Hãy suy gẫm nó. Bạn vẫn áp dụng 10 điều luật Hướng Đạo phải không? Tốt, hãy cố gắng chỉ thi hành một chút 10 điều luật ấy, tự bạn sẽ biết bạn có phải là Hướng Đạo sinh không? Có bao giờ bạn coi thường những người già, yếu trong gia đình bạn không? Thí dụ như Cha Mẹ già yếu của bạn? Cũng có thể có những Trưởng ngày xưa là Trưởng của bạn khi bạn còn là Sói Con, Chim Non, Thiếu Sinh...nay đã lớn tuổi bạn có nghĩ họ thật

vô dụng? Có đôi lúc nào đó các Trưởng của bạn chia sẻ điều này với bạn? Giờ đây bạn là Trưởng Hướng Đạo bạn nghĩ sao? Thế bạn đang dạy gì cho các em? Còn câu hỏi này nữa: “Rồi bạn có sẽ già không?”

Đã là Sói, dù già hay trẻ nó vẫn là Sói. Dù chạy không còn nhanh, tỉnh giác đã không còn nhạy bén như xưa. Thời oanh liệt đã sau lưng. Nhưng nó vẫn đi sẵn để chung sức kiếm mồi với Bầy, Đàn. Thế thì tôi đã là Hướng Đạo, dù đã già tôi vẫn là Hướng Đạo. Đã qua thời sung sức của tuổi trẻ. Nhưng tinh thần Hướng Đạo vẫn còn nguyên trong tim. Tôi không nghe bạn ở nhà đi dạo ngoài bãi biển hay công viên đâu. Viết tới đây bỗng nhớ giọng hát đậm ấm, ngọt ngào tình tự của Duy Trác: “Đi đi, Anh đưa Em tới công viên, nơi Anh sẽ hôn em đắm đuối...” Ủi chào Trưởng còn mơ mộng thế, còn mơ mộng là còn trẻ trung đấy nhé. Sói già này luôn mơ được đi săn với Bầy, Đàn.

Ngày 30 tháng 4 năm 1975, Sói này còn trẻ, bình tĩnh, can đảm đối phó nghịch cảnh. Giờ đây 2017, Sói đã già nhưng bao nhiêu năm qua gắng sức lấy tinh thần Hướng Đạo để rèn luyện bản thân nên trái tim luôn vững vàng.

Đừng tội nghiệp: “Già rồi còn đi săn gì nữa, anh Sói đã già ời!

“Bạn tôi ơi, chưa biết ai già hơn ai.”

BTL, Ngựa Nhiệt Thành

Sept 29, 2017

Đặc Biệt tưởng nhớ Trưởng Thịnh (L.Đ Hùng Vương),
Tùng Nguyên VIII.

TÙNG NGUYÊN VIII-PRE-COURSE EDITION

ALOHA FRIENDS

The staff of 999-16 is ready for fun and fellowship, and to lead you in this Wood Badge experience.

The Tùng Nguyên VIII team is prepared to share a great experience!

The Staff of WB 999-16 is excited to have you join our fun as we embark on one of Boy Scouting's most rewarding experiences. Whether you're a new Cub Scout leader or veteran Boy Scouter, this Wood Badge course offers something for everyone, and we will make it a memorable week. As we journey down the path of fun, fellowship and song, you will learn and grow not only as a Scout leader, but in your personal life as well. Lord Baden-Powell began advanced leadership training in 1919 and it has grown to become one of the most inspirational experiences in Boy Scouting today. We are honored to have this opportunity to share this fabulous time with you.

Xin chào các Trưởng,

Aloha! I am excited to be embarking on this adventure with all of you. Wood Badge has been one of my guilty pleasures for over a decade, for while it is time, money and energy I spend to teach others, the friendships I've gained and the memories I've made have been completely beneficial to me.

I have been asked several times "Why Hawaii?" In 2007/early 2008, my father Hui Ly was asked to lead Tùng Nguyên VI, set for 2009. Having earned his Wood Badge beads while he was with Aloha Council in 1982, he dreamed of running his course "back home" in Hawaii. But the economy fell in 2008 and in order to make the course financially accessible to the staff and participants, he changed the location to Virginia. A small sacrifice in the grand scheme of a successful Wood Badge course, but a sacrifice nonetheless.

Coupled with the fact that Hawaii is the state of my birth and the state in which my parents entered this country, met and married, it has become my dream to carry out the course that my dad had intended. So there was a story besides choosing Hawaii, not just because it is para-

dise. I thank you for being willing to spend the time and funds to make this shared father-daughter dream come true.

Wood Badge can help you develop many of your selves - your Scout self, your professional self, your self as a partner, a parent, a friend. Please come to Maui with an open heart and an open mind, and I promise you that you will find a paradise comprised of not just beaches and palm trees, but full of self-discovery and a new family. Our course theme is Gia Đình Hướng Đạo - Scouting is Family. I hope by the week's end, you'll understand this to be true.

Yours in Scouting /
Thân Ái Bất Tay Trái,

Alina Lee
Thiên Nga Năng Động

What you'll take home with you!

Learning Objectives

As a result of attending Wood Badge training, participants will be able to:

- View Scouting globally, as a family of interrelated, values-based programs providing age-appropriate activities for youth.
- Recognize the contemporary leadership concepts utilized in corporate America and leading government organizations that are relevant to our values-based movement.
- Apply the skills they learn from their participation as a member of a successful working team.
- Revitalize their commitment by sharing in an overall inspirational experience that helps provide Scouting with the leadership it needs to accomplish its mission on an ongoing basis. Curriculum and Leadership Skills Wood Badge training consists of two parts - a practical phase and an application phase. The practical phase is conducted as a Troop in a camping setting. Here leadership skills can be learned and practiced as part of life in a

Troop. The application phase happens at the conclusion of the practical phase for a period of not more than 18 months. During both phases of the Wood Badge course five central themes are focused on and developed:

- Living the Values
- Bringing the Vision to Life
- Models for Success
- Tools of the Trade
- Leading to Make a Difference

TÙNG NGUYÊN VIII-PRE-COURSE EDITION

Wood Badge

Welcome to the Wood Badge course Tùng Nguyên VIII. Wood Badge is the most advanced leadership training available for the adult leaders in all BSA Scouting programs. Your participation in this training is indicative of your commitment to the organization and to providing a quality program for our youth. Wood Badge training focuses on leadership, team-building, and “people” skills, which are applicable to all adult leader positions in Scouting. You will learn techniques to make you a better leader, and also how to guide groups to achieve their goals and objectives. Thank you for taking Wood Badge!

Bằng Rừng

Chào mừng quý trường tham dự Khóa Huy Hiệu Rừng Tùng Nguyên VIII. Khóa Huy Hiệu Rừng là một khóa huấn luyện lãnh đạo cao cấp dành cho các trường của Hội Nam Hướng Đạo Hoa Kỳ. Quý trường tham gia vào chương trình huấn luyện này chứng tỏ sự nhiệt thành của quý trường dành cho phong trào để cung cấp một chương trình thật bổ ích cho các em hướng đạo sinh. Khóa Huy Hiệu Rừng chú trọng huấn luyện về khả năng lãnh đạo, tinh thần đồng đội và nghệ thuật giao tiếp với mọi người, để có thể áp dụng cho tất cả vai trò trách vụ của trường trong hướng đạo. Quý trường sẽ được học hỏi các phương thức để tự thăng tiến và biết cách huấn luyện, diu dắt các đơn vị đạt được những mục tiêu đã đặt ra.

The Wood Badge Ticket - Dự Án Huy Hiệu Rừng

One of the great traditions of Wood Badge is the “ticket.” A ticket is simply a set of goals that you write for yourself to help apply the skills you learn at Wood Badge to help accomplish our vision in Scouting. The 21st Century Wood Badge ticket process begins with you determining your own vision of success for the group that you work with in Scouting – your den, troop, pack, roundtable staff, commissioner staff, etc. Then you will write five significant goals that you can accomplish within 18 months. This method will help make your vision of success for your group a reality. Your ticket is a very personal contract that you write for yourself. Goals that help fulfill one person’s plan for success may not work toward the success of another person’s vision. That’s why we want you to come open-minded about your ticket. Your ticket will be meaningful to you and enable you to practice and share the skills learned in the course while making a difference in the lives of youth. The Precourse assignments you received with your welcome letter (Twenty questions, Job Description and Vision worksheets) are tools to help you identify your vision and values.

Một trong những truyền thống của Huy Hiệu Rừng là “Dự Án”. Đây chỉ giản dị là một số mục tiêu do chính các trường đề ra và giúp các trường áp dụng kỹ năng, kinh nghiệm thu thập được từ khóa Huy Hiệu Rừng để đạt được ước vọng (vision) của các trường trong phong trào hướng đạo. Dự án Huy Hiệu Rừng Thế Kỷ 21 bắt đầu với chính quyết tâm của các trường trong mong muốn đem đến những thành công cho đơn vị các trường đang phục vụ. Các trường sẽ viết ra 5 mục tiêu quan trọng mà các trường có thể thực hiện được trong vòng 18 tháng. Phương thức này sẽ giúp các trường biến các mong ước thành công của đơn vị trở thành hiện thực. Dự án của các trường có tính cách rất cá nhân, viết ra cho chính mình. Phương thức đem đến thành công cho người này chưa chắc sẽ hữu hiệu cho người khác. Đó là lý do chúng tôi mong muốn các trường viết dự án với tâm trí thật cởi mở. Dự án của các trường có ý nghĩa đối với chính mình, và giúp các trường thực hành và chia sẻ kinh nghiệm học hỏi ở khóa nhằm giúp cải tiến cuộc sống của thanh thiếu niên. Lá thư trước khóa này cùng với lời chào mừng và một số tài liệu đi kèm (Twenty questions, Job Description and Vision Worksheet) hy vọng giúp các trường hiểu rõ hơn về giá trị cùng ước vọng của chính mình.

TÙNG NGUYÊN VIII-PRE-COURSE EDITION

Course Format

Wood Badge training is for adult Scouters in all program areas of Scouting – Cub Scouting, Boy Scouting, Varsity, and Venturing. While at Wood Badge, however, you will be a member of a troop. Every Wood Badger around the world is a member of Gilwell Troop 1, linking your course to the first course held by Baden-Powell in 1919 at Gilwell Park near London, England.

The troop format has been chosen because it is an excellent framework for practicing the leadership skills introduced during the course. Be assured, however, that the leadership skills you learn will be applicable not only in every program area of Scouting, but in school, church, and community organizations in which you are involved as well. For those of you not familiar with troop organization and the patrol method, you will want to review the Boy Scout Handbook and/or talk to some Boy Scout leaders to familiarize yourself with the fundamental concepts described below. You might even wish to visit a troop meeting to see a troop in action.

- ◆ Upon arrival, you'll be directed where to unload your gear. Then you will move to registration.
- ◆ You will be temporarily assigned to a Webelos Scout den that is getting ready to graduate into Boy Scouts.
- ◆ A den chief will help orient you to the troop facilities.
- ◆ On Day 1 of the course, at a Blue & Gold "Opening" Luncheon, participants will cross over into Boy Scouting and become members of a patrol consisting of 5 or 6 people who will work together on projects and activities during the Wood Badge course. Each patrol is assigned a list of traditional "critter" names for Wood Badge patrols: Beaver, Bobwhite, Eagle, Fox, Owl, Bear, Buffalo, Antelope, and Raven.

Hình Thức Khóa

Khóa Huy Hiệu Rừng là một khóa huấn luyện Trường Hướng Đạo cho tất cả mọi ngành – Ấu, Thiếu, Varsity, và Thanh. Tuy nhiên, trong khóa Huy Hiệu Rừng các trường sẽ là đội sinh của một đơn vị Thiếu. Tất cả các khóa sinh của Huy Hiệu Rừng trên thế giới đều là thành viên của Thiếu Đoàn Gilwell Số 1, tương tự như khóa Huy Hiệu Rừng đầu tiên được Baden Powell tổ chức tại Gilwell Park gần London vào năm 1919.

Hình thức của một đơn vị Thiếu được chọn vì nó là một môi trường tốt nhất giúp các trường thực tập những kỹ năng lãnh đạo. Nên hiểu rằng kỹ năng lãnh đạo mà các trường học hỏi được có thể áp dụng không những trong hướng đạo mà còn cả trong trường học, cơ quan tôn giáo, và những tổ chức cộng đồng.

Với các trường không trực tiếp sinh hoạt với ngành Thiếu và không quen thuộc với phương pháp hàng đội, xin tham khảo thêm trong quyển "The Boy Scout Handbook" và nói chuyện với những trường đang sinh hoạt ngành Thiếu để có được khái niệm về những điểm được nêu dưới đây. Các trường cũng có thể đến thăm một đơn vị Thiếu trong giờ sinh hoạt.

- ◆ Khi đến đất trại, các trường sẽ được hướng dẫn đến nơi để hành trang, rồi qua nơi làm thủ tục nhập trại.
- ◆ Các trường sẽ tạm thời được chia vào một Đàn Webelos, chuẩn bị lên ngành Thiếu.
- ◆ Một đàn trưởng sẽ hướng dẫn các trường đến chỗ tạm trú
- ◆ Trong bữa trưa khai mạc đầu tiên của khóa, được gọi là Blue & Gold Opening Luncheon, các trường sẽ chính thức lên Thiếu và trở thành đội sinh của một đội Thiếu gồm 6 hoặc 7 thành viên. Các trường sẽ sinh hoạt chung với đội này trong suốt thời gian của khóa. Theo truyền thống của khóa Huy Hiệu Rừng, mỗi đội sẽ được đặt một tên thú rừng tiêu biểu: Beaver, Bobwhite, Eagle, Fox, Owl, Bear, Buffalo, Antelope, và Raven.

TÙNG NGUYÊN VIII-PRE-COURSE EDITION

- The Wood Badge staff will be role-playing responsibilities of troop leadership. Some will be representing youth positions; others will be representing adult leadership.
- In an ideal boy-led troop, the Senior Patrol Leader (youth member) is in charge of troop meetings and activities and has the “upfront” leadership role. This may be a new concept for Cub Scouters, who are accustomed to the upfront leader being an adult, the Cubmaster. The Scoutmaster, who has been working with the “SPL” and other youth leaders in the background to develop plans for these meetings, is leading from “behind-the-scenes.”
- When new members join a troop, they are often placed in a “New Scout Patrol.” An experienced youth leader, called a Troop Guide, is assigned to work with this patrol on the skills required to attain the rank of First Class Scout. When patrol members have attained that goal, the troop guide is then re-assigned to another leadership position within the troop.
- Mọi thành viên của ban huấn luyện đều đóng vai trò trong khuôn khổ của một đơn vị Thiếu. Một số sẽ đóng vai thiếu sinh, một số đóng vai trưởng.
- Trong một đơn vị Thiếu đúng nghĩa, Đội Trưởng Nhất (một thiếu sinh), có bốn phần điều khiển tất cả các sinh hoạt và buổi họp đoàn, và chính là “khuôn mặt” lãnh đạo của đơn vị. Thiếu Trưởng, làm việc âm thầm với Đội Trưởng Nhất và các đội trưởng trong đơn vị để sắp xếp chương trình sinh hoạt, là người gián tiếp hướng dẫn đơn vị. Đây có thể là một khái niệm mới và không quen thuộc cho các trưởng ngành Ấu, luôn là một người trưởng thành.
- Khi một thiếu sinh mới gia nhập đơn vị, em thường được đặt vào một Đội Tân Sinh, dưới sự hướng dẫn của một thiếu sinh có kinh nghiệm, được gọi là Troop Guide, cho đến khi các em tân sinh đạt được đẳng thứ Hướng Đạo Hạng Nhất. Khi đó, Troop Guide sẽ được chỉ định một vai trò lãnh đạo khác trong đơn vị.

Tùng Nguyên VIII will be conducted over one full week. The six days of the course are modeled after a month in the life of a Troop with three troop meetings (Days 1, 2, 3) leading up to an outdoor experience (Days 4, 5), i.e., a campout.

The course will start at 7:00 AM on Sunday, July 31, 2016, and go through Saturday morning, August 6 2016, at Camp Maluhia, Wailuku, HI 96793 . All meals during the week will be served in B.P. Hall (Dining Hall) and you will be housed in cabins provided by Camp Maluhia. Shower and restroom facilities will be available.

While many of the training sessions will be conducted indoors, there will also be a number of outdoor activities, so please be prepared.

Tùng Nguyên VIII sẽ được diễn tiến trong vòng một tuần lễ. Sáu ngày của khóa học được mô phỏng theo một tháng sinh hoạt của một thiếu đoàn với ba cuộc họp đoàn (ngày 1, 2, 3) dẫn đến một cuộc cắm trại ngoài trời (ngày 4, 5).

Khóa học sẽ bắt đầu vào lúc 7:00 giờ sáng ngày Chủ Nhật 31 tháng 7, năm 2016, và kết thúc sáng Thứ Bảy, 6 tháng 8, tại trại Maluhia, Wailuku, HI 96793. Tất cả các bữa ăn trong sẽ được phục vụ trong nhà ăn chung (Dining Hall) và trường sẽ nghỉ trong các phòng ngủ chung của trại. Có sẵn cả phòng tắm và phòng vệ sinh.

Nhiều buổi học sẽ được thực hiện trong phòng, nhưng cũng sẽ có một số sinh hoạt ngoài trời, vì vậy các trưởng hãy chuẩn bị sẵn sàng

TÙNG NGUYÊN VIII-PRE-COURSE EDITION

Your patrol will need to create your own patrol project and flag. You will also be working closely with your troop guide to develop your ticket goals.

During the second half of the course (days 4, 5), as this is the outdoor experience, you will be backpacking your gear into a campsite 1 mile from B.P. Hall (Dining Hall). Your patrol will cook its own meals. The QM staff will provide all groceries. Bathhouse (shower and porcelain) facilities may not be

Mỗi đội sẽ cần thực hiện một dự án và cờ đội. Các trưởng cũng sẽ làm việc chặt chẽ với trưởng hướng dẫn đội để viết ra các mục tiêu và dự án riêng của mình (goals for your ticket).

Trong phần thứ hai của khóa học (ngày 4, 5), phần học tập kinh nghiệm ngoài trời, các trưởng sẽ đeo ba lô, dụng cụ và đi bộ vào một khu cắm trại cách Dining Hall khoảng một dặm. Mỗi đội sẽ tự nấu ăn. Ban quản trại sẽ cung cấp thực phẩm để nấu. Có thể không có phòng tắm nhưng sẽ có cầu tiêu tạm.

Gilwell Gazette

The Gilwell Gazette is the newspaper of the Wood Badge course. It is distributed each morning, with the intent of letting Troop 1 know as much as possible about the inner workings of the course. You will find the schedule of events for the day, interesting stories about people and activities, articles submitted by patrol scribes, and lots of material that relates to the operation of the course. Patrols are encouraged to submit articles by dinner time to have the article placed in the following day's issue, after editors' approval of course.

TÙNG NGUYÊN VIII-PRE-COURSE EDITION

Special requirements concerning activity in camp

We ask you not to use any electronic devices that could interrupt Wood Badge presentations or activities. If you have to text message or make a phone call, please excuse yourself from the learning area. Laptop computers are welcome, but please mute the sound. For use of tobacco products, do so out of sight of all Scouters in designated areas and dispose of waste properly. Driving in camp is not permitted unless authorized by the Scoutmaster. Quartermasters and Camp Maluhia Staff have permission. As always, be sure to have your items identified with your name. The Scoutmaster reserves the right to amend these privileges at anytime.

"It's in every one of us to make a difference in the Scouting program."

Your Wood Badge Neckerchief, Woggle and Beads

The resources and guides leave some questions about the wearing of the Wood Badge bead, neckerchief and woggle. It is mentioned in "The Story of Wood Badge," "Gilwell," and the "Duty Patrol Symbols," but it is unclear as to their exact wearing. The subject is also covered in the BSA insignia guide. But to give general guidance, the following has been the widely accepted practice for wearing Wood Badge items are:

- The "Wood Badge" is the beads. They may be worn anytime with the official BSA field uniform, with or without the neckerchief and woggle. The beads may be worn with the official BSA activity uniform (polo shirt), but never with a t-shirt. They may not be worn with the dress blazer uniform or civilian clothes.
- The Wood Badge neckerchief and woggle may be worn with any BSA field uniform. The woggle and neckerchief must always be worn together, and the beads must also be worn. It is optional if the beads thong is twisted over the tails of the neckerchief. No knot is tied in the tail of the neckerchief, it is itself a symbol of service.

Naturally, our Scoutmaster Alina Lee will advise all participants should there be any specific variations acceptable for wearing your neckerchief, woggle and beads, so please ask her should you have any questions.

Health officer, Medical Forms, Medications

Our course will have an on-site health officer, Mindy Nguyen, who is a registered nurse. She can provide routine medical treatment and handle minor medical problems.

Every Wood Badger must submit a current BSA medical form with all parts completed and signed. This must be on the new BSA form, older versions are no longer considered valid. Any Wood Badger who will be taking maintenance medication should plan to turn their medications in to the medical officer. Medications will be provided at the times prescribed (generally at mealtime). Medications that, by doctor's order, must be carried at all times (like Epinephrine or Nitroglycerin) will not be collected like maintenance medication. Those campers should carry their medications as ordered.

TÙNG NGUYÊN VIII-PRE-COURSE EDITION

Personal Equipment List

Required

- ☐ Official Scout uniform(s) for your current Scouting position (Note: A complete uniform includes the official shirt; shorts, long pants, skirts, or culottes; socks; and belt. A hat, neckerchief, and slide will be provided.)
- ☐ Scout activity uniform(s)
- ☐ Loose pants and/or appropriate length shorts
- ☐ Closed-toe shoes or boots (white or light colors not recommended!)
- ☐ Windbreaker or jacket
- ☐ Rain gear (poncho or rain suit)
- ☐ Underwear
- ☐ Sunscreen
- ☐ Insect repellent (non-aerosol)
- ☐ Sleeping bag
- ☐ Flashlight with spare batteries and bulb
- ☐ Pocketknife or multiple tool-type knife (no fixed-blade knives) – please make sure you put this in your checked luggage

- ☐ Medication in labeled containers
- ☐ Toiletries
- ☐ Towels and washcloths
- ☐ Pens, pencils, pocket notebook
- ☐ Canteen or water bottle
- ☐ Backpack for carrying your gear to and from the site of the outdoor experience
- ☐ Daypack
- ☐ Beach wear and towels

Optional

- ☐ Pillow
- ☐ Change of shoes
- ☐ Moccasins or camp slippers
- ☐ Shower footwear
- ☐ Sunglasses
- ☐ Religious book(s)
- ☐ Books of camp songs, skits, etc.
- ☐ Camera
- ☐ Ground pad, air mattress, or cot

Please provide your arrival/departure information to our Assistant Scoutmaster of Logistics if you have not done so already:

Tr Martin Phuoc Pham

Email : mnpham66@gmail.com

TÙNG NGUYỄN VIII-PRE-COURSE EDITION

About Camp Maluhia

The Maui County Council owns and manages one of the country's most widely used wilderness facilities -- Camp Maluhia. Camp Maluhia, which rests on the windward slopes of West Maui with a panoramic ocean view.

Camp Maluhia sits on 212 acres of land. Most of camp's facilities sit on 17 acres. It is conveniently located approximately 15 minutes from Wailuku. With its beauty, large capacity, and easy accessibility, Camp Maluhia is occupied 60% of the year and 95% of weekends throughout the year. In fact, few Boy Scout camps nationally are used as regularly by the general community as our camp.

Scouts are not the only ones who enjoy Camp Maluhia. Every year dozens of school groups, visiting Scout troops, other non-profit organizations, and the Maui community take advantage of the camp for retreats and gatherings. There is no Waihe'e Ridge Trail access from Camp Maluhia by foot or by vehicle. However, the road to get to Camp Maluhia is shared with the DLNR and Ridge Trail.

"A week of camp life is worth six months of theoretical teaching in the meeting room."

--Baden-Powell

Directions to Camp Maluhia

From the Kahului Airport (OGG)

Left out of the airport parking lot, going toward Costco. Right onto HI-37 (Krispy Kreme will be on your left). Stay left onto Hana Highway toward Kahului and Wailuku. Follow Hana when it curves left and becomes Kaahumanu Avenue. Right onto Kahului Beach Road (HI 340/3400). Right onto Waiehu Beach Road. Right onto Kahekili Highway (HI 340). Follow the directions from Kahekili Highway, at this point.

From Downtown Wailuku

Go north on North Market Street. North Market Street curves left and becomes Kahekili Highway. Follow the directions from Kahekili Highway, at this point.

From Kahekili Highway

Follow Kahekili Highway approximately 5 miles past a school, through neighborhoods and following the side of the mountain toward Kahakuloa.

In a tight left hand turn, you will see "Mendes Ranch" on your right. Immediately on your left will be a VERY tight left hand turn onto Waihe'e Ridge Trail Road.

Follow the road through one set of gates (only unlocked from 7AM-5PM and in good weather) and continue to follow the road. **Speed Limit on this road is 15 MPH.** There will be a "V" at one point where the road continues and on the right, another gate leads to a driveway. Continue left on the road.

When you reach the Trailhead for the Waihe'e Ridge Trail (a gate on your left leading to a pasture and a gate straight ahead on the road which is the trailhead), turn to the right. Go through one parking lot and park in the second parking lot. You will see a yellow gate and a small sign saying "Camp Maluhia".

NATIONAL WOOD BADGE COURSE

GILWELL GAZETTE

999-16 JULY 2016 GIA ĐÌNH HƯỚNG ĐẠO

History of Wood Badge

On the morning of September 8, 1919, nineteen men dressed in short pants and knee socks, their shirt sleeves rolled up, assembled by patrols for the first Scoutmasters' training camp held at Gilwell Park in Epping Forest, outside London, England.

The camp was designed and guided by Sir Robert Baden-Powell, a 61 year-old retired general of the British Army and the founder of the World Scouting Movement.

When they had finished their training together, Baden-Powell gave each man a simple wooden bead from a necklace he had found in a Zulu chieftain's deserted hut when on campaign in South Africa in 1888. The Scoutmasters' training course was a great success and continued to be held year-after-year. At the end of each course the wooden beads were used to recognize the completion of training. When the

original beads ran out, new ones were whittled to maintain the tradition established by Baden-Powell.

Because of these beads, the course came to be known as the Wood Badge Course. It continues to this day around the world as the advanced training course for leaders in Scouting.

Weather Report

- Mostly Sunny, unless of course otherwise
- There will be a High and a Low
- Darkness tonight

Inside this issue:

Goals of Wood Badge	2
Numbers?	2
Totem	2
Patrol Positions	3
Cub Scout	4
Chaplain's Corner	4
Health & Safety	4

Origin of the Beads

The origin of the Wood Badge beads is a necklace once worn by Dinizulu, a Zulu chief. When Baden-Powell was on a military campaign in Zululand, now part of South Africa, he pursued Dinizulu for some time but never managed to catch up with him. Baden-Powell is said to have found

the necklace when he came to Dinizulu's deserted mountain stronghold. The necklace, 12 feet long, consisted of more than 1000 arcada wooden beads. Such necklaces were known as iziqu in Zulu.

Much later, Baden-Powell looked for a distinctive award for the participants in the first Gilwell course. He constructed the first Wood Badge by taking two beads from Dinizulu's necklace, and threaded them onto a leather thong given to him by an elderly African

The Totem

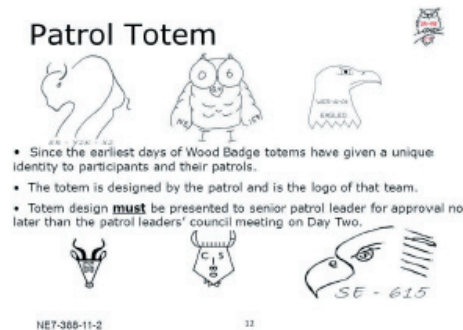
You may have noticed an intricate little drawing on the staffs' presentation charts, table markers, the walls of the dining area or on the back cover of your songbook. These are our "totems."

Later today, you will have the opportunity to create one of your own, with

your fellow patrol members. Your totem will be completely unique to the 5 or 6 individuals who belonged to your patrol during 999-16. It should symbolize you, your patrol members and your patrol critter. It should also be simple enough for you to recreate on the spot should you ever need to show (off) to someone else.

Make sure to participate in the creation of your totem during your patrol meeting today, and get it approved by SPL Craig by noon tomorrow. Don't know what your critter is yet? Don't fret—all in good time, my friend.

Patrol Totem

- Since the earliest days of Wood Badge totems have given a unique identity to participants and their patrols.
- The totem is designed by the patrol and is the logo of that team.
- Totem design **must** be presented to senior patrol leader for approval no later than the patrol leaders' council meeting on Day Two.

Goals of Wood Badge

The Wood Badge course is built on the following five themes:

- **Living the Values.** Value, Mission, and Vision
- **Bringing the Vision to Life.** Listening to Learn; Communication; Inclusiveness; Valuing People and Leveraging Diversity; Coaching and Mentoring
- **Models for Success.** Stages of Team Development; The Leading EDGE™ / The Teaching EDGE™
- **Tools of the Trade.** Project Planning; Leading Change; Problem Solving and Decision Making; Managing Conflict; Self-Assessment
- **Leading to Make a Difference.** Leaving a Legacy

What's with all the numbers ?

This Wood Badge course is unique. The staff and participants that come together for these six days are forever joined as a distinctive troop. In fact, every Wood Badge course is unique. As such, each course is given a unique set of numbers for identification.

This course is known nationally as 999-16. 999 is the National Council number and 16 is the year 2016. This course is also known as Tung Nguyen VIII. It means this is the seventh Vietnamese Wood Badge course for Vietnamese Scout Leaders from around the world. The Scouts Canada's Wood Badge syllabus were used in the first three Tung Nguyen course; and the BSA's 21st century Wood Badge syllabus were used starting with Tung Nguyen IV.

Wood Badge courses are separated into four regions; Northeast, Central, Western and Southern. Each region has an exclusive numbering system for keeping track of the Wood Badge courses.

For example NE-IV-204 means that the course is the 204th course in the Northeast region (NE), and is in area IV

WHAT'S IN A PATROL ?

The Patrol Leader

- Take a leading role in planning and conducting patrol meetings and activities.
- Encourage patrol members to fully participate in the Wood Badge course and achieve all they can.
- Represent the patrol as a member of the Patrol Leaders' Council (PLC).
- Set a good example by living up to the Scout Oath and Law
- Practice using the leadership and team skills being presented during Wood Badge presentations.
- Ensure that daily patrol self-assessments are carried out in a timely effective manner.
- Provide patrol members with all the resources and information they need to succeed.
- Empower the patrol to become a high-performance team.
- See that the patrol is prepared for all course presentations and activities.

The Assistant Patrol Leader

- Assume the responsibilities of the patrol leader whenever the patrol leader is unable to do so.
- Encourage patrol members to fully participate in the Wood Badge course and to achieve all they can.
- Assist the patrol leader in empowering the patrol to become a high-performance team.
- Set a good example by living up to the Scout Oath and Law

The Chaplain's Aide

In concert with the chaplain aides of the other patrols and with the assistant Scoutmaster assigned to coordinate their efforts, the patrol chaplain aide will

- Learn what resources are available that can be used for religious observances during the course and make that information available to the rest of the patrol
- Develop and help present the participants' Scout Own religious service.
- Assist in conducting any other religious observances that may arise during the Wood Badge course.
- Set a good example by living up to the Scout Oath and Law.

The Patrol Scribe

- Provide interesting and timely material about the patrol to the publisher of The Gilwell Gazette, the stupendous, magnificent, informative, clever and fun daily newspaper or the course.
- Set a good example by living up to the Scout Oath and law.

The Patrol Member

- Provide interesting and timely material about the patrol to the publisher of The Gilwell Gazette, the stupendous, magnificent, informative, clever and fun daily newspaper or the course.

Set a good example by living up to the Scout Oath and law

Wood Badge for the
21st Century
WB 999-16
TUNG NGUYEN VIII

Camp Maluhia
Wailuku, Hawaii

Cub Scout motto

Do Your Best

Cub Scout colors

Blue and Gold

What does "Webelos" stand for ?

We'll be loyal Scouts

Cub Scout Promise

I (name) promise to do my best To do my duty to God and my country, To help other people, and To obey the Law of the Pack.

Law of the Pack

The Cub Scout follows Akela. The Cub Scout helps the pack go. The pack helps the Cub Scout grow. The Cub Scout gives goodwill.

Patrol Reports

Patrols are invited to submit daily reports for inclusion in the Gilwell Gazette. Reports are due to the Troop Scribe no later than 5 PM.

Patrol Assignments

Program Patrol - Bob Whites

Service Patrol - Beavers

Chaplain's Corner

- Saying Grace, or giving thanks to God for the food and for other blessings, should be a part of every Scout meal.
- A Scouts Own service should be a part of every Scouting overnight. It can be run at any time during the event.
- When saying an opening or closing prayer, saying Grace, or conducting a Scouts Own service, be sure not to invoke any names or symbols for God that may conflict with the beliefs of others. In other words, "non-sectarian" means never having to say you're sorry.
- Services for Scouts all of one faith or run by a unit chartered to a religious organization may use names and symbols of their choosing.

Health & Safety Alert

- Periodically check for ticks. They have been found in camp.
- Make sure you always have your water bottle with you, replenish it frequently, and keep drinking.
- Remember: "A hydrated Scout is a happy Scout; a dehydrated Scout is a dead Scout; and dead Scouts have no FUN!"

We proudly announce
TUNG NGUYEN 8'S
STAFF caught all
Pokemon around
campsite so please do
not try to catch them
while training

PAPARAZZI CORNER

NATIONAL WOOD BADGE COURSE

GILWELL GAZETTE

999-16
JULY 2016

GIA ĐÌNH HƯỚNG ĐẠO

Nhật ký Tùng Nguyên—Letter from the Scribe

Day 1 của TN8 là một ngày mọi người đều chờ đợi với háo hức và hồi hộp. Khó khăn bất ngờ đầu tiên là mưa tầm tã kéo dài từ đêm đến luôn sáng. Tuy nhiên staff đã ứng biến nhanh và hữu hiệu bằng chút thay đổi, đem sinh hoạt từ ngoài trời vào trong phòng và mọi chuyện vẫn diễn tiến tốt đẹp.

Chương trình của ngày đầu khá là dồn dập. Từ staff đến khoá sinh và cả nhà bếp đều tất bật chạy theo đồng hồ. Nhưng với tinh thần hướng đạo cao độ, mọi chuyện đều xuôi xê. Nhà bếp đã khoản đãi hai bữa ăn phải gọi là khá "thịnh soạn". Chương trình vừa học vừa chơi đã khiến mọi người tuy mệt nhưng thật vui vẻ, thoải mái. Phần lửa trại rất đặc sắc, sống động với màn cuối nhẹ nhàng, sâu sắc.

Nhờ vai trò được giao phó, scribe có cơ hội quan sát, tiếp xúc khá nhiều, xin đóng góp chút nhận xét cá nhân: khoá mang tên Việt "Tùng Nguyên"

nhưng hầu hết mọi đề tài từ giảng dạy đến trò chơi, patrol meetings đều bằng tiếng Anh! Sự pha trộn thêm tiếng Việt có thể giúp những khoá sinh quen thuộc tiếng Việt thấy thoải mái hơn, đồng thời giúp các khoá sinh trẻ cơ hội học hỏi thêm tiếng mẹ đẻ.

Have you seen these gentleman?

Weather Report

- Once again there will be weather today
- Details at 11 P.M.

What's This Puzzle Game All About?

You may have asked yourself...so what is the purpose behind mixing up the puzzle pieces during yesterday's Troop Meeting?

It's a good question...and here's why: many times in team-based problem solving situations, individual team members typically overlook their peers as a resource. Your teammates can be one of the best sources of ideas and information that you have to work and solve a problem or address an issue or opportunity. They can bring fresh ideas, unique experiences, new skill sets, and a fresh perspective. This is why we traded puzzle pieces among patrols...to force you to look to your teammates for one of the pieces to finish your puzzle.

And, why did the Senior Patrol Leader have a piece as well? That is easy too!

In problem solving situations, you may not have been given the required resources to work a problem or address the opportunity. As your patrol became engaged, you realized that a final piece was missing. By your SPL retaining a piece of your puzzle, you were forced to look outside of the group to get that final piece. So it is in real life team-based problem solving. There are resources that the team brings and has, and there are resources that must be obtained from outside the group.

A simple little game...with a far reaching lesson.

Do Good

"I often think, when the sun goes down, the world is hidden by a big blanket from the light of heaven, but the stars are little holes pierced in that blanket by those who have done good deeds in this world. The stars are not all the same size; some are big, some are little, and some men have done small deeds but they have made their hole in the blanket

by doing good before they go to heaven. Try to make your hole in the blanket by good work while you are on earth. It is something to be good, but it is far better to do good."

Lord Robert Baden-Powell

The Kudu Horn and Scouting

The kudu is a species of antelope which ranges from South Africa to Ethiopia. A kudu bull may stand over five feet high and is colored from red-dish gray to almost blue.

It may seem strange that the horn of an African antelope, a type used by the Matabele as a war horn in the 19th century, should call Scouts and Scouters together in America and in many countries around

the world. But it was just such a horn that roused the first Scouts ever called together.

It was on a raid during the Matabele Campaign that Baden-Powell first heard the kudu horn. He was impressed by the horn's great carrying power. He brought one back with him and used it to call the first Scouts to assembly at Brownsea during the summer of 1907.

Learning Objectives

As a result of attending Wood Badge, participants will be able to:

1. View Scouting globally, as a family of interrelated, values-based programs that provide age-appropriate activities for youth.
2. Recognize the contemporary leadership concepts utilized in corporate America and leading government organizations that are relevant to our values-based movement.
3. Apply the skills they learn from their participation as a member of a successful working team.
4. Revitalize their commitment by sharing in a overall inspirational experience that helps provide Scouting with the leadership it needs to accomplish its mission on an ongoing basis.

3 Categories of Diversity

- Human Diversity (gender, race, age, physical appearance, health, etc.)
- Cultural Diversity (language, lifestyle, heritage, belief systems, religious beliefs, traditions, etc.)
- Organizational Diversity (teamwork, roles, relationships, leadership, empowerment, education, training, affiliations, etc.)

Valuing People & Leveraging Diversity

- Valuing people includes considering the ways we respond to those whose values differ from our own and the messages we send to young people about how they should respond to those whose values are different from their values.
- Diversity and change are closely related. The skills of Leading Change can help us use diversity in ways that are positive and productive.

How Does Diversity Make Us Stronger?

- Valuing people and leveraging diversity allows for the full utilization of all people involved in an organization, a community, and a nation.
- We are stronger together than when we are apart.
- When our own backgrounds influence our recognizing solutions to problems, leveraging diversity by embracing the varied experiences of those around us opens up new ways of thinking about the tasks at hand.
- Out of our differences come inspirations, new ideas, and new solutions.

Monday's Schedule

Wood Badge for the
21st Century
WB 999-16
TUNG NGUYEN VIII

Camp Maluhia
Wailuku, Hawaii

**WIN ALL
YOU CAN!**

"Play for more than you can
afford to lose, and you will learn
the game."

- Winston Churchill

7:00 A.M.	Breakfast and Patrol Self-Assessment
8:00 A.M.	Gilwell Field Assembly
8:30 A.M.	Pictures
9:20 A.M.	Break
9:30 A.M.	Troop Meeting
11:00 A.M.	Break
11:10 A.M.	Stages of Team Development
12:00 P.M.	Lunch / PLC
1:30 P.M.	Communication
2:20 P.M.	Break
2:30 P.M.	Project Planning
5:00 P.M.	Patrol meeting
7:00 P.M.	The Wood Badge Game Show
7:50 P.M.	Break
8:00 P.M.	The Game of Life
9:00 P.M.	Cracker Barrel

Patrol Reports

Patrols are invited to submit daily reports for inclusion in the Gilwell Gazette. Reports are due to the Troop Scribes no later than 5 PM.

Patrol Assignments

Program Patrol: Bobwhite

Service Patrol: Antelope

Chaplain's Corner

- Saying Grace, or giving thanks to God for the food and for other blessings, should be a part of every Scout meal.
- A Scouts Own service should be a part of every Scouting overnight. It can be run at any time during the event.
- When saying an opening or closing prayer, saying Grace, or conducting a Scouts Own service, be sure not to invoke any names or symbols for God that may conflict with the beliefs of others. In other words, "non-sectarian" means never having to say you're sorry.
- Services for Scouts all of one faith or run by a unit chartered to a religious organization may use names and symbols of their choosing.

Health & Safety Alert

- The ASM for Facilities has requested that you not remove the mints from the little sink in the port-a-john.
- When using the port-a-john, please remember to remove your hat from the back of your pants, before sitting.

Ngày đầu nhập khóa

Lực lượng nhà bếp không nhiều, nữ ngày 1 chỉ có 2 người, các anh nam thứ đến 4,5 người chuẩn bị cho 3 bữa ăn trong tình trạng dụng cụ trang bị thật sự rất thiếu thốn, hầu như ban ẩm thực phải xuống phố mua thêm thức ăn vì phương tiện dùng bảo quản thức ăn của trại chưa thuận tiện.

Ban ẩm thực rất mong đón nhận những ý kiến của khóa sinh hầu chuẩn bị tốt cho các bữa ăn kế tiếp...

Nhấn nhủ các trại sinh : đối với Đội phục vụ, cố gắng đến sớm để giúp ban ẩm thực chuẩn bị buổi cơm, sau buổi ăn, giúp thu xếp để ban ẩm thực tiếp tục chuẩn bị buổi ăn kế tiếp.

PATROL REPORT

Beaver Patrol

Today, the team elected our patrol leader and other positions for every day at camp this week. It felt nostalgic to feel like a thiếu sinh again, after about 7 years. The patrol structure and discussion brought back memories from my youth.

Andy Bui

Bobwhite Patrol

Hi everyone! Bobwhites here. We're settling in and are having a lot of fun with each other. With Day 1 being almost done, here are some things that we wanted to note:

Lunch was so great <3. There were a lot of food and everything was really good. Thanks again, kitchen staff!

We thought that the flag ceremony was really unique because it was the first time seeing the original (first) American flag being displayed.

The last thing that I personally wanted to say was that I didn't realize how much time we would be spending in our Class A :P

Well that is it for now!

P.S. We know how much you wanted to be mentioned so, thanks for being the best troop guide Matt!!

Owl Patrol

Today we would like to welcome our newest owlet, Katherine Vo. We would also like to congratulate the newest kit of the Fox patrol, Katherine Duong.

Antelope Patrol

Trưởng Christine troop guide của Antelope.

Lucky, may mắn Antelope có được một chị troop guide thật dễ thương và đầy nhiệt tâm. Hoan hô chị này một cái. Chị hướng dẫn bài vở thật dễ hiểu và sẵn sàng giải thích bằng tiếng Việt với anh Liêm các bài học.

Bây giờ chúng tôi mới biết được thế nào là troop guide, và sự kiên nhẫn của troop guide như thế nào.

Chị là bài học làm trưởng đầu tiên WB 999-16.

Một lần nữa hoan hô chị này một cái!

Bear Patrol

Greeting from the Bear patrol! Happy first day of camp, to celebrate, we would like to serenade you with our haiku:

Wood Badge has started.
Some rain won't keep us away.
Bears are the best! Rawr!

Eagle Patrol

Today our patrol learn how to make a woggle. For some of us was the first time, and for the others, we were just relearning how to make one. All of our members completed making our woggle, but one person. We turn to look at our patrol leader Randall and he was still struggling with his woggle. We all had a laugh because he want to perfect his woggle and ended up making his woggle about two or three times before he settled for the final product.

Fox Patrol

It's day one of wood badge and we started off running with the weather not exactly on our side. It was raining on and off but it wasn't something us scouts couldn't handle. Quick breakfast, groups were assembled, and we were off to activities. They consisted of 3 stations in rotation: knots lesson, scout law and oath puzzle, and scouting presentations. It was confusing at first why we were doing these activities but it was clarified during our rainy flag ceremony that we were starting as cub scouts and bridging up to boy scouts. Once bridging was done, we learned how to create a woggles, was inducted in as official boy scouts, and continued the rest of the day with multiple lectures on subjects such as diversity, how a plc is run and much more. Let's just say today was a impacted first day of the camp and we can't wait to see what else is to come of the program.

Buffalo Patrol

On this day, July 31st of 2016, pokemon trainers from all over the world gathered at Maui, Hawaii to continue the brutal quarrel between the teams of Valor, Mystic, and Instinct. To their demise, they find themselves stranded for a week with no pokemon and no signal. Instead, they listened to lectures about teamwork, leadership, and diversity. Truly touched by this newfound knowledge and wisdom, Troop guide Kevin Nguyen of Valor, Khang Nguyen (also of Valor), Mai Zahn of Mystic, Kevin Pham of Instinct, and Man Pham an Tina Pham who were too cool for pokemon banded together to assemble an alliance. And thus the Buffalo Clan was founded. They celebrated this milestone towards world peace with the finest of luncheons. Tears of happiness fell from their eyes. It was beautiful.

Troop Guide (Tr. Kevin Nguyen)

FUN FACT #1

"A *buffalo chip*, also known as a meadow muffin, is the name for a large, flat, dried piece of dung deposited by the American bison. Well dried buffalo chips were among the few things that could be collected and burned on the prairies and were used by the Plains Indians, settlers and pioneers, and homesteaders as a source of cooking heat and warmth." – wikipedia.org

GILWELL GAZETTE Volume 8, Issue 3

August 2, 2016

NATIONAL WOOD BADGE COURSE

GILWELL GAZETTE

999-16
JULY 2016

GIA ĐÌNH HƯỚNG ĐẠO

Aloha to my Family,

Welcome to Tung Nguyen VIII from your ASM Troop Guide!

Give a man fish and you feed him for a day; teach a man to fish and you feed him for a lifetime. We, the staffers of Tung Nguyen VIII, hope that you can take home some Scouting and non-Scouting knowledge to apply to your own unit and personal life.

If you are feeling overwhelmed this morning, then you are definitely on the right path in Tung Nguyen. It is a jam-packed program with many different perspectives to the same basics that you have encountered over the years. The Troop Guides are there to help you ease into the program. When I was taking my own Wood Badge course at my Orange County Council, I was certainly overwhelmed as well. My troop guide was there with me as I tried to absorb as much information as I can through the two weekend program.

Most of all, we are here to have fun in this beautiful weather! The best things in life are what you make out of it. When it rained, I loved the smell of the fresh rain. But when the sun came out, I loved the warm sun shining on the path to Gilwell Hall.

We hope that you are enjoying your time here with us as the week progresses and let's have fun!

TABTT

ASM Troop Guide—Mama Tiffany

Tùng Nguyên 8 - Group Picture

PAGE 1

TÙNG NGUYÊN VIII

Wood Badge for the 21st Century
WB 999-16 - TUNG NGUYEN VIII

Camp Maluhia
Wailuku, Hawaii

Tuesday's Schedule

- 7:00 A.M. Breakfast and Patrol Self-Assessment
- 8:00 A.M. Gilwell Field Assembly
- 8:30 A.M. *Interfaith Worship Service*
- 9:20 A.M. Break
- 9:30 A.M. Troop Meeting
- 10:50 A.M. Break
- 11:00 A.M. *The Leading EDGE / The Teaching EDGE*
- 11:50 A.M. Break
- 12:00 P.M. Lunch / PLC / Chaplain's Aides Meeting
- 1:30 P.M. *Conservation Project Planning*
- 2:20 P.M. Break
- 7:00 P.M. October Sky
- 9:30 P.M. Cracker Barrel

Patrol Reports

Patrols are invited to submit daily reports for inclusion in the Gilwell Gazette. Reports are due to the Troop Scribes no later than 5 PM.

Chaplain's Corner

- Saying Grace, or giving thanks to God for the food and for other blessings, should be a part of every Scout meal.
- A Scouts Own service should be a part of every Scouting overnight. It can be run at any time during the event.
- When saying an opening or closing prayer, saying Grace, or conducting a Scouts Own service, be sure not to invoke any names or symbols for God that may conflict with the beliefs of others. In other words, "non-sectarian" means never having to say you're sorry.
- Services for Scouts all of one faith or run by a unit chartered to a religious organization may use names and symbols of their choosing.

Tin Nhà Bếp

Ban ẩm thực đã tăng cường nhận lực, trước hết thông ông cống để có thể rửa rau cải, thịt dễ dàng hơn, làm việc chung giữa các Trường Việt – Hoa nhịp nhàng hơn mặc dù đôi khi cả hai bên đầu dùng tiếng tay, thực đơn sẽ thay đổi từng bữa ăn được ban ẩm thực nghiên cứu tỉ mỉ, các khóa sinh cần yên tâm để chú tâm đến các bài giảng

Thông Báo Về Du Ngoạn Sau Khóa Học

- Các khóa sinh hay huấn luyện viên nào có ý định tham dự 3 ngày tour đảo Maui xin lưu ý :
- Đóng \$100.00 để ngủ tại trại từ 6 đến 12/8/2016
- Tham dự 3 ngày tour với giá \$100.00 bao gồm phương tiện di chuyển (mướn xe và xăng)
- Suốt chuyến đi, ăn uống tự túc.
- Ghi danh với Tr. Martin Phước Phạm trước ngày 3/8/2016.
- Lưu ý, ghi danh sớm có chỗ, nếu trễ, xin đợi khóa sau.
- Đồng thời các Trường cũng cho Tr. Martin Phước Phạm giờ giấc cần phương tiện để đưa ra phi trường hay hotel sau ngày bế mạc khóa Tùng Nguyên VIII

Patrol Assignments

Program Patrol - Eagle

Service Patrol - Buffalo

Health & Safety Alert

- The ASM for Facilities has requested that you not remove the mints from the little sink in the port-a-john.
- When using the port-a-john, please remember to remove your hat from the back of your pants, before sitting.

Wood Badge Critters

Beaver, Bob White, Eagle, Fox, Owl, Bear, Buffalo, Antelope. You may ask yourself, where did these names for the Wood Badge patrols come from?

According to Ken Davis, noted Wood Badge scholar, the original patrols for the first Wood Badge course at Gilwell in 1919 were: Curlews, Ravens, Bulls, and Wolves. These copied the first patrols that Baden-Powell had used at his first Scout camp at Brownsea Island in 1907.

As the course popularity spread, each country chose patrols with animal names unique unto themselves. For the experimental 1936 Wood Badge course in the United States the patrols were Owl, Woodpecker, and Wood

Pigeon. Davis says it's likely that Colonel John Skinner Wilson, then the Camp Chief at Gilwell, had some influence in the choice of the patrol names. (Wood Pigeon???)

The first two official BSA Wood Badge courses, held at Schiff Scout Reservation in New Jersey and at Philmont in 1948, both had four patrols and both used our normal patrol names of Beaver, Bob White, Eagle, and Fox. When the other four patrols were actually first used in the United States is unclear.

"What can we do to reduce our impact on the environment and on the experience of other visitors?"

Leadership Styles

Leadership style is the manner and approach of providing direction, implementing plans, and motivating people. There are three distinct styles:

Authoritarian (autocratic): This style is used when the leader tells the team what he wants done and how to do it, without getting the input of any followers. Some of the appropriate conditions to use this style are when you have all the information necessary to solve the problem, are short on time, or your team is well motivated. This style should only be used on rare occasions. If you have the time and want to gain more commitment and motivation from your team, then use a participative style. Do not confuse this style with an abusive, unprofessional style called *bossing people around*.

Participative (democratic): This style involves the leader including one or more teammates in on the decision making process (determining what to do and how to do it). However, the leader maintains the final decision

making authority. This style normally is used when you have part of the information, and your team has other parts. (A Leader is not expected to know everything—this is why you employ *knowledgeable & skillful* teammates) Using this style is not a sign of weakness; rather it is a sign of strength that your team will respect, allowing them to become part of the team and you to make better decisions.

Delegative (free reign): In this style, the leader allows the team to make the decisions; however, the leader is still responsible for the decisions that are made. Use this style when the team is able to analyze the situation and determine what needs to be done and how to do it. You cannot do everything! You must set priorities and delegate certain tasks. This is a style to use when you have full trust and confidence in your team. Do not be afraid to use it, however, use wisely!

Leave No Trace (LNT)

Leave No Trace, Inc. is a nonprofit educational corporation authorized by the National Park Service, U.S. Forest Service, Bureau of Land Management, and U.S. Fish and Wildlife Service. The mission of the Leave No Trace program is to develop a nationally recognized minimum-impact backcountry educational system that educates wildland user groups, federal agencies, and the public through training and effective written and video materials.

Leave No Trace Awareness Award

Youth and adults are eligible for BSA's Leave No Trace Awareness Award upon successful completion of Leave No Trace training in their unit. The

award patch may be worn on the uniform shirt pocket. To qualify, applicants must complete the following requirements and submit an application signed

by a unit leader to the local council service center. Applications are available at the council service center.

Principles of Leave No Trace

- Plan Ahead and Prepare
- Travel and Camp on Durable Surfaces
- Dispose of Waste Properly (Pack It In, Pack It Out)
- Leave What You Find
- Minimize Campfire Impacts
- Respect Wildlife
- Be Considerate of Other Visitors

LNT Awareness Award Requirements for Scouts

1. Recite and explain the principles of Leave No Trace.
2. On three separate camping / backpacking trips, demonstrate and practice the principles of Leave No Trace.
3. Earn the *Camping* and *Environmental Science* merit badges, or do requirement #3 under the Scouter requirements.
4. Participate in a Leave No Trace related service project.
5. Give a 10-minute presentation on a Leave No Trace topic approved by your Scoutmaster.
6. Draw a poster or build a model to demonstrate the differences in how we camp or travel in high-use and pristine areas.

Outdoor Code

As an American, I will do my best to:

BE CLEAN IN MY OUTDOOR MANNERS,

I will treat the outdoors as a heritage.

I will take care of it for myself and others.

I will keep my trash and garbage out of lakes, streams, field, woods, and roadways.

BE CAREFUL WITH FIRE,

I will prevent wildfires.

I will build my fires only where they are appropriate.

When I have finished using a fire,

I will make sure it is cold out.

I will leave a clean fire ring, or

Remove all evidence of my fire.

BE CONSIDERATE IN THE OUTDOORS,

I will treat public and private property with respect.

I will use low-impact methods of hiking and camping.

and **BE CONSERVATION MINDED.**

I will learn how to practice good conservation of soil, waters, forests, minerals, grasslands, wildlife, and energy.

I will urge others to do the same.

PATROL REPORT

Beaver Patrol

Sáng nay đội Beaver sạch sẽ quá !! Mọi người sáng láng vui vẻ. A ! thì ra hôm nay các đội được chụp hình. Uniform gọn ghẽ. Đội trưởng Marvin đi tới đi lui, tay cầm cờ nhìn từng đội viên “À! Mình sẽ làm một kiểu gì đi chứ để có một “bô” hình thật “ngầu” nha các bạn!”

Thế là bàn tới bàn lui. Có bạn đòi ngồi, có bạn đòi đứng. Cuối cùng chúng mình thống nhất với nhau là mình đứng nghiêng nghiêng hàng một, để cờ đội nằm ngang dọc theo hàng. 1-2-3 chúng ta cùng khum người đẩy ra phía trước nhé! “Cắc!” Rồi một “bô” tuyệt hảo!!!

Loay hoay rồi đến trò chơi kẹo vào tở. Andy có ý kiến là chúng ta sẽ giúp nhau làm chung bằng cách một người đứng và giữ cho người chơi kẹo vào tở có thể rướn người gần đến đích hơn để có thể chơi vào. Thế là cả đám hoan hô bạn Andy Bùi và mọi người vui vẻ làm theo ý kiến của bạn.

He he, nhờ vậy mà đội Beaver đạt được 35 điểm. Tuy không là điểm cao nhất so với các đội khác xong tất cả đã thể hiện được tinh thần đồng đội thật cao.

Owl Patrol

Hawaii cảnh đẹp hữu tình
Cú con tất bật vui chơi xum vầy
Totem đã nộp, lá cờ treo lên
Tiêu đề dự án trường Lâm phê rồi
Đồng tâm chuyển kẹo trong tở
Điểm cao năm mươi bốn cả đoàn reo vui
Trò chơi đập vịt ban chiều
Giao tiếp thất bại vịt kêu tí tồ
Cả ngày đoàn Cú quây quần
Quên con mệt mỏi nụ cười trên môi.

Antelope Patrol

Hello fiends,

The weather today was pretty nice, which means we were able to see the ocean and I was 110% sleepier.

On another note, thank you, kitchen staff, for the most amazing curry ever today. The Antelopes were going to penetrate the atmosphere with our bullet rocket, but we were cheated out of victory of the Bobwhites. We'll find a way to get back at yall.

Thank you, staff, for making this experience possible.
Con gì? Antelope! Ăn gì? Cantelope!

Alyssa Trần

Bear Patrol

The Bears!
Not too hot. Not too cold. Juuuust right.

Day 2 started off great! A very brief rain in the morning quickly subsided to cool breezes and a crystal clear view of the ocean from BP Hall. We capitalized on the good weather and took so many hilarious group pictures after Gilwell Assembly!

Our patrol is bonding quickly and working effectively as a team. Today, we learned about the different stages of team development, and our patrol is definitely well into the norming phase!

Wood badge has been a spectacular experience so far and we are looking forward to all the activities and challenges to come.

Thought for the Day

A good leader so inspires people that when the task is finished, the people will say: "we did it ourselves".

Chinese Proverb

Eagle Patrol

Chúng ta học được diversity trong khóa TN 8. Các Trại sinh về sẽ áp dụng diversity cho đoàn đội của mình. Nhưng ngay trong khóa TN 8 này mình, trong bữa ăn trưa Blue and Gold, có ai chú ý đến diversity trong các món ăn chưa các bạn? Một điều gây ngạc nhiên và làm gương ngay lập tức đó là:

Món ăn kiểu Mỹ: Pasta và sausage

Kiểu Trung Hoa: Tôm lăn bột chiên

Kiểu Nhật Bản: Sushi cá salmon

Món chay: Cà tím xào đậu hũ

Món Việt: Gà xào rau cải

Thật là đặc biệt có một không hai trong trại huấn luyện này. Thật nhiều cảm ơn các hòa đầu quân của Trại TN 8. Hoan hô các Trưởng, chúng tôi phục các Anh /Chị rất nhiều.

Fox Patrol

Đội Cáo có vẻ mệt mỏi sau ngày đầu với một chương trình dài từ 7am tới hơn 10pm. Ngày thứ Hai thì lại khác, toàn bộ Cáo làm việc với chung với nhau để hơn ngày đầu. Có lẽ vì biết thêm về nhau và gần gũi nhiều hơn hôm qua. Vài phút đầu của trò chơi Zulu chuyển bánh gặp rất nhiều trở ngại, nhưng sau khi tìm được cách chơi đồng đội hợp nhất, đội Cáo đã rút được bài học làm việc đồng nhất để giữ bánh luân chuyển liên tục. Với tinh thần đồng đội đó, tất cả bài học về sau qua trò chơi thực hành cũng được chơi dễ hơn. Hơn nữa, Đội cũng chế được 1 phi thuyền đẹp để đưa Đội Cáo lên cung trăng thăm chị Hằng. Tuy ham học, nhưng cũng không quên phần nhiệm vụ, Đội Cáo cũng hoàn tất xong cờ đội, hội họp liên tục để bàn thảo về dự án của Đội Cáo trong vài ngày tới.

Raven Patrol

Hey y'all Ravens here! We missed out on the first gazette but don't worry we are alive and well :P Day 2 was a fun day for us because we got to play games that helped us work together better as a team. In the blindfolded game, Vivian and Nam led Brainy and Karen into 3 landmines each, but despite the penalties we finished in a short amount of time. Also, the lunch was really good today. Especially the "cà ri"!!! Shout out to the kitchen staff for cooking such delicious food

Bobwhite Patrol

Day Two Done!

- Class B was a welcomed change.
- Excited to see the group pictures.
- The ocean view is awesome.

'What did the buffalo say to his son when he was leaving?'
'Bye-son'

'What does the beaver say when the flow is too strong?'
'Dam it!'

Shout out to our Troop Guide, Matt. He likes people, places, and things

Buffalo Patrol

"We lead not through the examples of our power, but through the power of our examples". It is within these powerful words by Vice President Joe Biden that encourage us to find the best of our characters and inspire others to do more than "just enough". Each of our patrol is unique, and each one of us leads in a different way – Only when we can lead by setting great examples may our troop be able to finally perform "as one".

GILWELL GAZETTE Volume 8, Issue 3

August 2, 2016

GROUP PICTURES

Beaver Patrol

Buffalo Patrol

Bobwhite Patrol

Raven Patrol

Eagle Patrol

Fox Patrol

Owl Patrol

Buffalo Patrol

Troop guide

Bear Patrol

STAFF

NATIONAL WOOD BADGE COURSE GILWELL GAZETTE 999-16 GIA ĐÌNH HƯỚNG ĐẠO

Aloha to Gia Đình Hướng Đạo!!!!!!!

Trời, 3 ngày rồi sao?!

3 days have gone by already? I thought it had been at least a year that I've got to know y'all, Tùng Nguyên 8 critters. Hmmm I don't know if you're boring or we just hit that norming stage already?! lol. Honestly, even though I am not your Troop Guide but I feel like we already got in a norming stage with such a short time we have been on our "cast-away" journey. J

That norming feeling does not come just that easy if I have to compare it with our other reality side. I guess that connection must have come from the place where we all belong, Back To Gilwell, where our hearts pour out with a desiring passion of serving others above self, a passionate vision of building youth, our future leaders. Despite where we come from (Vietnam, Australia, Taiwan, US or even different ethnic background) that passion definitely leads us to this island, in a wonderful brotherhood/sisterhood, where Baden Powell's vision comes alive again.

Your adventure of outing is awaiting you today, Day 4 of Tùng Nguyên 8. I do not know how anxious you are but I still remember my first Wood Badge participant experience from 20 years ago where I actually felt more for my Scouts when their leaders actually walk in their Scouts' shoes. Scouting does not exist without "Outing", we hope you can experience more of how our Scouts would do on this outing and during Tùng Nguyên 8. Let's take this momentum from this Happy Land and spring forward to your vision with your own mission.

Btw, did I say 20 years ago? Wow time flew by when I still remember my first time attending Tùng Nguyên 3, at Gilwell Park in UK. 1996! And more fascinating that I still serve with some brothers who we met from 20 years ago in Tùng Nguyên 3: anh Đệ, anh Long, anh Việt and anh Tú (we also see anh Kiệt's new generation in this course). Wow, they are old! LOL :-). Time can fly by but our friendship and Scouting passion is always around!

Viết cho xong ticket đi nghe! Xin chúc các anh chị em được thành công với đoàn và đoàn sinh của mình nhé! Thank you for your selfless commitment to Scouting!

Back to Gilwell, happy land, I'm going to watch you finishing your ticket if I can! :-)

TABTT

Trần Gia Phú – ASPL

Hải Ly Gilwell

**Antelope's group photo
from yesterday, our
apology!**

Conservation Project - Hawaiian Garden

"Do a good turn daily" is the motto of the Boy Scouts of America and we at Tung Nguyen VIII will support that on Thursday with a conservation project. This project will support learning by our 51 participants as well as giving back to the community and nature.

A Hawaiian garden is the goal of Camp Mahulai and you will have a chance to support their efforts. Our team will hike up to the site and work for a couple hours clearing both native and non-native species. The goal is to clean as much space as possible to support the camp in getting ready have to replant the area. The new garden will have only native species set around a trail that people can walk through. They will not only be able to see the native beauty of the original flora, but also learn about the various plants.

Our efforts have already started by working with the Camp leadership to understand the motivation behind the project (local flora and history preservation), people needed (our 51 participants and 25 staff), and materials needed (machettes, scythes, and other implements of destruction).

Our safety plan starts with having the right medical equipment and personnel (our own Troop Guide Mindy), an understanding of dangerous animals in the area (none), and proper personal safety equipment (gloves, long pants, sunscreen, and bug repellent). We will have proper supervision of both our staff leadership as well as patrol leaders from the various patrols. We will work with discipline to make sure that we protect each other. Thank you in advance for your safe work that can help the Camp, contribute to the environment, and help develop our participants and staff!

Joel A Eacker

Characteristics of Effective Teams

1. The team must have a clear goal (avoid fuzzy, motherhood statements.)
2. The team must have a result-driven structure.
3. The team must have competent team members.
4. The team must have unified commitment (this doesn't mean that team members must agree on everything; it means that all individuals must be directing their efforts towards the goal).
5. The team must have collaborative climate (a climate of trust produced by honest, open, consistent and respectful behavior).
6. The team must have high standards that are understood by all (team members must know what is expected of them individually and collectively; statements such as "positive attitude" and "demonstrated effort" are not good enough).
7. The team must receive external support and encouragement.
8. The team must have principled leadership (team members must know that the team leader has the position because they have good leadership skills and are working for the good of the team; the team leader cannot put him/herself above the team, achieving personal recognition or otherwise benefiting from the position).

From a book titled *Teamwork: What Must Go Right/What Must Go Wrong* by Larson and La Fasto

TÙNG NGUYỄN VIII

Five Steps of Systematic Problem Solving

Step 1 - Define the problem. Do this as accurately and completely as possible. The better you understand the problem, the more quickly and efficiently you can solve it.

Step 2 - Gather information. Consider *quantitative* information (facts that can be measured) and *qualitative* information (how people feel about the situation).

Step 3 - Determine the most important factors that contribute to the problem. Figure out what is causing the problem. Factors may include timing, personnel, the setting, or a combination of all three.

Step 4 - Visualize what success looks like. Describe how things will be when the problem is solved and everything is working well.

Step 5 - Create action steps that will lead to that success. Action steps close the gap between the current situation and your visualization of success.

Five Steps of Systematic Problem Solving

Step 1 - Define the problem. Do this as accurately and completely as possible. The better you understand the problem, the more quickly and efficiently you can solve it.

Step 2 - Gather information. Consider *quantitative* information (facts that can be measured) and *qualitative* information (how people feel about the situation).

Step 3 - Determine the most important factors that contribute to the problem. Figure out what is causing the problem. Factors may include timing, personnel, the setting, or a combination of all three.

Step 4 - Visualize what success looks like. Describe how things will be when the problem is solved and everything is working well.

Step 5 - Create action steps that will lead to that success. Action steps close the gap between the current situation and your visualization of success.

The Venturing Code

As a Venturer, I believe that America's strength lies in our trust in God and in the courage, strength, and traditions of our people.

I will, therefore, be faithful in my religious duties and will maintain a personal sense of honor in my own life.

I will treasure my American heritage and will do all I can to preserve and enrich it.

I will recognize the dignity and worth of all humanity and will use fair play and goodwill in my daily life.

I will acquire the Venturing attitude that seeks truth in all things and adventure on the frontiers of our changing world.

The Venturing Oath

As a Venturer, I promise to do my duty to God and help strengthen America, to help others, and to seek truth, fairness, and adventure in our world.

VENTURING • BSA

Teamwork is the fuel that allows common people to produce uncommon results

Wood Badge for the 21st Century
WB 999-16 - TUNG NGUYEN VIII

Camp Maluhia
Wailuku, Hawaii

Wednesday's Schedule

- 7:00 A.M. Breakfast and Patrol Self-Assessment
- 8:00 A.M. Gilwell Field Assembly
- 8:30 A.M. *Travel to overnight, model campsite*
- 10:45 A.M. *Leading change*
- 11:35 A.M. Lunch
- 12:15 P.M. PLC council Meeting
- 1:15 P.M. *Generation in Scouting*
- 2:30 P.M. *Problem solving & Decision making*
- 2:20 P.M. *Problem solving Round Robin*
- 6:15 P.M. Dinner
- 7:45 P.M. Diversity Game
- 8:00 P.M. Participant campfire

TRẠI TÙNG NGUYỄN

SÁNG TÁC : CHA VŨ HẢI ĐĂNG—ANTELOPE

TRẠI TÙNG NGUYỄN - SẮP SẴN TA VỀ ĐÂY - MAUI, MAUI.

TRẠI TÙNG NGUYỄN - SẮP SẴN TA LÊN ĐƯỜNG - OA OA OA OA.

HÀNH TRANG MỜI VỚI NHỮNG KIẾN THỨC, NHỮNG KỶ NIỆM VUI - HAWAII.

GẶP MẶT NHAU NƠI ĐÂY CHÚNG TA CÙNG CHÀO - ALOHA.

Patrol Reports

Patrols are invited to submit daily reports for inclusion in the Gilwell Gazette. Reports are due to the Troop Scribe no later than 5 PM.

Patrol Assignments

Program Patrol - Eagle

Service Patrol - Buffalo

Chaplain's Corner

- Chaplain Aides, please remember to lead a saying of Grace at all meals in your patrol site.
- All patrols are encouraged to pray for good weather.

Health & Safety Alert

- Remember to properly cover up and check for ticks when working in the woods.
- Make sure you always have your water bottle with you, replenish it frequently, and keep drinking. Drink the equivalent of 8 glasses of water a day, even if you are not thirsty. Keeping hydrated is important at all times.

PATROL REPORT

Beaver Patrol

Nắng mưa là chuyện của trời,

Vui tươi là chuyện của người Boy Scout.

Sáng nay trời đổ mưa, khiến cho chương trình chào cờ phải thay đổi. Đội Beaver luôn hăng hái đi đầu. Chương trình học hôm nay có phần nhẹ nhàng hơn. Trong bài interfaith workshop, Anh em trong đội có dịp lắng đọng tâm hồn Hướng Thượng. Vào những giờ tự do anh chị em trong đội lại bàn bạc sôi nổi chuẩn bị cho Project outdoor ethic. Anh Marurice hay hý hoáy viết, chị Tổ Loan vất vả tìm kiếm bút mực. Christina thì vất vả họp hành ... mọi người viết như chú Beaver cần củ chăm chỉ gomca6y về làm tổ. Hoan hô Beaver.

Antelope Patrol

Sáng hôm nay trời mây mù với cơn mưa nặng hạt, thế là nghi thức chào cờ phải làm trong Gilwell Hall.

Các trưởng trẻ trong đội đã cố gắng nói tiếng Việt cho Trường Già hiểu, thế là đội Antelope rất đa dạng đã gần hoàn thành dự án của đội. Chúng tôi đã hiểu nhau hơn, gần bó và tinh thần được thắt chặt hơn.—Fr Hải Đăng

Day 3 is now coming to a close and as I reflect on the last three days I am just filled with so much happiness and love for all of those I have met this weekend. I love my Antelope patrol. Each person brings a unique gift to the table, allowing all of us to learn from one another. Anh Liem brings so much wisdom and culture to our group. Caitlyn is observant, eager to learn, and brings many good ideas to the group. Alyssa is so cheerful and kindhearted. David has an easy going personality and it creates a fun and positive environment for the patrol. Bach is wonderful at being calm and collected when there's work to be done and being light-hearted all other times. Cha Hai Dang is not only talented but also very inspiring. As a whole group, I am so happy to have met each and every one of them. They have enriched my life and I can only hope to have made a difference in theirs! - Christine Nguyen TG

Owl Patrol

Day 3 owls are at the phase norming
Memory game starts with strategizing
Seventeen items our patrol memorized
Project milestone set ... so organized!
Meals and food at camp in abundance
Thank you staff for you're a hendance!
Uniform starting to marinate like pickle
We are so tired, giggly like being tickled
Hope all the other patrols are having fun.
Everyone remember to get your tickets done.

Bear Patrol

Early morning day 3, although there was summer rain in Hawaii, all Bear members met together 20 minutes early at dining hall to prepare new patrol flag and some works that need to be done today.

Flag ceremony and prayer had been held at Gilwell Hall. Leaders and Bear members from Taiwan sang a song "Heart of Gratitude," a very meaningful song in their native language.

The Bear patrol is the most diverse group at Camp Mahului Tung Nguyen VIII, but all members have learned quickly to become a norming group, and are working hard to get the patrol project done well and JUST RIGHT on time.

Bear members look forward to the next days at camp.

Be Prepared... the meaning of the motto is that a scout must prepare himself by previous thinking out and practicing how to act on any accident or emergency so that he is never taken by surprise.

- Robert Baden Powell

Eagle Patrol

Vui cười với tiếng reo

Beaver: Are you a beaver?.....A!..O!....DAM

Bobwhite: Bóp Hoài....?(Ha Ha Ha?)

Eagle: Bài Cáo.???? (Bay cao) khi phát âm không rõ!

Fox: Bip, Bip...Breaking news.....on Fox

Owl: OWL...Aboard..Toot...toot...toot.....

Bear: Not too hot...not too cold..JUST RIGHT!

Buffalo: We're tough..we're rough.. we're Buffalo!

Antelope: Con gì? ..Antelope... Ăn gì?...Cantelop

Raven: That's so ...Raven!

Fox Patrol

WEEEEEOUUU WEEEEEOUUU WEEEEEOUUUUU

****Breaking News on FOX****

My name is Alvin Phan and today we are almost done with day 3 of Tung Nguyen 8. I've learned a lot from my patrol but I think most importantly, I learned a lot from the staffers and the troop guides today. They are all so helpful, each and every single one of them has a unique scouting background. Listening to their stories and advice, I feel inspired to do the same to my fellow peers here. Although there are a lot of mosquitos here... I'm appreciating all the feedback and knowledge I'm receiving here. Let's continue to learn, eat, and laugh together throughout this once-in-a lifetime experience! FOX NEWS OUT!

Buffalo Patrol

We gather in herds,
Scare away the birds.
We're big and hairy,
and often merry.

Just don't attack us
Or we'll make a fuss.
Don't forget our horns..
They're sharp as thorns!

Raven Patrol

Hey guys, Ravens here thought we'd spice it up and drop a couple bars for y'all.

We're here at Tung Nguyen,
And things have been great!
Incredible location, prestigious program, and amazing staff,
Not very many things to hate.
Sure the days are extremely long;
And the bug bites no one really adores...
But you can't shake that rewarding feeling,
That we're all a part of something much...more.
The lessons that we learn,
Are definitely ones that are life-long.
Things that will forever stick to you,
Like stages of team development, EDGE, and of course the Gilwell Song!
However, it's still too soon to praise,
As it is only Day 3.
What else have they got in store for us?
I guess we'll just have to wait and see...

-TooBrainz from the Ravenz

Bobwhite Patrol

Bobwhite bóp hoài, bóp không mỏi mệt, vẫn cố gắng học hỏi để thăng tiến trên đường HD.

Hôm nay trời mưa, Bobwhite áp dụng "suy nghĩ đột phá" trong lễ chào cờ. ACE cùng đội bạn đã hoàn thành lễ chào cờ trong không gian hạn hẹp.

Các cờ đội được trình làng, đủ màu sắc, kích cỡ. "Trăm hoa đua nở" ở Tùng Nguyên 8: tiếng reo đội đã ghi lại ấn tượng cho trường cũng như trại sinh.

Một vấn đề rất xưa, nhưng khó và tế nhị: làm sao giúp các em: "làm tròn bốn phần đối với tín ngưỡng & tâm linh" trong một đoàn đa tôn giáo. Cảm ơn trường Liu & ace HD Taiwan đã trình bày vấn đề "Liên tôn" (Interfaith Worship Service)

Bobwhite rất ngưỡng mộ Tina (đội Trâu): a.. a..a

Cảm ơn Mai Matt đã tận tình hướng dẫn đội Bobwhite.

PAPARAZZI CORNER

NATIONAL WOOD BADGE COURSE

GILWELL GAZETTE

999-16

GIA ĐÌNH HƯỚNG ĐẠO

Aloha!!

As our week at camp Maluhia comes close to an end, and we look over how this experience has changed us; I would ask you to ponder the idea that we, too, will change. Today, our conservation project will give us a chance to give back to nature a "thank you" for providing such a beautiful environment for our wood badge course.

I hope that your experiences on Maui have been as enjoyable as mine. When Trưởng Alina asked me to be her Quartermaster, I was honored to have been asked. This week, as well as the past six months of meetings and planning, has been an experience unlike any other Wood Badge course I have staffed. The love and feeling of 'ohana' within the Vietnamese scouting family, has been overwhelming and I cherish the time I have spent with you all.

John Jost - Quartermaster

Wood Badge for the 21st Century
WB 999-16 - TUNG NGUYEN VIII

Camp Maluhia
Wailuku, Hawaii

Wednesday's Schedule

7:00 A.M. Breakfast and Self-Assessment
8:00 A.M. Gilwell Field Assembly
8:30 A.M. *Coaching and Mentoring*
09:30 A.M. *Conservation project*
11:30 A.M. Self-Assessment
01:00 P.M. Project set up and break
1:15 P.M. *Project Presentation*
5:30 P.M. *Patrol Dinner*
8:00 P.M. *Participant campfire*

Lên đồi Tùng Nguyên

Cùng nhau bước lên đồi Tùng Nguyên
Rồi cùng nhau vui sống ấm êm
Đây đoàn ta từ muôn phương sum họp một nhà
Rồi ngày mai đem chí ta đắp xây sơn hà

Patrol Reports

Patrols are invited to submit daily reports for inclusion in the Gilwell Gazette. Reports are due to the Troop Scribe no later than 5 PM.

Patrol Assignments

Program Patrol - Owl

Service Patrol - Fox

Chaplain's Corner

- Chaplain Aides, please remember to lead a saying of Grace at all meals in your patrol site.
- All patrols are encouraged to pray for good weather.

Health & Safety Alert

To estimate the distance between you and a lightning flash, use the "Flash to Bang" method: if you observe lightning, count the number of seconds until you hear thunder; divide the number of seconds by 5 to get the distance in miles. For example, if you see lightning and it takes 10 seconds before you hear the thunder, then the lightning is 2 miles away from you (10 seconds divided by 5 = 2 miles).

If the time between the lightning flash and the rumble of thunder is 30 seconds or less, get to a safe location immediately. A safe location is a building that is fully enclosed

Ticket ! Ticket ! Ticket!

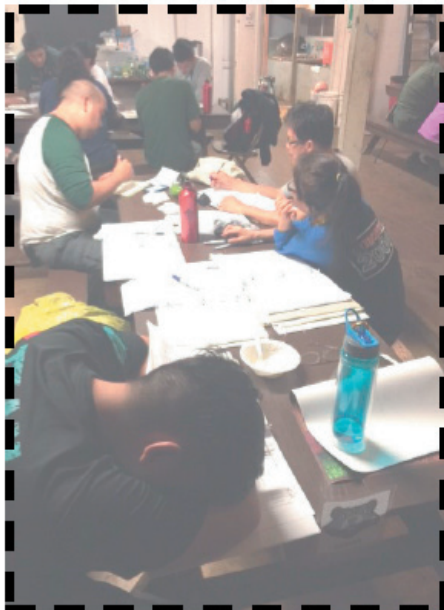
The ticket clock is ticking and from all appearances, everyone is working hard towards writing their personal contracts with themselves. Now that we are midway through the practical portion of the Wood Badge course, final drafts should be in process and be ready for approval *Thursday* afternoon. Just a reminder, the key concepts of a ticket include:

Your ticket will include five (5) significant goals (items) and be written in support of your current Scouting responsibilities

The goals written for your ticket should be SMART (Specific, Measurable, Attainable, Relevant and Time-Based)

For each goal, you will also indicate: Who, What, Where, When, How, Why, How verified

If you are having any difficulties in writing your ticket, you should immediately discuss it with your Troop Guide or staffer. They're there to help.

Managing Conflict

Be Aware of Yourself - be introspective by examining your own thoughts and feelings. Why is the issue at hand important to you?

Be Aware of Others - people are most likely to do what you ask them to do when they trust you, when they have experience with you, when they understand that you are making decisions for the good of the group, and when they sense that you care about them.

4 Questions to be Answered for Conflict Resolution:

1. What do you want?
2. What are you doing to get it?
3. Is it working?
4. Do you want to figure out another way?

The ultimate goal of conflict resolution is:

- To build on common ground.
- To listen.
- To find solutions to situations that will let us work together rather than work apart.

Diversity

3 Categories of Diversity

- Human Diversity (gender, race, age, physical appearance, health, etc.)
- Cultural Diversity (language, lifestyle, heritage, belief systems, religious beliefs, traditions, etc.)
- Organizational Diversity (teamwork, roles, relationships, leadership, empowerment, education, training, affiliations, etc.)

Valuing People & Leveraging Diversity

- Valuing people includes considering the ways we respond to those whose values differ from our own and the messages we send to young people about how they should respond to those whose values are different from their values.
- Diversity and change are closely related. The skills of Leading Change can help us use diversity in ways that are positive and productive.

How Does Diversity Make Us Stronger?

- Valuing people and leveraging diversity allows for the full utilization of all people involved in an organization, a community, and a nation.
- We are stronger together than when we are apart.
- When our own backgrounds influence our recognizing solutions to problems, leveraging diversity by embracing the varied experiences of those around us opens up new ways of thinking about the tasks at hand.
- Out of our differences come inspirations, new ideas, and new solutions.

How to Lead Change

1. Recognize that change happens
2. Empower others to help you lead change
3. Lead change based on values, mission, and vision
4. Establish urgency
5. Move ahead, regardless
6. Create a culture that embraces change

know that the team leader has the position because they have good leadership skills and are working for the good of the team; the team leader cannot put him/herself above the team, achieving personal recognition or otherwise benefiting from the position).

From a book titled *Teamwork: What Must Go Right/What Must Go Wrong* by Larson and La Fasto

World Scouting Emblem

The Scout emblem which has been worn by an estimated 250 million Scouts since the Movement was founded and is today still used by 16 million Scouts in 150 countries and territories, is one of the world's best known symbols. But Scouts and members of the public often ask how the emblem originated.

Lord Baden-Powell himself gave the answer, "Our badge we took from the 'North Point' used on maps for orienteering them with North." Lady Baden-Powell said later, "It shows the true way to go."

So, the emblem helps to remind Scouts to be as true and reliable as a compass in keeping to their Scouting ideals and showing others the way.

In Scouting, we take the three tips of the emblem to represent the three main points of the Scout Promise. The two decorative five-pointed stars are taken in some countries to stand for truth and knowledge.

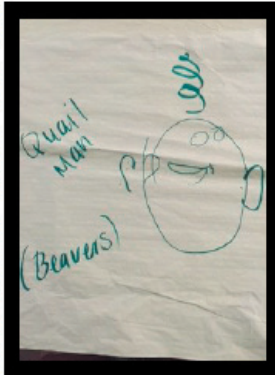
In the World Scout Emblem, the basic motif is encircled by a rope tied with a reef or square knot symbolizing the unity and brotherhood of the Movement throughout the world. Even as one cannot undo a reef knot no matter how hard one pulls on it so, as it expands, the Movement remains united.

PATROL REPORT

Beaver Patrol

We have just passed the half-way point of this Wood Badge training course and things are really starting to pick up. Time seems to be going by faster and faster, our time here will be over before we know it. These past few days with Beaver Patrol have been just amazing, and I must say... we definitely are performing!! Although the backpacking hike was not what we expected, it was still a beautiful experience for the time it lasted. We are no doubt going to miss the delicious meals provided by our kitchen staff, but we look forward to what the Outdoor Experience has in store for us!

Antelope Patrol

Wow! What a day!

The Antelopes were struggling all day to stay awake because we stayed up late to pack, but the beautiful hike was worth it! Though the hike was muddy and the staff threw the tent surprise on us, we remained jubilant!

The games were amazing and we definitely excelled as a team today. Day 4 is practically over! We can't wait to see what other surprises lie in store for us!

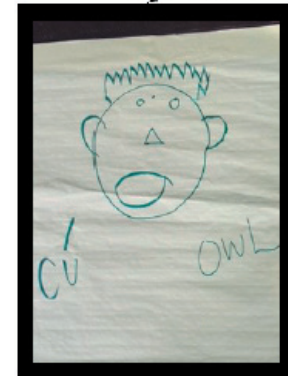
PAGE 5

Owl Patrol

We would like to thank our own cooking Mama, Trang, for the meal last night and onwards. Menu last night includes:
Bò lúc lắc với salad
Tôm xào đậu que
Thịt gà legume
Cam tươi
Ahhhhhhh!!!

Bear Patrol

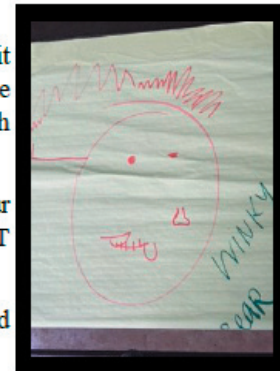
We have got a Big Big Big Sunny Day!

Our CRAZY backpacking was done, and made it to Brownsea Island finally!

The trail was great! Even if it was muddy everywhere, the bears still had a great time with each other.

Bears are working hard on our ticket, they're going to be JUST RIGHT. Go Bears!

(Written in Chinese, interpreted to English)

Buffalo Patrol

Dear Mom and Dad,

Today is the first day of the Wood Badge outdoor experience! We hiked all the way to our camp site, Brownsea Island. Strangely enough, Brownsea Island looks exactly like Camp Maluhia. We are sleeping in tents now, so I hope it doesn't rain. Summer camp is almost over and I don't want to leave! I made great friends and I hope to see them after camp as well. I'll see you soon!

Sincerely,
Your Baby Buffalo

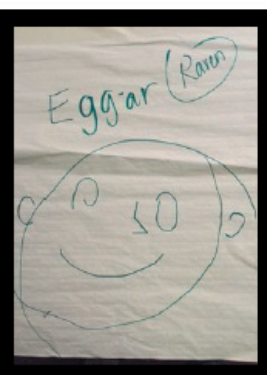

TÙNG NGUYÊN VIII

Eagle Patrol

Today for the Eagle patrol, we had a super adventurous day! The hike was great even though we almost slipped the entire way down... We're excited for the rest of the outdoor experience on the bright side! The most exciting part about our day was during the problem solving round Robin at Tr. Matt's station. We were trying our very best to walk on the planks together but somehow our leader ended up tripping on himself.. And you know what that means... It was a chain effect and the rest of our patrol members toppled over like a bunch of dominoes!!! Tr. Matt was laughing on the sidelines just watching us too (thanks for helping us up)! It was great because we all laughed in unison and in that moment we were not worried about anything, but instead we enjoyed each other's company and strived to finish the station even harder! In the end, we failed to complete Matt's station, but we never failed to support one another!

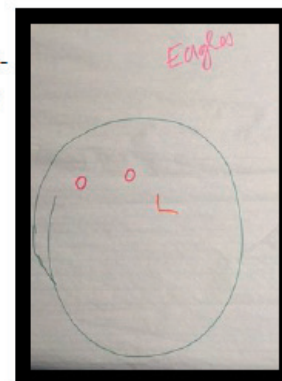

Raven Patrol

So yeah.. Another typical day at Tùng Nguyên with typical Ravens doing Raven things in Maui.

So.. The Raven patrol definitely got closer both emotionally and physically.

Fox Patrol

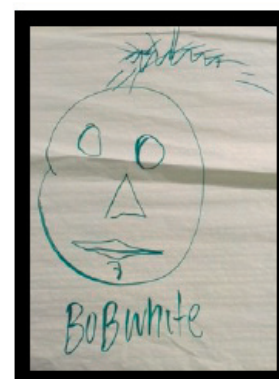
Đàn cáo hôm nay đi cắm trại thật xa, đi qua 1 đèo cao, lội 1 con suối, và băng qua 1 cánh đồng ngô. Cuối cùng chúng tôi cũng đến trại và được ăn 1 bữa trưa thật ngon lành. Sau đó chúng tôi lo tập đóng kịch & hát hò để trình diễn trong chương trình lửa trại lại chính do đàn cáo con điều hợp. Ngày thứ 4 qua thật nhanh. Xin chào mọi người, chúng tôi còn phải đi chợ để tự nấu ăn bữa tối hôm nay.

Bobwhite Patrol

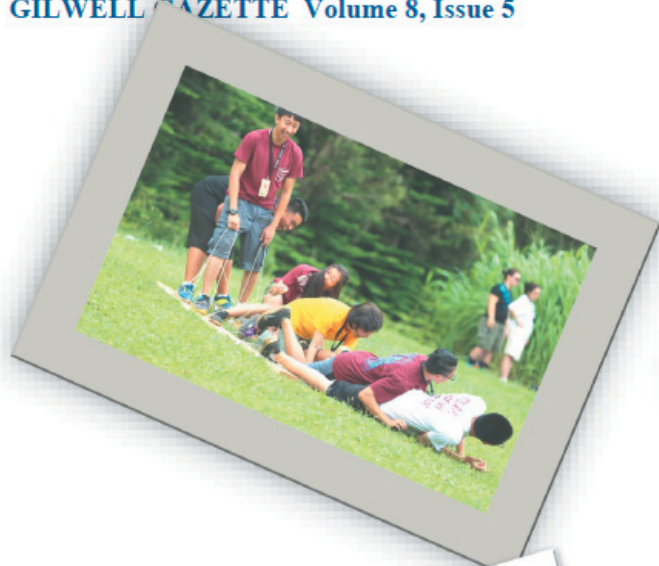

"Day 4: We got played today by staff. Feels bad. Stormed during communication round Robin. Threw food into a pan and hoped not to get Ecola. Matt so a good guide. Anehasayo desu."

PAPARAZZI CORNER

NATIONAL WOOD BADGE COURSE

GILWELL GAZETTE

GIA ĐÌNH HƯỚNG ĐẠO

999-16
JULY 2016

Welcome back from Brownsea Island – the staff sure did miss you. The glow of the campfire in the distance and the laughter floated up to us, ensuring us that you were safe and sound in the friendship and fellowship that you have built for yourselves.

We are nearing the end of our week together and I am filled with a myriad of emotions. I am quite hopeful and confident in your future successes, and already anxious for you to complete your tickets if only so that we can all gather together again on Gilwell Field, whether it is in Texas, California, Oregon, Illinois, Australia or Taiwan. Your Scouting spirit has shown through since Day 1 and it has brought our family together faster and closer than I had imagined possible. I thank you for bringing my vision to life.

But truly, I owe everything to this cheerful, silly, smart, tireless, sassy, eager, loyal, funny, amazingly wonderful family of leaders that we call Staff. Their huge hearts and strong souls leave me feeling humbled and awed on a daily basis. Every success of this course, I attribute to them. I love every one of them so very much, as I've come to love each and every one of you.

Gilwell is our home and it exists whenever our hearts think of each other. I will always be at Gilwell, waiting for you to work your ticket home.

TABTT,

CONSERVATION PROJECT'S RESULT

BEFORE

AFTER

Wood Badge - For the Beads or For the Boys?

Have you caught the Wood Badge feeling?
Scouting spirit's in the air.
Like wood smoke rising from a campfire,
You can see it everywhere.

It means more than a badge of wood
That's hanging on a lace;
For your Scouts lives are in your care,
And you must set the pace.

Will you seek to serve our brotherhood
With your minds and with your hands?
A ticket's more than just a good road map
To Gilwell — it's your plan!
Can you teach and inspire, lead and give
With a friendly and gentle way?
For the men of tomorrow need guidance now
As the youth in our troops today.

Did the course give you a renewed outlook
And motivate you to "do your best?"
The days and the years ahead will prove
If you've truly met the test.

So, work your ticket, with all of your might,
And the reward is yours to enjoy.
Not beads of wood...but the Good Lord saying
You've been "important in the life of a boy."*

by Stanley M. Latta

** excerpt from a Scouting quotation by Forest E. Witcraft*

PAGE 2

Do you know?

Scout sign and Scout salute ⁽¹⁾

Scouts greet one another and show they are members of the BSA with the Scout sign, salute, and handshake.

Scout sign ⁽²⁾: Give the Scout sign each time you say the Scout Oath and Scout Law.

To make the Scout sign, raise your right arm to shoulder height with your elbow bent at the right angle. Cover the nail of the little finger of your right hand with your thumb and hold the three middle fingers of your hand upward and together.

Scout salute:

Form the Scout sign with your right hand, then finish the salute by bringing that hand up, palm down, until your forefinger touches the brim of your hat or the tip of your right eyebrow.

The Scout salute is a form of greeting that also shows respect. Use it to salute the flag of the United States of America. You may also salute other Scouts and Scout leaders.

Extract from Boys Scout handbook, Thirteen Edition, 2016 Printing, No. 34622, BSA

Add on notes

Cub Scout salute: Same as Boy Scouts and Venturing salute, except cover the nails of both little and ring fingers of your right hand with your thumb.

Cub Scout sign: Same as Cub Scout salute with the index and middle fingers are spread out like a V shape and straight the right arm up in the air.

TÙNG NGUYỄN VIII

Do Not Forget To Evaluate

And, **do not forget to evaluate** what happened after completing a project or major activity.

As a leader, you are responsible for training your team. Project or task evaluations can help you do just that by providing important feedback to your group.

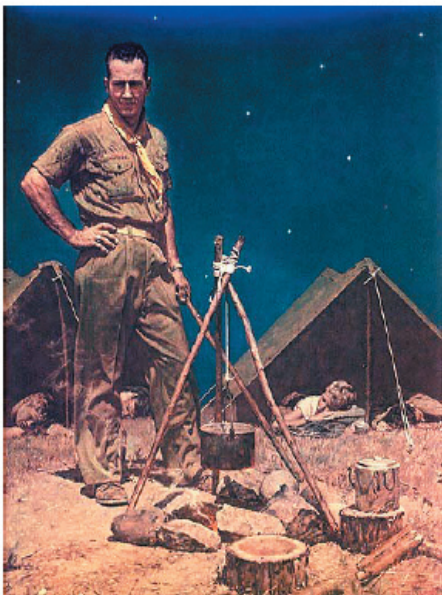
During major projects or activities, it is not always easy to notice incorrect performances. Indeed, in many cases, the incorrect performances will be unknown for they are learning activities for all the participants. That is why an **EVALUATION PHASE** should be planned at the end! Positive feedback can change behavior, offer lessons learned, and generate ideas and suggestions that can ensure that the next project or activity will be an improved one.

Evaluation sessions can be formal sessions: requiring planning and structure, or informal: “where anywhere or anytime” provides quick learning lessons. The steps are simple...

1. Gather all the players.
2. Introduction and rules.
3. Review events leading to the activity (what was supposed to happen?)
4. Give a brief statement of the specific activity.

5. Summarize the key events. Encourage participation for the team.
 - Ask why certain actions were taken.
 - Ask how they reacted to certain situations.
 - Ask when actions were initiated.
 - Ask leading and thought provoking questions.
 - Ask for lessons learned.
 - Ask what happened from their point of view.
6. Relate events to subsequent results.
7. Explore alternative courses of actions that might have been more effective.
8. When the discussion turns to errors made, emphasize the positive and point out the difficulties of making tough decisions.
9. Summarize.
10. Follow-up on needed actions.
11. Remain unbiased throughout the review.
12. Try to speak to draw out comments from all.
13. Do NOT allow personal attacks.

The session needs to focus on learning and continuous improvement.

A hundred years from now it will not matter what kind of car you drove, how big your bank account was, or what kind of house you lived in. But the world may be a better place because you were important in the life of a child.

Forest E. Witcraft, 1894 - 1967

Thân chào quý anh chị em,

Năm ngày học trôi qua quá nhanh đối với tôi ở trại tùng Nguyên VIII. Những cơ hội gặp gỡ và hàn huyên với quý anh chị em đã giúp tôi cũng như ban giảng huấn cảm thấy là chúng ta đã trở thành một Gia Đình Hướng Đạo. Đó là một ưu điểm mỗi khóa Tùng Nguyên đều có. Ngoài những chia sẻ kinh nghiệm của ban giảng huấn đến quý anh chị em, chúng tôi đã được tặng lại một số hành trang kinh nghiệm của quý anh chị em. Vui nhất là khi chúng tôi thấy quý anh chị em gắn bó với nhau để thực hiện những công tác của đội mình, và quý anh chị em đã tin tưởng và gắn bó với chúng tôi để viết những bản cam kết phục vụ cho phong trào Hướng Đạo. Quý anh chị em đã sống qua từng giai đoạn trong đời một em Hướng Đạo Sinh: từ những ngày đầu của một Ấu Sinh đến khi trở thành một Thiếu Sinh và cùng đồng đội làm việc với nhau để đạt được hiệu quả cao trong mọi công việc. Từ những trưởng rất trẻ đến những trưởng đã kỳ cựu, ai cũng cố gắng hết sức mình để làm tròn bốn phần đã được giao phó. Chúng tôi rất vui khi thấy các trưởng trẻ đã cố gắng dùng tiếng Việt để thông dịch cho các trưởng không giỏi tiếng Anh, và các em đã được học thêm tiếng Việt từ các anh chị trưởng này.

Mong rằng trong một ngày rười còn lại, chúng tôi sẽ giúp quý anh chị em tổng kết chương trình học này để có một hành trang quý báu trong cuộc chơi Hướng Đạo của quý anh chị em. Chúng tôi tin chắc rằng với những dự định bằng rừng của quý anh chị em, các em trong phong trào Hướng Đạo sẽ được thêm chương trình sinh hoạt rất hữu ích.

Thân ái bắt tay trái,

Nguyễn X. Lâm,
Đội Trưởng Nhất,
Tùng Nguyên VIII

Dear Scouters,

The last five days on course came and went quickly for me at Tung Nguyen VIII Wood Badge. Our Staff and I, through all the heart to heart exchanges with you, feel that we have become a true Scouting Family. That is one of the unique benefits of each Tung Nguyen course. As we share our Wood Badge experience with you, we receive real Scouting life experience from each one of you. We are very happy to see how you have bonded with each other in completing your assignments; and you entrust us as a family in helping you completing your ticket to enhance the Scouting program. You have experienced each Scouting phase of a Scout, from the first day as Cub Scout thru becoming a Scout where you collaborate with your brothers and sisters to become a high performance team. From the younger Scouters to the more "seasoned" ones, everyone does his/her best to complete the assigned tasks. We are ecstatic to see the young Scouters help interpreting the materials for the limited English speakers, and during the process learn more Vietnamese from these Scouters.

We hope that within the next day and a half, the completed course would arm you with valuable leadership skills for your Scouting journey. We are confident that your ticket's goals will greatly benefits the youth in our Scouting movement.

Yours in Scouting,
Lam Nguyen, SPL
Tung Nguyen VIII

Wood Badge for the
21st Century
WB 999-16
TUNG NGUYEN VIII

Camp Maluhia
Wailuku, Hawaii

Chuyện nhà bếp

Tường ban nhà bếp bình lặng ngày thứ 3 sẽ được tiếp tục, đến hôm nay, nhìn lại khu vực nhà bếp mới biết cần nhiều món không chỉ cho trong ngày mà cần chuẩn bị cho các Đội tự nấu ăn khi dã ngoại, thế nhưng, khi toàn ban âm thực lên đường đi chợ, gặp tàu cá cập bến vội kéo nhau lên tàu kiếm thêm cá tươi để câu, vào hàng rau cải ở chợ trời nhưng lại bị các nàng “Hawaiian khó tánh” chằng cho trả giá, rau lại ít quá, coi lại giờ thì trễ rồi, đành kéo về trại thôi, lo cơm trưa xong lại đi chợ, trại TÙNG Nguyên VIII quả thực cứ phải đi chợ ...mãi

Friday's Schedule

7:00 A.M.	Gilwell Field Assembly
8:00 A.M.	Island Excursion—Kamaole Beach (breakfast on the bus)
	Patrol leaders' council meeting
	Scout's Own Rehearsal
1:30 P.M.	Break (Showers and BSI clean up)
2:00 P.M.	Vietnamese Scouting Traditions (T)
3:00 P.M.	<i>Servant Leadership (T)</i>
4:00 P.M.	Break
4:15 P.M.	Participant' Interfaith Worship Service
4:45 P.M.	Break
5:00 P.M.	Summary Session(T)
5:30 P.M.	Free Time
6:00 P.M.	Closing Dinner
8:00 P.M.	Ceremonial Trail
5:00 P.M.	Crecker Barrel

Patrol Reports

Patrols are invited to submit daily reports for inclusion in the Gilwell Gazette. Reports are due to the Troop Scribe no later than 5 PM.

Chaplain's Corner

- Chaplain Aides, please remember to lead a saying of Grace at all meals in your patrol site.
- All patrols are encouraged to pray for good weather.

Patrol Assignments

Program Patrol - Owl

Service Patrol - Bear

Health & Safety Alert

- Travel with a companion.
- Be in good physical condition.
- Check your equipment.
- Think about your feet while traveling, be alert for slippery spots.
- Be weather wise.
- Learn basic first aid.
- Wear appropriate clothing.
- Make camp before dark.

PATROL REPORT

Beaver Patrol

Are you a Beaver? Cuz dammmmm!!

Yesterday, the Beaver patrol had the privilege of conducting a conservation project within Camp Maluhia with all other patrols and staffers. We picked, pulled, cut, sawed, and shoveled all we could to help create a new Hawaiian sanctuary filled with native and non-native plants. Everyone was working hard, diligent, and straight dirty. We all exhibited great teamwork and camaraderie and at the same time having a bit of fun. We truly are making an impact!

During the afternoon, each patrol was able to present their projects that focused on a certain issue that impacts our units/Lien Doan's. There were projects such as Scouts with Disabilities, Communication within each Unit, Technology Impairment to our Scouts, Bullying, and the list goes on. For our project, we decided to touch base on what Outdoor Ethics are and more importantly what the 7 Principles of Leave No Trace are. One of the issues our Lien Doan's face is the misconception and misunderstanding of what Leave No Trace actually means. Our skits were on par and was able to focus the audience to something we all had in common. Overall we have an awesome time creating the project and working with each other.

TN8 is coming to an end soon and we cannot have done this course without the guidance of our Troop Guide Tr. Tra Mi. She pushed us all to think outside the box, picked our brains to think like a high performance team, and overall graced us with her bubbly personality and cheerfulness. Without her, we couldn't have completed this course. We <3 you!

Bobwhite Patrol

We learned many things through everyone's group projects yesterday. Enjoyed working on our conservation project. Especially loved the much needed free time after working on our ticket till all hours of the night.

Well that's it for right now from the bobwhites!!!

Eagle Patrol

First we would like to give a big 'ahhhh' to the kitchen staff for all their great work providing us with the food that we cook and the food they prepare for us. Super delicious! The conservation project was quite trying, but so rewarding. Cutting down trees with the power tools, wielding machetes, and digging up tree trunks was quite something. Patrol projects were instructive and super cool. Everyone is done with their tickets and ready to relax and bond with our patrol members for the last time tomorrow. Get excited!

Antelope Patrol

It feels like it has been ages since we've seen civilization after being stranded on the deserted Brown Sea Island. We nearly lost all hope in finding more sentiment beings until we decided to move to a different side of the island. Panic struck as our water supply ran dry after we finished trekking through the dense forest shrubbery. Fortunately, we were able to make due as the comradery we possessed allowed us to look past our current misfortune and enjoy one another's company. We later discovered a letter left behind by our troop guide, Christine Nguyen, who had previously safely left the island unharmed. Touched by her loving words, our spirits were lifted and the troubles on our shoulders felt as if they evaporated into the sky.

But then something caught the boy's eye. There was unexpected movement in the door of the barn. It was a fifth puppy. He was moving slowly, one leg shorter than the others, and was stumbling and falling down as he tried to keep up with the others and join them at the gate.

"That's the puppy I want," said the boy.

"Son," said the farmer, "you don't want that one. He can't run and he can't play like the others. One of the others would be a better choice."

The little boy bent over and pulled up the leg of

Fox Patrol

I'm smiling ear to ear because I got ticket approved at 5:30pm. No words could express my joy.

Back to Gilwell, happy land; I'm going to work my ticket if I can

Bài hát kết thúc buổi lễ Trao Huy Hiệu Rừng.

Bài hát gợi nhớ thời gian, không gian của Trại Tùng Nguyên 8, Maui, Hawaii.

**Bài hát gợi nhớ Đội Đại Bàng tay trong tay Chị Em vui sống bên nhau,
bây giờ thì...I used to be an Eagle...and no more... Eagleling.**

But ..I am a good old Eagle too, so I will going to work on my duty ...sure I can!

Đúng vậy, 5 Tickets của Tùng Nguyên khi tan trại, mình vác lên vai và làm xong trong thời gian 18 tháng thôi nhưng sau đó, những tickets không thành văn, không thành lời sẽ còn theo mình suốt cả cuộc đời Hướng Đạo với Hai mẫu gỗ và khăn quàng rừng trên vai: Bốn Phận và Trách Nhiệm của một người Trưởng.

Sau tuần lễ nhận khăn quàng là các tuần lễ hội tưng bừng kế tiếp mà các Trưởng phải giúp các em hoàng thành công tác của Giáo Xứ giao phó như trang hoàng đền trong sân nhà thờ, hang đá, và trong Hội Chợ Thanksgiving, LD có một gian hàng bán quà gây quỹ cho Trại TT11. Thêm công tác tập các điệu múa giúp vui cho Hội Chợ. Lu bu nhưng các em vui là mình vui.

Qua tháng 12, trong hai ngày lên tiếp, 12/8,9 Liên Đoàn được Công Ty Teletron cho phép đặt một gian hàng bán thức ăn cũng để gây quỹ cho TT11. Toàn thể các Trưởng và đoàn sinh ra sức, ra công, nấu nướng, bán hàng, Tinh thần lên cao, nụ cười hy vọng rạng rỡ nở trên từng gương mặt.

Qua tuần sau, sáng thứ bảy, 12/16/2017, đưa các em đến giúp phát quà Noel nhân ngày tổ chức “Niềm Vui Giáng Sinh” của Việt TV. Các em cũng góp được công tác giúp ích và cũng có được một phần quà Noel cho riêng mình. Vui!.

Chủ nhật hôm sau, 12/17/2017, Đến Tham gia với Liên Đoàn Lasan nhân anniversary 5 tuổi, LD Lasan của Trưởng Martin Phước. Mình sinh hoạt không phải chỉ riêng cho Liên Đoàn mình mà luôn sẵn sàng đến với các LD khác để gây tình đoàn kết trong Anh Em.

Buổi trưa 2:00pm Đưa các đoàn sinh đến các nursing homes hát Christmas Carol cho các cụ, hy vọng đem đến một chút gì vui tươi cho không

khí cô đơn buồn tẻ tại các nơi này: Chúc mừng lễ Giáng Sinh và Chào Mừng năm mới.

Qua 12/22 vác máy laptop đi tham dự tiệc Giáng Sinh của Tráng Đoàn Nguyễn Trãi và làm thêm một việc giúp ích nữa là lãnh phần đại diện và ghi danh cho Anh Chị Em đi Trại TT11.

Sau lễ Giáng Sinh , 12/26 cùng với các Thiếu Sinh đi trại Winter Camp, 3 ngày. Trong những ngày này giúp các em hoàng thành Merit Badge về hiking, 10 và 20 miles, packing, camping, v/v...một kỳ trại thật vui mà thật vất vả vì trời mưa và lạnh buốt.

Sau New Year, chương trình dài dài của LD đưa ra nào là tháo gỡ các đền, cờ ở nhà thờ mà HD giảng lên trước lễ. Nào Scout for Food, nào là hội chợ đêm, hội Tết Liên Đoàn, Chào cờ Đầu Năm của Miền, Trại Kết Thân, Trại Retreat, v/v...bao nhiêu là công tác, bao nhiêu là chương trình, tất cả đều là tickets lớn nhỏ đang chờ đợi người trưởng Tùng Nguyên nhúng tay vào, vì thế mà điệu hát Back to Gilwell cứ vang lên:

Back to Gilwell, happy land;

I'm going to work my ticket if I can.

Mado Thu Hương

Đội Đại Bàng – Bay Cao

Not What I Expected...

I must admit, when I first heard of Tùng Nguyên, it was not positive. The things I would hear others say included: “Why would those Tùng Nguyên people decide to have a reunion in the middle of the program day during TT?” and “Tùng Nguyên was created as an exclusive club to keep others out.” Then I had older leaders who told me “get your Bằng Rừng before talking to me about improvements for Scouts.” There were also some who believed wearing those wooden beads make them better leaders than others. While observing a sea of Wood Badge neckerchiefs at a Scout event, I couldn’t help but wonder where these Tùng Nguyên leaders have been during camp or even throughout the year?!! Was earning that neckerchief just a form of showing off or a type of decoration to be worn at large events? Do I really want to be one of... “them”?

My interest in Tùng Nguyên perked when I learned Alina is the Course Director. My respect for her as a Scout leader swayed me to reconsider. As I put more thought in attending the Vietnamese Wood Badge course, the whispers started around me: “Do the American Wood Badge course instead; Tùng Nguyên is a joke” and “Vietnamese Wood Badge is not the same...they can’t compare” as well as “They will preach HDVN to you” and “People won’t respect you the same if you attend Tùng Nguyên.”

To be fair, I know of inspirational leaders who were products of Tùng Nguyên. Unfortunately, they could not erase the bad taste in my mouth and I viewed them as the “unicorns”. To get a better perspective before deciding, I spoke with those leaders more in-depth about their experience. I thought to myself “there must be something I am missing if those good leaders believe in it so much!” My hesitation remained until one person made me rethink. After hearing all my reservations and going through a long discussion, the words that stayed with me were “if you don’t go and experience Tùng Nguyên yourself, how would you know what you are criticizing?” Fair enough.

I had doubts of attending up until the final moments. But I finally made the leap and flew to Maui.

On my first day at camp, we had to walk uphill to the dining hall. This is something us flat-land Texans are

not used to. I literally thought I was going to die! The communal bathroom also caught me off-guard. Being from Conservative, USA, this is unheard of at a Scout event. This is wayyyyy out of my comfort zone. I also got the top bunk bed, not realizing there was no ladder. My short little legs received a workout the entire week. I banged my head every morning on a beam above the bed and let’s not even talk about the stained mattresses.

When I met my new patrol, I thought, “what have I gotten myself into? I am voluntarily here by myself, far far away from my family! I don’t know if I will like these people and I am with them for a whole week?!! There are so many young kids and a few older adults; where do I fit in?” Then the next day, my favorite patrol member (at the time), got switched to another patrol because of an error in administration. “This is going to suck even worse,” I thought. Despite all the negative things going on in my mind, my admiration for the staff was there from Day 1. Their level of dedication and energy amazed me. They were all spending time and money to be at a camp in Maui, just to pass on the knowledge to the next generation of leaders. They must be there to be our role models as leaders.

As the week went on, through the exhaustion and the overwhelming amount of information given, I

bonded and started to love Katherine's strength, Andrew's laughter, Chi Trang's motherly nature, Henry's chill attitude, and Quan's very detailed and analyzed thoughts. Our patrol is Owl-some!

By the end of the course, I comprehended and appreciated the hard work and the dedication all these leaders put in Tùng Nguyên. They empathized and stayed up with me as I agonized over my tickets. They burst into laughter but in the same breath asked if I was okay when I kept falling over on the plank walk. They kept everyone's spirit up during the entire week, showing an abundance of energy even late into the night. They encouraged the feeble. They accepted one's unique skills and personalities. Whether they are young or old, from Cali or Texas, newbies or seasoned... the love they have for Scouting and our youth is the same.

The material for Tùng Nguyên is straight off the American Wood Badge syllabus with Vietnamese translations for the older generations. In addition, Tùng Nguyên added HDVN issues and information that are vital to us Vietnamese Scout leaders. When compared with other's experience at an American Wood Badge course, I didn't miss much in content nor activities. However, I felt I gained so much more. I gained a whole new family, not just from this TN but all the ones before me... and after me. I was even adopted into the TN5's Owl family as their honorary member, Cú Nhí.

In addition to Tùng Nguyên's uniqueness in spanning camaraderie across courses, it also gave Girl Scout leaders like me the opportunity to take advantage of this knowledge and participate in the program. Tùng Nguyên has given me new meaning. It is family. It is dedication. It is acceptance. It is to make a difference.

It is continuing the Scouting movement for future generations. It is applying the knowledge you learned to do more, to be better leaders, to better serve the kids, to leave a legacy. Whether I will be one of "them" or not.... depends on my ticket completion. ;)

Lien-Chau Le
Beaded June 2017, Course 999-16

WOOD BADGE BEADINGS

*Thích Bình - Beavers,
4/30/17, Murdy Park,
Orange County, CA*

Chau Le - Owl
Peter Vu - Bobwhite
5/21/17,
Our Lady of La Vang Catholic Church, Houston, TX

To Loan Huynh
Beaver
Minh Man Pham
Buffalo
8/26/17, Australia

Ty Tran - Fox, 7/9/17, Trai Khai Pha 3, Emerald Bay, CA

Caitlyn Nguyen - Antelope, 7/9/17, Trai Khai Pha 3, Emerald Bay, CA

**Mai Zahn - Buffalo , Marvin Pham - Beaver
Vivian Luu - Bobwhite , Katherine Duong - Fox
Andrew Duong - Owl , Henry Pham - Owl
Long Phan - Bear**

9/2/17, Trai Lien Ket XVI, Orange County, CA

**Mado Huong Nguyen - Eagle, 11/18/17,
Trai Giu Vung, Houston, TX**

**Christina Huynh - Beaver,
Liem Bui - Antelope,
Katherine Vo - Owl,
12/15/17, Mon Amour Restaurant,
Orange County, CA**

*January 27th at the LDS Church at
4977 San Felipe Rd, San Jose, CA 95135.*

ALAN THANH NGUYEN (EAGLE)

GIA-HUNG PHAN (FOX)

TRANG LUU (OWL)

TRUC VAN NGUYEN (BEAR)

KHANG DUY NGUYEN (BUFFALO)

ALYSSA TRAN (ANTELOPE)

NICHOLAS TRI HUYNH (RAVEN)

Maurice Le (Beaver)
Katrina Huynh-Le (Bear)
Randall Nguyen (Eagle)

*Sunday, January 28th
@Evergreen Valley College*

Anthony LeGia
Sunday, January 28th
@Sacramento, California

Rev. Joseph Hai Dang Vu, Feb. 10, 2018 at Our Lady of Lavang

**March 4th, 2018 @
Chào Cờ Đầu Năm
Southern California**

Kevin K. Tran (Bobwhite)
Carter Nhan (Eagle)
Megan Duong (Eagle)
Alvin Phan (Fox)
Quan Nguyen (Owl)
Kevin Pham (Buffalo)
Tina Pham (Buffalo)

Bach Vu (Antelope)
David Le (Antelope)
Brainy Vu (Raven)
Nam Vo (Raven)
Thang Thanh Duong
(Raven)
Karen Chu (Raven)
Vivian Truong (Raven)

WOOD BADGE REUNIONS..

MAHALO!

Now that my course has truly concluded, I want to take the time to reflect over the years of preparation prior to the course, the magical week we had on course, and the 18 months of great tickets and fun reunions following the course.

To my Key Staff – I could not have asked for better individuals to help me pull off this destination Wood Badge course. Anh Phuoc, your dedication to the youth inspires me and it has been a privilege working alongside you for the past three Tùng Nguyên courses. I am excited to see your vision come to life next! Anh John, I am so grateful you were able to join me on this adventure outside of your comfort zone – your open-mindedness and

just plain helpful attitude made you such an easy addition to our TN8 family. Chị Hang, for all that we haven't been in each other's lives relatively long, you so quickly became one of my role models and inspirations to work hard and love my family harder. Anh Lam, I literally could not see anyone else being my Senior Patrol Leader and will forever be in debt to chị Huong for supporting your ability to join me on this adventure! And luckily, I got a drinking buddy in the process... Hi, chị Huong! And (anh) Huy, I can't imagine my Scouting career and therefore my life without you. My Wood Badge course would not have been complete without you there, buddy.

To my Support Staff – My oh my, did we need support! Anh Phu, your charisma and energy continues to captivate me. Thank you for bringing that to our course and to supplying us with all that TN8 swag! Chị Hue và chị Chi, thank you so much for the delicious food, time and time again! Your family has supported my dad and I at so many camps over the years, without ever asking anything of us. Anh Joel, Scouting has always brought the best people to cross my path and you are no exception! This is why I stay friends with anh De – somehow, he knows the coolest people... Anh Thanh, your humor and wit kills me, even if I have to wait to get it translated first. Thank you for the late nights putting together our memorable Gilwell Gazettes! And Nhut, don't ever grow up and lose that ability to act offended in all sorts of random scenarios. Thank you for “donating” your photography skills during and after the course – good thing we got you right as your business was taking off. I don't think we could “afford” you now!

To my Troop Guides – You were truly the backbone of our course, the heart and the face, with your ever-changing roles as Den Chiefs to Troop Guides to Venturers to Ticket Counselors. Chị Tra Mi, I know a lot of energetic people, but you take the cake! Thank you for taking the time away from family and work to be a part of my course and thank you for encouraging/forcing so many of your leaders to attend as participants! Matt, a selfish part of me hopes that I have had even the tiniest bit of influence in the man you have become because your dedication to Scouting and to our Lien Doan makes

my heart swell. I'm additionally grateful for how deep our relationship is outside of Scouting, now that we've worked together and lived together! Chị Mindy, you truly have the spirit of a nurse, with all the grace and beauty and intelligence that comes with it! Your self-confidence manifests in fun and silliness and that puts everyone around you at ease. Chị My, the strength in your love is phenomenal. It is evident in your words and actions, and both strangers and friends can immediately sense that you are a safe and solid shoulder to lean on. Chị Meg, I can't say our journey hasn't been without its bumps, but those bumps helped to transcend our Troop Guide team to a family. Thank you for putting yourself outside of your comfort zone for us. Chị Mallorie, despite your soft voice there is steel in your soul. I can hardly find the words to thank you for making the time and expanding your heart to fit us in when so many other things were needing your attention. you will always be my favorite. The other cows were amazing, but you had a cow-ness that outshone the rest. Thank you for bringing your unassuming humor and for guiding our Taiwanese participants! Kevin, I was hoping for yet another family pair on course had your dad been able to join us, but at least we got you! Thank you for continuing to give back to Scouting throughout your young adult life – it's clear that your Scouts adore you. Christine, despite not having been a Scout in your youth (I bet that shocks some Scouters to learn), the passion you've brought to our Liên đoàn and to TN8 makes you stand out amongst your peers. You simply care so deeply about everything you do and everyone you meet, thank you. Anh Tu, don't worry, you were a very impressive during our Staff development. Your calm demeanor did well to balance out a lot of the Troop Guides' antics and when it got too quiet, you found ways to get the laughter flowing again. Thank you for attempting to get Matt and Kevin to meetings on time.

To my Course Instructors who actually are my life mentors – I am very much the person I am because I have had your wisdom and respect guiding my way through life. Yo-wei, your approach to teaching allows your students to provide input and collaborate to find solutions. I know this from my time serving as a Troop Guide with you as my ASM of Troop Guides on the Tri-

council Chinese course. For all that it might be quicker for you to provide an answer or enforce a specific path, you value the journey and respect the individuals involved, making the learning process more dynamic and therefore more fruitful. Kevin, my dear friend, I can still feel the shock and panic when you asked me to be the SPL on your course. What an empowering feeling to have you believe in me at the tender age of 24... your youthful soul, your wild imagination, your mischievous antics remind me that if it isn't fun, it isn't worth it! Thank you for the countless birthday celebrations no where near either of our birthdays, the UCLA tailgates, the handwritten cards and endless supply of trinkets over the years. Anh Long, anh Viet, anh De – something tells me I'm stuck on conference calls with you for the rest of my life. Jokes aside, thank you for having forged a path for Vietnamese Scouters, old and young, with each of your courses, and for continuing to provide so much of your time, money and spirit to expand the movement by enabling quality trained leaders to guide our youth. And thank you for believing in me. Tr. Daddy – I'll get to you later.

To my participants – I know that the lessons presented during course are so plentiful and come so fast that most of it will be forgotten, despite the staff's best intentions. But I do hope the intangible feelings that a common vision, shared values and a week gathered on Gilwell field are never forgotten and continue to light the flame in you to better yourselves for your family, your Scouts, your friends, your colleagues and your community.

And lastly, to my family – Mom, I know both Daddy and I drove you to the end of your rope often with how much time, money and energy we spent on Scouting. Not only did you sacrifice vacation time and every weekend for us, you supported us through it all. I'm so grateful to have had you with me at Tùng Nguyễn 8 – there's nothing like having good morning kisses from my mom every day during the course! Daddy, you've been my teacher, my coach, my mentor from day one. I am blessed to be able to view you as one of my best friends now that I am an adult. I hope to be as close with my kids as I am with you. And Benji, my husband and my baby daddy, I knew you

were the one when you told me that one day, when we had kids, you'd get them ready while I left for Scouts, then meet me at our meeting park with them in tow to grab lunch before heading home together. Now that we have Aulani, you've kept your promise and you both come with me to Scouts most Sundays and nothing makes me happier than to have your love and support. Mahalo and aloha.

Alina Lee Santiago
Thiên Nga Năng Động

